

GEMEENTERAADZITTING d.d. 22 OKTOBER 2021

=====

VOORZITTER: Goedenavond, iedereen. Bij deze open ik de gemeenteraad van 22 oktober 2021. En ja, voor het eerst sinds lang zijn we bijna, bijna iedereen hier aanwezig. Er zijn een paar mededelingen, die ik eerst wil doen. In de eerste plaats wil ik raadslid Tchantra Van De Walle feliciteren, samen met haar partner Nicolas De Reu met hun huwelijk.

A P P L A U S

VOORZITTER: Dan wil ik ook zeggen, dat commissaris Hedwig Smet de korpschef Gwen Merckx zal vervangen in deze gemeenteraad. Dat de raadsleden Kristof Van Gansen en Tunrayo Adeolu de zitting digitaal volgen. Dat – ja, daar wil ik jullie ook de toestemming voor vragen – nl. er zijn hier twee studenten aanwezig van het Sint-Jozef-Klein-Seminarie, die de gemeenteraad willen meevolgen en ik wil jullie vragen of het oké is, dat zij ook een foto zullen maken. Ik moet jullie daarvoor de toestemming vragen. Ja, voilà. Zit mijn jasje goed, zit mijn dasje goed. Het zijn die twee meisjes rechts. Dan wil ik ook raadslid Jan Snellings verontschuldigen voor de zitting wegens beroepsbezigheden. Ik wil ook iedereen verwittigen, dat er hier veel draden liggen, dus let op, dat we daar geen ongevallen mee hebben. Pas op voor den dood, ja. En ik hoop dat jullie ook allemaal goed warm gekleed zijn, maar mocht het zijn dat we een beetje de hoogte ingaan wat onze meter betreft, dan gaan we de ramen openzetten om het te verluchten. Oké? Goed, dan vraag ik jullie ook nog om de notulen en het zittingsverslag van de raad van 24 september goed te keuren. Kan ik ... Ja, ik zie dat mijnheer De Meyer het woord vraagt. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Wij vragen de afvoering van punt 17.

VOORZITTER: Ja, dank u wel. Dat is genoteerd, mijnheer De Meyer en voor het punt zullen we u ...

DE MEYER: Onze collega Lore Baeten zal iets later aanwezig zijn.

VOORZITTER: Oké, dat is goed. Ik wil jullie ook verwittigen, dat samen, wanneer het punt 17 toch zou gestemd worden, dat bij dat punt raadslid Marc Huys zijn interpellatie zal geven, omdat die echt volledig samenhang met punten 17 en 18. Meteen ook een stemverklaring, maar dat zal gebeuren.

En dan ook, dat de bijkomende punten 5 van raadslid Maes en het bijkomend punt 9 van raadslid Van der Coelden, die allebei over energie gaan, dat we die ook na elkaar zullen nemen. Oké? Goed. Dan beginnen we met punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 24 september 2021, goedkeuring. Zijn hier opmerkingen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat kan eenparig.

BURGEMEESTER: Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen ...

VOORZITTER: Ja, ik was even in de war. Ik wou het net nog zeggen, maar het hoeft niet meer nu. Goed. Punt 2, gemeenteraad, kennisneming ontslag van een raadslid en aanstelling van een opvolger, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, zoals maandag uiteengezet in mijn commissie hebben wij vernomen, dus dat onze collega Freyja De Rijke wegens verhuis naar Klein-Brabant, naar Bornem ja dus ook ontslagnemend is als raadslid van deze goede stede. Dat de eerste opvolger mevrouw Van Landeghem niet meer voldoet aan de voorwaarden om het mandaat, dat vrijgekomen is, over te nemen en dat dientengevolge mevrouw Tamara De Boey is uitgenodigd om de eed in handen van de voorzitter hier af te leggen.

VOORZITTER: Mevrouw De Boey, u mag voor het tafeltje gaan staan en een hand opsteken ...

BURGEMEESTER: Een hand, twee vingers of drie vingers.

VOORZITTER: ... twee vingers, zoals u dat zelf wilt en de eed, die u daar voor u ziet liggen in grote letters plechtig af te lezen.

DE BOEY: Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te leven.

VOORZITTER: Dan bent u met deze woorden gemeenteraadslid en dan kan u als de foto's genomen zijn, kan u plaatsnemen op uw stoel. U moet ook eerst nog tekenen ja, excuseer.

A P P L A U S

VOORZITTER: Het is die kant uit, mevrouw. Ah ja. Oké. Goed, dan ten gevolge natuurlijk van deze wissel zijn we bij punt 3, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, samenstelling, wijziging, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is dan denk ik voor de hand liggend, dus dat dan de samenstelling van de commissies ook wordt aangepast op vraag van de fractie van Vlaams Belang.

VOORZITTER: Goed, kunnen we daarover akkoord gaan? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 4, organisatie commissies en zittingen gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn in oktober, politieverordening, bekrachtiging. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik heb ook het waarom van deze beslissing van mezelf toegelicht in de commissie. Er is nog een vraag gesteld van collega De Meyer in verband met het al dan niet rechtsgeldig vergaderen, hybride vergaderen dus van de commissies of dus de mensen, die de commissie thuis willen volgen of elders willen volgen, dus digitaal of die beeld en klank moesten krijgen. Onze administratie heeft daar navraag over gedaan bij het Agentschap Binnenlands Bestuur en dus daar is meegedeeld, dat dat niet hoeft als publiek in de raadzaal de commissie kan bijwonen. Men heeft er ons wel op gewezen uiteraard – maar dat wisten we ook – dus wanneer wij in de toekomst deze werkwijze willen verderzetten, wij onze aanpassing van het huishoudelijk reglement zullen moeten doorvoeren. Maar dat is ook besproken door de vergadering van de fractievoorzitters en het is de bedoeling, dat wij voor het einde van het jaar met de fractievoorzitters onze werkzaamheden als raden en als commissies evalueren en dat we dan hopelijk in consensus kunnen komen naar een voorstel van aanpassing van ons huishoudelijk reglement in verband met zowel de organisatie van onze raadzittingen als commissiezittingen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Zijn hier vragen? Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Burgemeester, collega's, ik hoor – en het is niet de eerste keer dat ik dat hoor, dat wij dat horen – dat er blijkbaar dus nog een kleine opening gelaten wordt om in de toekomst eventueel zelfs raden, maar zeker ook commissies hybride te organiseren. Vanuit onze fractie zijn we daar absoluut niet voor gewonnen, integendeel. We zullen ons daartegen blijven counteren. Als alles normaal verloopt, vinden wij het geen goede oplossing – en het is ook nergens voor nodig op dit ogenblik – om van het vorige regime, het oude regime, het ancien regime bijna af te stappen en dus terug volledig over te gaan naar de fysieke vergaderingen. Ik denk dat daar geen enkel bezwaar tegen kan zijn. Wij blijven daarvoor ijveren. En ik hoop dat de collega's van de andere fracties ons in deze in de toekomst zullen volgen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, mijnheer Wymeersch, ik wil er wel op wijzen, dus dat de mogelijkheid om onze organisatie te wijzigen een gevolg is van het feit dat het decreet lokaal bestuur aan de gemeenteraden zelf de keuzemogelijkheid geeft om te zeggen “wij gaan hybride of niet-hybride zittingen van commissies, raden organiseren”. Dus elke stad, elke gemeente beslist dat bij de gemeenteraad zelf. Ik neem akte van het standpunt van Vlaams Belang, maar ik weet dat er in deze raad en bij de fracties ook andere meningen zijn. Maar we moeten die discussie nog voeren.

WYMEERSCH: Dat kan goed zijn, burgemeester, maar ik ga ervanuit, dat wij – ten minste de overgrote meerderheid in deze gemeenteraad – dat we ons indertijd houdende ook het toen fungerende regime kandidaat hebben gesteld voor werking als gemeenteraadslid en ook dat mandaat op ons hebben genomen. Nu, ik denk dat het niets te veel gevraagd is, ook als respect voor onze kiezers, dat wij ten minste de moeite doen om ons fysiek naar het gemeentehuis te verplaatsen om aan de vergaderingen deel te nemen en niet de gemakkelijksoplossing dikwijls op te zoeken en het van thuis uit vanuit de zetel te doen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. We gaan stemmen over punt 4. Wie stemt voor? En dat is iedereen, behalve het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Ah ook? Ah ja, oké. Ik keek naar de fractieleider hé. Ja, goed, dat is eenparig dus. Punt 5, ... Als de raad ermee akkoord gaat, stel ik voor dat ik de punten 5, 6, 7 en 8, dat we die samennemen, want het gaat allemaal over politieaangelegenheden, personeel en het vacant verklaren van een aantal functies. Oké? Kunnen we stemmen? Geen vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

BURGEMEESTER: Mag ik aan de collega's vragen of er mensen zijn, die wensen dat commissaris Smet nog aanwezig blijft in de zitting voor de geheime zitting of voor de toegevoegde punten? Hij mag hé, hij mag hé, maar het moet niet hé.

WYMEERSCH: Voorzitter, wij weten niet hoe de raad verder zal verlopen. Misschien zal zijn fysieke tussenkomst nodig zijn, ik weet dat niet.

VOORZITTER: Ik denk ja, ...

BURGEMEESTER: Hedwig, dan mag u beschikken.

VOORZITTER: Dan zijn we gekomen aan punten 9 en 10. Dat zijn kennisnemingen. Punt 9, erediensten, kerkfabrieken, budgetten 2022, kennisneming. En punt 10, consolidatie budgetten 2021 van de kerkfabriek O.-L.-Vrouw Hulp der Christenen en de voormalige kerkfabriek Sint-Jan de Doper, kennisneming. Waren hier vragen of opmerkingen? Nee? Dan nemen we kennis en gaan we over naar punt 11, stedelijke commissie ter bevordering van het toerisme, samenstelling, wijziging, goedkeuring. Mevrouw Somers? Geen problemen? Oké, dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 12, diensten, logistiek, aankoop voorraadbeheerpakket, selectieleidraad en indicatieve raming, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Daar waren geen specifieke vragen in de commissie. Er was de opmerking van ... Ik zal misschien nog eens herhalen, er was de opmerking van Jef Maes, dat dat over een vrij hoog bedrag ging. Maar ik heb dat ook nu nog eens verder nagevraagd. Dat is effectief de aankoop van de software, maar ook de updates en de exploitatie, allé, de exploitatiekosten dat er gedurende 20 jaar bij horen.

Maar zoals u weet, hebben wij een ganse analyse gedaan in het kader van voorraadbeheer. Wij beschikken momenteel niet over een gedegen pakket om degelijk een voorraadbeheer te hebben. Dat brengt ons in staat om eigenlijk verschillende zaken, die nu ja, verspreid over de organisatie plaatsvinden centraal te beheren via het voorraadbeheerssysteem efficiënter en beter aan te kopen. En eigenlijk ook meer raamcontracten te kunnen afsluiten. Omdat nu vanuit verschillende diensten aankopen gedaan worden en die gaan nu in dat pakket ja, gecentraliseerd worden. Dus wij gaan naar een efficiënter aankoopbeleid kunnen gaan. We gaan naar een efficiënter beheer van uw voorraad gaan. Ook uw voorraadniveaus kunnen veel beter bijgehouden worden. Dus ge gaat echt naar een volledige efficiëntie binnen de werking van voorraadbeheer, wat toch wel noodzakelijk is voor een stad als Sint-Niklaas om dat te hebben. Ook allerlei zaken die erbij horen zoals scanners en zo voor materiaal te scannen, zit eigenlijk allemaal mee inbegrepen in die prijs.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes vraagt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Dank u, schepen, ook voor die toelichting. Mijn opmerking op de commissie, ja, dat was natuurlijk ingegeven vanuit de hoogte van dat bedrag. En ik vind het ook niet zo gepast, dat dat zomaar zonder opmerking zou passeren en dat er zo'n hoge bedragen worden uitgegeven. Nu, ik begrijp uw argumentatie en ik denk dat er inderdaad op dit moment geen alternatief is. Dus wij gaan dit punt toch goedkeuren.

VOORZITTER: Oké, dank u wel, mijnheer Maes. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 13, diensten, personeel, afsluiten van een raamovereenkomst voor het (individueel) leasen van fietsen ten behoeve van het personeel, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie. Er was ook nog de vraag, onder andere van collega De Meyer, in hoeverre dat er geen mogelijkheid was om dat open te trekken en dat ook ter beschikking te stellen van het onderwijzend personeel. Nu, de rechtspositieregeling die hier voorgesteld is door de Vlaamse regering en het besluit van de Vlaamse regering spreekt daar niet over, dus we kunnen dat eigenlijk ook, dat fiscaal, dat financieel voordeel kunnen we jammer genoeg niet of nog niet aan het onderwijzend personeel aanleveren, waardoor dat deze fietslease mogelijk financieel geen interessante optie is voor het onderwijzend personeel. Stel dat er vanuit de Vlaamse regering ook een besluit wordt genomen ten behoeve van het onderwijzend personeel kunnen we dat uiteraard altijd nog openstellen.

DE MEYER: Dank u voor de informatie, schepen.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA ... Hebben jullie meegestemd?

Nee, nee, het is daarom dat ik bezig ben. Dus meerderheid, PVDA, Vooruit, CD&V zijn voor. Dan wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. Punt 14, diensten, beheer gebouwen, wettelijk verplichte keuringen, onderhoud en interventies aan stookinstallaties in diverse stadsgebouwen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, dank u. Dit is toegelicht tijdens de commissie. Maar tijdens de commissie was er een vraag van raadslid Van Peteghem met betrekking tot de termijn van het raamcontract. Vraag was waarom 5 jaar en geen 3 jaar. Wel, ik heb navraag gedaan en blijkt dat die termijn afgestemd wordt op de periodiciteit van de keuring, die 5 jaar bedraagt. En dat is meteen ook de reden voor die termijn van 5 jaar.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn er vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 15, diensten, studieopdracht rioproject Schoonhoudtstraat/Dubbelhofstraat, bijkomende opdracht voor de afkoppelingen op privédomein, addendum aan de samenwerkingsovereenkomst, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter, dat is heel kort toegelicht op de commissie en daar waren geen verdere vragen over. Dus ...

VOORZITTER: Ik zie niet direct vragen op dit moment. Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 16 is weer een kennisneming. Dus we hoeven niet te stemmen. Punt 16, werken, rioproject Gentstraat/Nauwstraat, eindafrekening, kennisneming. Een vraag van mijnheer Van Petegem. Gaspard, je hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Uiteraard gaan we de eindafrekening goedkeuren, want die bijkomende werken zijn ten gronde toegelicht in de commissie. Ik heb enkele vragen. Dus het is zo, één van de vorige commissies is wel gezegd en gevraagd om eventueel een evaluatie te maken van bepaalde punten, dus onder meer het voorrangskruispunt op de Hoge Bokstraat. Maar vooral – ik heb hier een foto getrokken en ik heb die doorgestuurd naar de schepen - een foto van het fietspad in de Nauwstraat ter hoogte van de Gentstraat, het kruispunt. Nu, het is zo dat dat eigenlijk een gevaarlijke toestand is. Ge ziet, vorige week is er toevallig een voetganger buitengekomen en pardoef. Het is nogal vrij goed afgelopen, maar die mensen die kwamen reclameren, wat eigenlijk terecht was. Nu, ik moet wel zeggen, in de ontwerpfase 1 was er een asverschuiving voorzien, zodanig dat je het fietspad eventjes ging wegbrengen van de woningen. Daar is ook indertijd gediscussieerd over gaan we al dan niet onteigenen, maar dat is niet gebeurd. In de ontwerpfase 2 is dan een fietspad rechtdoor getrokken, waarbij dat er nu een probleem is wat betreft de bewoningen. Nu, mijn vraag is, ik denk, Carl, dat ge – het is niet gemakkelijk – maar eventueel toch eens kijken wat ge nog kunt doen daar. Misschien met een asverschuiving.

Het zal niet gemakkelijk zijn, maar toch moeten we er iets aan doen, want dat is geen doen. De mensen kunnen ook hun vuilbak niet buitenzetten. Het zijn gevaarlijke toestanden. Dus daar vraag ik in de evaluatie, dat ge dat eens ten gronde bekijkt, Carl. En dan zijn er wel mogelijkheden. Op het kruispunt, ik weet ook niet, het fietspad is rechtdoor getrokken. Ook voor de veiligheid van het kruispunt, maar voor die bewoningen hier is het natuurlijk niet simpel hé. Dat is mijn vraag, Carl.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Ten gronde over de kennisname van de eindafrekening denk ik dat inderdaad de meerkosten, die gemaakt zijn, dat die te verantwoorden zijn. Ten slotte heeft dat geleid tot ook een beter ontwerp. Wat de opmerking van raadslid Van Peteghem betreft, ik ben zeker bereid om te kijken of te luisteren naar suggesties om die situatie te verbeteren. Het is zo, dat in een eerder ontwerp er nog een stuk eigenlijk voetpad werd voorzien voor de deur aan de huizen, die echt op het kruispunt stonden. Maar dan kregen we een heel smal fietspad ter hoogte van de passage aan die woningen. En hebben we eigenlijk gekozen om het volledig als fietspad aan te leggen om zo voldoende ruimte te voorzien. Dat heeft er inderdaad toe geleid, dat ook gans die breedte gebruikt wordt door die fietser. En dat heeft geleid tot het onfortuinlijke voorval, waarvan raadslid Van Peteghem naar verwijst. U kent mij. Ik wil altijd alles overwegen en herbekijken. Maar ik vrees dat we in deze situatie in een situatie zitten, waar we niet veel opties meer hebben. Wat ik wel wil doen, is samen met de administratie bij die mensen zelf eens langsgaan en eens te kijken of we met een aantal minimale ingrepen het toch kunnen duidelijk maken aan de fietsers, dat ze wel een voordeur van iemand passeren om op die manier een grotere attentie te krijgen, dat men niet vlak voor die deur moet eigenlijk passeren. En ik zal dat in de komende weken doen. Ik zal dat ook terugkoppelen naar Gaspard zelf.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan hebben we kennisgenomen van dit punt. En dan zijn we gekomen aan punt 17. Raadslid De Meyer had gevraagd voor de afvoering, dus ik geef hem het woord voor zijn reden daartoe. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Dank u wel, voorzitter. Burgemeester, leden van het college, collega's, op de commissie hebben we reeds aangekondigd, dat we eigenlijk een vraag hadden bij dit punt. Onze fundamentele vraag is, wat is de visie van ons stadsbestuur op het toenemend gebruik – en het gebeurt bijna geruisloos – telkens met één of meerdere camera's die bijgeplaatst worden op het openbaar domein van onze stad. Hoeveel camera's staan er op dit moment op het openbaar domein? Ik denk dat er niet veel collega's ons het exact antwoord kunnen geven, maar ik veronderstel dat de burgemeester dat straks wel zal doen.

Uiteraard oké voor de aanpak van de criminaliteit, dat we daarvoor camera's gebruiken. Volgens deskundigen lost het de problemen niet fundamenteel op, maar de daderopsporing verloopt veel efficiënter. Oké voor ANPR-camera's voor trajectcontroles op overdreven snelheid. Hier is niet onmiddellijk een volwaardig alternatief voor. Oké voor camera's bij verkeerslichten om daar het negeren van het rood licht te controleren. Maar gaan we nu vandaag en morgen verder met ook ANPR-camera's te gebruiken voor meer gewone overtredingen, die met een GAS-boete gesanctioneerd worden? Gaan we ook daarvoor camera's gebruiken? Zijn hiervoor geen andere alternatieven? Men zegt mij dat in de situatie die voorligt de technische mogelijkheden zouden zijn bv. met GPS en dergelijke meer, met onze eenvoudige toestelletjes die we allemaal op zak hebben. Wijkpolitie, verkeerspolitie en GAS-ambtenaren kunnen zeker en vast ook instaan voor de handhaving. En verkeersopvoeding, sensibilisatie en burgerplicht, ja, dat zijn toch begrippen die we nog niet verleerd zijn. Camera's kunnen een nuttig instrument zijn in de bestrijding van de criminaliteit heb ik al gezegd, van overdreven snelheid, voor het negeren van verkeerslichten, maar hoever, hoever willen we als stadsbestuur daarmee gaan? Moet er hierover niet eerst een fundamenteel debat gevoerd worden over wat we als globale visie hierop. We zouden eigenlijk vragen om dit punt niet persé vanavond door te drukken, maar het eventueel één of twee maand uit te stellen, zodanig dat we in de commissie van de burgemeester hierover een ernstig debat kunnen hebben en komen tot een globale visie hierop. Wij vragen daarom de verdaging van dat punt, niet de definitieve afvoering, maar de afvoering vandaag en de herneming na een debat op één van volgende commissies. Conclusie, vooraleer je nog meer camera's in de stad voor lichtere overtredingen – en we zijn niet akkoord met die lichtere overtredingen, begrijp ons niet verkeerd – maar waarbij ook alternatieven zijn voor handhaving, vragen we een meer fundamenteel debat en een globale visie. Dit is – laat het duidelijk zijn – geen pleidooi voor een permissieve stad, wel een pleidooi tegen een Big Brother-stad. Het is een pleidooi voor een verantwoordelijke stad en verantwoordelijke burgers én de passende handhavingsmaatregelen bij elke overtreding.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Maes had het woord gevraagd en ook de heer Van der Coelden. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik had op de commissie daar ook al een opmerking over gemaakt, want dit punt of deze twee punten die worden gepresenteerd als maatregelen rond de verkeersveiligheid. En moest het zich daartoe beperken, dan zouden wij onze steun daaraan kunnen geven.

Maar als we dan verder informatie bekijken – en dan gaat het over wat we zeggen de kleine lettertjes dan – en je gaat dan kijken in de nota rond de DPIA-informatie, dan lezen we daarin, dat niet alleen die camera's worden gebruikt voor het vaststellen van overtredingen, maar die ook worden gebruikt voor opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie. Ik heb daar eerder ook al een vraag rond gesteld, een schriftelijke vraag en ik kan mijnheer De Meyer, collega De Meyer misschien zeggen, op die schriftelijke vraag is toen geantwoord, dat er in onze stad 19 ANPR-camera's staan op dit moment. Met dit voorstel zouden er nog 9 bijkomen. Dus dan komen we op een totaal van 28. Dus de vraag is, ja, hoever ga je inderdaad met die camerabeveiliging? En ik heb op de commissie ook verwezen naar de VRT-uitzending “de privacy en ik”. En als je daar nagaat wat daarin verteld wordt, dan is daar professor Janssens, professor criminologie van de universiteit van Gent, die zegt van ja, in sommige gevallen kan het helpen om criminaliteit op te lossen, maar het helpt meestal niet om te voorkomen. En via camerabeelden en intelligente software kan de politie criminaliteit opsporen. Maar men vergeet dat er personeel nodig is om die beelden op te volgen. Camera's vervangen geen mensen, maar zorgen voor extra werklast. Dus hij verwijst trouwens in die uitzending ook naar de stad, waar de meeste camera's hangen en dat is Londen, maar dat is ook een stad met een zeer hoge criminaliteit. Dus een wetenschappelijk verband tussen meer camera's en minder criminaliteit, dat kan men duidelijk niet maken. Het is zelfs zo, dat de topman van het COC – het controleorgaan op de politieke informatie – dat die ook wel zegt dat er toch wel duidelijkheid moet komen vanuit de politiek waarvoor die camera's worden gebruikt. En toen ik die schriftelijke vraag heb gesteld, dan kreeg ik ook als antwoord dat de beelden gedurende één maand worden bewaard. Maar in diezelfde nota, die ik daarnet heb opgesomd, staat er dat die beelden 12 maanden kunnen bewaard worden. En als je dan ziet wat er in Nederland geldt, dan worden beelden daar maximaal 28 dagen bijgehouden. Dus ook onze vraag, koppel de kwestie van de verkeersveiligheid en drukte in de wijken, waar we eigenlijk voorstander voor zijn en waar u onze steun voor kunt krijgen, los van heel het privacygegeven en maak ervan dat we hier inderdaad ja, een eensgezindheid kunnen bereiken op vlak van verkeersveiligheid. En dat we een fundamenteel debat voeren over waar we met onze stad naartoe gaan op vlak van camerabeleid, Big Brother-beleid, privacybeleid. Daarvoor zouden wij ook willen vragen om dat op die manier aan te pakken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Onze fractie kan zich in grote lijnen aansluiten bij de privacybepaalingen, die geuit zijn door Jos De Meyer en door Jef Maes.

En we sluiten ons dan ook aan bij de vraag tot afvoering. Maar daar zijn ook nog wel een aantal andere redenen voor. Ten eerste, wij erkennen het probleem, dat men wil aanpakken met deze rij van ANPR-camera's. Ik denk dat er weinig discussie over kan bestaan, dat de Breedstraat en de Lindenstraat en verder de Don Boscowijk in, dat dat veel gebruikte sluiptwegen zijn. Dat daar veel automobilisten rijden, die beter, veiliger op een andere manier hun verplaatsing zouden maken. Dat het in de Collegestraat redelijk chaotisch is bij het begin en het eindigen van de schooluren zal hier ook niemand ontkennen. Dat het niet eenvoudig gebleken is de laatste jaren om met beweegbare paaltjes de voetgangerszones af te bakenen, dat weten wij ook allemaal. Dus wij erkennen het probleem en wij zien ook wel in, dat de ANPR-camera's daar een oplossing voor kunnen zijn. Alleen is dat voor ons niet de meest democratische oplossing. Er zijn verschillende ingrepen denkbaar om aan verkeerscirculatie en aan verkeersintensiteiten te werken. Ik denk dat de minst democratische – omdat ze gepaard gaat met een fundamentele, sociale ongelijkheid – de lage emissiezone is. Ik denk dat ik dat niet hoeft uit te leggen wat dat aspect sociale ongelijkheid is dat daar speelt tussen mensen die 15 jaar met de auto rijden of langer tot hij versleten is en andere mensen die om de 3 à 4 jaar een nieuwe bedrijfswagen krijgen - en dat is ook een sociale kloof in de samenleving – die zich dan vertaalt in de toegang tot die zones. Met de ANPR-camera's zitten we in feite ja, in een soort tussenscenario qua democratisch karakter. Frans Wymeersch zal het misschien graag horen, maar het is in zekere zin wel een vorm van eigen straat eerst of eigen buurt eerst. Maar zonder dat er dan ook weer een maat op staat. Als je in de straat of in de buurt woont en je krijgt een doorgangsbewijs, ja, dan kun je bij manier van spreken voor elke verplaatsing uw auto nemen en daar 24 keer op een dag voorbij die camera rijden. Ge zijt in regel en ge doet niets verkeerd, terwijl je toch mobiliteitsgewijs of naar duurzaam vervoersgebruik daar niet echt een voorbeeldfunctie vervult. De meest eerlijke en de meest gelijke en de meest sociale manier om verkeersintensiteiten te beïnvloeden, dat zijn in feite aanpassingen van het verkeersregime, die gelden onverkort voor iedereen. En dat kunnen drastische ingrepen zijn. De knip op de markt, die overwogen wordt, dat is er zo ene. Ge kunt daar voor of tegen zijn, maar dat is een andere discussie. Maar hij is wel voor iedereen gelijk of dan toch voor 97 % van de bevolking, een aantal terechte uitzonderingen daar gelaten. Verboden richtingen, woonerf-richtingen, zone 30's, dat zijn dan allemaal wat minder verregaande maatregelen, die de bedoeling hebben om het veiliger te maken en om de intensiteiten te beheersen, maar altijd vanuit diezelfde invalshoek, ze zijn voor iedereen gelijk. En het is vanuit dat gelijkheidsbeginsel dat wij een koele minnaar – en dan druk ik mij voorzichtig uit – een koele minnaar zijn van de ANPR-camera's.

We denken ook dat er hier een belangrijke precedentwaarde wordt geschapen met deze beslissing. Ik had het over Lindenstraat, de voetgangerszones, enz... waar weinig discussie over kan zijn over de terechtheid van de te nemen maatregelen. Maar er zijn natuurlijk heel veel straten in Sint-Niklaas - en er zal dat niemand beter kunnen getuigen dan schepen Hanssens, die er waarschijnlijk wekelijks mails en brieven over krijgt – heel veel straten waar mensen zich storen aan het verkeer, waar mensen vinden dat er te veel verkeer in hun straat, in hun wijk rijdt. En ik vrees een beetje, dat in de mails en de brieven van de toekomst, dat daar heel veel verwezen gaat worden naar die ANPR-camera's als een manier om het verkeer in de straat, in de wijk te reguleren en om daar alleen uiteindelijk nog toegang te geven aan de mensen, die daar wonen of daar moeten zijn of een goeie reden daarvoor hebben. En in feite, als ge daarin meegaat, allé, dan maak je, dan ga je in tegen het principe zelf van wat een straat is, nl. een openbare weg, een stuk publiek domein. Een straat is geen private weg vind ik, is geen erftoegangsweg, is geen toegang tot een woning. Een straat is een openbare weg, waarlangs mensen zich kunnen verplaatsen voor in principe om het even welke verplaatsing. En als mensen kiezen om in een bepaalde straat te gaan wonen, ja, dan zijn ze zich of dan zouden ze zich toch ook meestal bewust moeten zijn van de functie, die die straat heeft en de verkeersdruk die daar ook mee gepaard gaat. Dus in die zin vrezen wij ook de precedentswaarde van deze beslissing. Daarnaast – en daar ga ik heel kort over zijn – ja, moet ge niet veel fantasie hebben als ge dat reglement leest – dat is dan punt 18 van de agenda van vanavond – als ge het reglement leest over de toepassing van de camera's en wie er wel/niet nog doorgang zal krijgen, ja, dan moet je niet veel fantasie hebben om daar 20, 30 à 40 situaties te verzinnen, waarbij er twijfel kan zijn, een discussie kan zijn, ge zegt van ja, maar gaat dat niet een beetje te ver of gaat dat niet of zou dat niet wat verder moeten gaan. Dus we vrezen, dat er de komende maanden buiten die mails van mensen die zeggen “doe dat alstublieft ook eens in mijn straat”, dat er ook heel veel mails en brieven gaan komen van mensen die het systeem op zich ter discussie stellen, die hun boete bevechten, die claimen dat ze daar toch hadden mogen zijn of andere mensen die zeggen “die moeten hier niet zijn”. Dus hier gaat ongetwijfeld heel veel discussie over zijn. En in afwachting dat die oplaait en dat daar knopen in moeten doorgehakt, onthouden wij ons liever bij de stemming mocht die er toch komen, maar vragen wij in de eerste plaats de afvoering van dit punt op de agenda van deze avond.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Pannecoucke? Nee? Ah ja, nu al? Oké, goed. Over de afvoering, het gaat over de afvoering nu hé. Ja, oké, oké, dat mag.

VAN DER COELDEN: Ja maar, schepen, allé, als ge de afvoering ... Ik had ook kunnen zeggen “we steunen de vraag voor de afvoering” en als ge dan verstandig zijt en ge gaat daarin mee, dan wordt dat afgevoerd. Maar dan hebben wij ons punt wel niet kunnen maken hé.

VOORZITTER: Nee, maar u hebt het gehad over de afvoering. Ik vroeg mij alleen af, want ik dacht als mijnheer Huys zijn punt wil maken, dan zal hij toch niet voor de afvoering van het punt zijn. Dat was mijn ... Maar goed, dat kan, dat kan. Ik ben niet onfeilbaar, dat durf ik gerust te zeggen, mijnheer Wymeersch. Ja, dan geef ik het woord aan de heer Marc Huys.

HUYS M.: Dank u wel. Collega's, in ... (?) van het feit dat ik hier bijna aan het bevrozen ben, gaan wij de punten 17 en 18 – want ik ga die samennemen – gaan we die niet goedkeuren. Niet dat we tegen de verkeersluwe zones zijn, integendeel. We zijn wel tegen de verkeersfilters. Bovendien sluiten we ons aan bij het feit wat aangehaald is door Jos, Jef en Kris in verband met het gebruik van de ANPR-camera's. Nu, ge weet, collega's, dat de filters nu voorzien zijn in de Lindenstraat en in de Breedstraat. Dat zijn de twee filters eigenlijk die voorzien zijn. Oorspronkelijk was enkel de Lindenstraat, maar omdat het verkeer dan een andere weg begon te zoeken, moest er ene komen in de Breedstraat ook. Nu, ik herinner u aan het feit, dat een knipmodel – ik noem dat een knipmodel – dat dat als doel heeft het doorgaand verkeer te weren. Maar ik blijf erbij, dat dat negatieve effecten heeft op de verkeerssituatie. Eerst en vooral krijg je een overbelasting van de omliggende straten, wat de veiligheid voor de fietsers en de voetgangers zeker niet ten goede komt. Ge krijgt een grote omrijfactor, wat dus ook niet goed is voor het milieu, want ge moet lang rijden. Er zijn ook veel uitzonderingen, die zullen – u hebt ernaar verwezen – die zullen worden toegekend, wat administratief, enz... heel wat rompslomp teweeg zal brengen. Het is daarom dat ik wil voorstellen, dat we een ander model gaan invoeren, nl. een model dat meer ruimte geeft aan de fietsers in smalle straten. Dat ge daarmee begint. Sint-Niklaas is een historisch gegroeide stad, waar de straatafmetingen eigenlijk nog gemaakt zijn in functie van paard en kar. Ze zijn veel te smal voor dubbel verkeer, veel te smal om aan beide kanten te laten parkeren, enz... Hoe kunnen we dat doen? Ik noem dat het lussenmodel. Ge kunt daar in heel wat straten éénrichtingsverkeer invoeren met een lussensysteem en rekening houdend met een zo comfortabel mogelijke omrijfactor. Ge kunt met dat éénrichtingsverkeer ook heel wat conflicten op kruispunten gaan vermijden. Nu, het effect van zo'n lussenmodel en het voordeel ervan is dat alle bestemmingen bereikbaar blijven. Het is veiliger voor fietsers en voetgangers, dus voor de zwakke weggebruiker. Doorgaand verkeer – en dat is niet onbelangrijk – het doorgaand verkeer wordt door zo'n systeem ook afgeremd en wordt ook ontmoedigd.

Onze suggestie is van het lussensysteem in de plaats van het invoeren van verkeersfilters en de ANPR-camera's, van het lussensysteem in te voeren. En ik geef enkele voorbeelden waar het makkelijk kan. Neem nu bv. de Lindenstraat, waar nu een camera voorzien is, wel, daar kunt ge gemakkelijk de Goudenregenlaan, de rijrichting van de Goudenregenlaan omdraaien en dan hebt ge ongeveer hetzelfde effect. Bv. Het Elisabethplein, Prins Karelstraat, Marie-Joséstraat, Van Raemdonckstraat, Van Naemenstraat, enz... zijn ideale straten om éénrichting met een lussensysteem in te bouwen. Wat het Regentieplein eveneens, ge kunt daar bijna alle straten éénrichting maken op basis van dat lussensysteem. Dus dat is ons voorstel. Met andere woorden, we kunnen 17 en 18 onmogelijk goedkeuren. Trouwens, schepen, ik wil nog even een vraag stellen, die ik ook gesteld heb in de commissie. Ik heb hier een stadsplan. Ik weet niet of ge al gekeken hebt, maar dat staat vol met fouten wat circulatie betreft.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik geef dan het woord eerst aan de burgemeester en daarna aan schepen Hanssens. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik was niet van plan om te antwoorden op de vraag tot afvoering. Ik zou dat aan schepen Hanssens hebben overgelaten, maar aangezien collega De Meyer zich rechtstreeks tot mij gewend heeft en gevraagd heeft van ja, moeten wij geen groot cameradebat voeren in Sint-Niklaas, allé, voel ik mij wel verplicht om daarop te reageren. En ja, het feit dat er verschillende camera's met verschillende bedoelingen op het openbaar domein staan, wil niet zeggen dat het ene verband houdt met het andere. In het stadscentrum, vanaf de Noordlaan over Stationsplein, Stationsstraat tot O.-L.-Vrouwplein, Grote Markt, Houtbriel, Sint-Nicolaasplein en het H. Heymanplein staan er een 40-tal camera's. Een 40-tal dus die de bedoeling hebben in eerste instantie als er evenementen zijn in de stad om het gebeuren daar te monitoren. Dus vanuit dat oogpunt staan die daar. Ten tweede om wat betreft de mobiliteit in het algemeen dat gewoon te observeren. En drie – en dan gaat het over een onderwerp waar Joke lang en een aantal collega's over hebben uitgeweid – ja, als er opstootjes zijn, incidenten om daar toch ook te kunnen volgen wat er gebeurt en om op basis van wat men ziet op de camerabeelden onze politiemensen beter te kunnen aansturen, gericht te kunnen aansturen en te laten ingrijpen. Vertrekkende vanuit het principe ja, vanuit die camera zie je veel meer dan 2 of 4 of 6 ogen op het terrein zelf, die eigenlijk maar in een beperkte perimeter één en ander zien. En ik heb zelf als burgemeester, wanneer er ja, wat onraad of onrusten waren of dreigden in de stad in het politiehuis kunnen volgen hoe men op een zeer accurate manier groepen kan volgen, groepen kan vatten, identificeren en desnoods even naar het politiehuis brengen. Totaal andere bedoeling zijn uiteraard de roodlichtcamera's, de snelheidscamera's en nu dus de ANPR-camera's, trajectcontroles en dergelijke meer.

En dat is inderdaad iets, dat uitsluitend te maken heeft met mobiliteit en snelheid en het handhaven van het verkeersstatuut van bepaalde straten of omgevingen. En wat daar de politiek is van het stadsbestuur of het voorstel dat we nu met het college aan deze raad voorleggen, daarvoor geef ik graag het woord aan schepen Hanssens. Maar nog eens, de 40 toezichtcamera's in het stadscentrum, dat is iets anders dan camera's die vanuit de mobiliteit een andere functie hebben.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, ik dank jullie voor de opmerkingen die trouwens ook al tijdens de commissie naar boven zijn gekomen. Ik wil nog eventjes het punt, dat de burgemeester heeft aangehaald, toch ook nog eens versterken in de zin van er is een wezenlijk verschil tussen toezichtcamera's zoals we ze kennen in het stadscentrum en die camera's die dienen om verkeersovertredingen of inderdaad het statuut van bepaalde straten te bewaken. Daar zit toch wel een heel groot verschil in. Dat die camera's achteraf ook kunnen gebruikt worden om een aantal opdrachten van de bestuurlijke of de gerechtelijke politie te controleren, dat lijkt mij maar logisch. We hebben dan die gegevens, we hebben die data, waarom zouden we ze niet gebruiken om een aantal misdrijven of overtredingen aan te pakken? Dus ik zie daar niet echt een probleem in. Maar dat kan ook aan mij liggen. Inhoudelijk over een aantal andere zaken wil ik toch wel eventjes dieper ingaan. En die zaken zijn hier ook aangehaald in de verschillende redeneringen. Een aantal van de maatregelen, die we vandaag willen doorvoeren met dit reglement – want het gaat eigenlijk over de invoering van een reglement – tezamen met de middelen om dat reglement te onderhouden of te controleren, komen uit de principes van het mobiliteitsplan van 2015 en vooral het circulatieplan van 2017 met implementatie van 31 circulatiemaatregelen om de leefbaarheid en vooral de verkeersveiligheid in onze stad te verbeteren. En in onze strategie kozen we ervoor – en ge kunt daar voor zijn of tegen – om niet met een Big ... (?) al die maatregelen tegelijk in te voeren, maar ze één voor één in te voeren. Dat laat ons toe om maatregelen te evalueren, maar vooral om verkeersmaatregelen samen te laten sporen met de verhoging van de kwaliteit van de publieke ruimte. We nemen wat bewegingsvrijheid weg aan de ene kant, maar bieden ruimte aan de stadsbewoners aan de andere kant. We staan vandaag met onze stad immers voor grote uitdagingen, collega's – ik heb het zelf al een aantal keren aangehaald, misschien niet in deze raad, maar ik wil het nu toch nog wel eens een keer heel duidelijk zeggen – de bevolkingsgroep, de betonstop leidt tot meer verdichting in onze stad, maar dat mag niet ten koste gaan van de leefbaarheid en al zeker niet van de verkeersveiligheid.

En het verkeersveiligheidsbeleid spitst zich dus toe op maatregelen, die duurzame verplaatsingen stimuleert en gemotoriseerd verkeer vooral op die wegen houdt, die voldoende zijn uitgerust en de woongebieden ontlast. Enkel door die leefbaarheid te verhogen, zullen we erin slagen om jonge gezinnen en middenklas gezinnen ook in onze stad te houden. En uiteraard is er veel meer nodig dan enkel dat. Sterk winkelweefsel, belangrijke dagelijkse diensten op maximum 15 minuten fietsafstand, parkeergelegenheid – liefst gebundeld op buurtparkings dus niet op de straat, investeren in lokale werkgelegenheid maken onze stad de ware stad van morgen, maar verkeer en veilig kunnen fietsen en bewegen staat toch op nr. 1 van de bezorgdheden van onze bewoners. En dat bewijst de stadsmonitor, die nog maar net is uitgebracht. En het is toch dat dat we in ons achterhoofd moeten houden. En we kunnen hier nog veel filosofische debatten over allerlei maatregelen en over de manier waarop we die maatregelen afdwingen hebben, maar kunnen we het echt eens hebben over de dingen, waar mensen van wakker liggen vandaag en hoe dat we denken dat we daar een antwoord op gaan bieden. Want in deze raad, soms worden hier heel veel filosofische opmerkingen gemaakt over heel veel zaken, maar niet over de essentie waar het over gaat: hoe maken we onze stad leefbaar en aantrekkelijk voor jonge gezinnen, middenklasse gezinnen die hier echt willen blijven. Die reglementen, die vandaag voorliggen, die gaan er geen antwoord op bieden, maar die dragen er wel een klein deeltje bij bij. En het gebruik van camera's maakt het mogelijk om de handhaving van die reglementen waar te maken. En als er nog een frustratie is, waar ik wel elke dag mails over krijg – en de burgemeester kan dat getuigen – dan gaat het wel over het feit dat mensen het eens zijn met regels die opgelegd worden, maar niet worden nageleefd door andere stadsbewoners of door mensen die van buiten onze stad zijn omdat ze de regels niet kennen, enz... En dan vragen ze zich af, dat is schoon zo'n regel dat ge ingevoerd hebt, maar wat zijn we ermee als niemand hem eraan houdt. Die camera's maken het mogelijk om permanent 24/7 controle uit te voeren op de regels, die we zelf instellen. En dat is de grote waarde van te werken met die camera's. We voeren deze maatregelen ook in, want de focus gaat vandaag vooral over die verkeersfilters in de Breedstraat en de Lindenstraat, maar eigenlijk gaat het reglement veel verder. Het gaat ook over de controle van de voetgangersgebieden, waar voor alle duidelijkheid geen regels veranderen, maar alleen de handhaving daarop verandert. Het reglement gaat ook over de autoluwe zones. Autoluwe zones, die de facto bestaan, maar niet eigenlijk onder een reglement vallen zoals bv. in de Collegestraat en de Kroonmolenstraat, maar die we gaan afdwingen door het reglement van vergunning, zodat het wel duidelijk is wie erin mag en uit mag.

Wel, die voeren we in, die verkeersfilters – en dat is de 3^e categorie – die verkeersfilters voeren we in in een interessant stadsdeel met heel veel potentieel, maar dat overdag door de aanwezigheid van onder meer – maar niet alleen – de klinieken en de scholen en door een gebrek aan parkeerregulering veel doorgaand en parkeerzoekend verkeer moet slikken. De maatregel op het einde van de Lindenstraat - de straat waar heel wat bewoning is opgetast – en de Breedstraat is in die buurt een veel besproken en ik mag ook zeggen gewilde maatregel. En dan vraag ik ook van oké, we hebben daar bedenkingen over, maar hoe lossen we dat dan op? Dit is wat uit de participatie is gekomen van het mobiliteitsplan en van het circulatieplan en laat ons nu proberen een manier te vinden om dat uit te voeren. Ondertussen zitten we al 4 jaar verder. Onze eigen fout, we hadden wat sneller moeten kunnen gaan. Maar bon, we zijn nu klaar om dat eindelijk in te voeren, laat ons dat dan ook invoeren en kijken en evalueren hoe dat loopt en wat daar de gevolgen van zijn. Ik wil ook nog eens wijzen op de grote opkomst op het participatiemoment in 2019 over de knip in de Breedstraat. Daar was ook geen eensgezindheid over, maar wel een eensgezindheid dat er wel maatregelen moesten genomen worden. En uiteraard is niet iedereen opgezet met zo'n verregaande maatregel. En verleden maand – en ik wil hem er ook voor bedanken – presenteerde raadslid Pannecoucke een petitie met 163 handtekeningen van mensen die tegen de knip zijn. Ik heb wel gezegd in de commissie en ik wil dat hier ook nog wel herhalen, dat het voor ons heel moeilijk is om die 163 handtekeningen te interpreteren, omdat ja, we weten niet of er een tegenvoorstel is, waar die mensen die tekenden wonen en of ze alle modaliteiten wel kennen van die verkeersfilter. Dat maakt het iets moeilijker om dan te zeggen van oké, hoe moeten we hiermee omgaan. Zoals steeds – en dat heb ik daarnet ook gezegd en ik wil dat nog eens herhalen – zullen ingrijpende maatregelen goed moeten gecommuniceerd worden. We zullen dat doen met een uitgebreide campagne naar de bewoners, de uitzonderingscategorieën en de brede bevolking. We zullen de invoering laten paren met een minimum aan administratieve last aan de hand van de bewonerskaarten bv., door proactief contact op te nemen met de uitzonderingscategorieën en door in het straatbeeld heel aanwezig te zijn. Daar bovenop zullen we starten met een proefperiode, waarbij er niet wordt beboet, maar wel een brief wordt gestuurd, die de maatregelen uitlegt voor mensen, die geen vergunning hebben, maar toch door de verkeersfilter rijden en dan vooral denk ik daarbij aan mensen, die buiten Sint-Niklaas wonen en het nieuws uit Sint-Niklaas niet echt volgen. Ten slotte, collega's, moeten we ook zeer nauwkeurig opvolgen wat de gevolgen zullen zijn en hoe de verplaatsing van verkeer zullen gebeuren. Want ik ben niet blind voor de mogelijke negatieve gevolgen van zo'n verkeersfilter op de rest van de stad, maar zoals bij alle maatregelen zullen wij dat ook heel nauw opvolgen.

Maar toch nog één belangrijk puntje. Ik heb hier verschillende malen met onze burgemeester ook over gesproken en tezamen zijn we tot de conclusie gekomen van – we moeten dan niet tot die conclusie komen, want iedereen weet dat ook – verkeersmaatregelen in onze stad nemen, maar ook in gelijk welke andere stad nemen, is altijd stoten op verzet, op angst. Angst voor het onbekende, angst voor de mogelijke gevolgen. En als politici hebben we de plicht om maatregelen te nemen, maar hebben we ook de plicht om te zeggen van niet alles zal beter worden. Ge zult wat meer moeten omrijden in sommige gevallen, maar ge krijgt er wel iets voor terug. Je krijgt meer publieke ruimte terug, je krijgt een rustigere straat, je krijgt wat meer verkeersveiligheid terug, misschien zelfs de bereikbaarheid die verbetert. Er zal altijd een nadeel aan zijn. En het gaat erom om die twee dingen met mekaar in afweging te nemen. En het zou een leugen zijn om naar voor te komen en te zeggen van “we hebben hier de maatregel gevonden waar iedereen het mee eens is en waar niemand nadeel bij heeft”, want die maatregel, sorry, maar die bestaat niet. En als iemand hem wel weet, dan mag hij hier direct op mijn stoel komen zitten. Ik zal met graagte aan de overkant zitten van deze zaal, echt waar, die mag het doen van mij. Maar ik denk niet dat hij bestaat en dat weet u ook heel goed.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat de heer Maes wil nog reageren, de heer Huys, ja, misschien ... Ja en mevrouw El Moussaoui en de heer De Meyer ook nog, ja. Ja, oké. Ik geef het woord eerst aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Dank u, schepen, voor uw betoog laat ons zeggen. Maar we zijn eigenlijk al meer – ja, ja, het is een betoog – en we zijn eigenlijk al meer over de zaak ten gronde aan het praten en niet meer alleen over de afvoering. Dus ik wil over de zaak ten gronde toch ook nog wel iets zeggen. En in die zin, ik woon toevallig in de Breedstraat. Ik was op die participatievergadering. Dat was een zeer goeie participatievergadering. De voorstellen, die daar uitgekomen zijn, dat was onder andere – niet gedragen door iedereen, maar door een grote meerderheid – om inderdaad die knip in de Breedstraat en aan de Lindenstraat te maken. Dus in dat opzicht ja, gaat u verder in op wat er op die participatievergadering is gezegd. En als we ons daartoe zouden beperken – en ik bedoel dan vooral op het aspect verkeersveiligheid en veiligheid van de buurten – dan wil ik mij bij die participatie ook wel aansluiten en dat besluit uit die participatie, rekening houdende met een aantal elementen. Ik heb die ook op de commissie aangegeven. En dat is één, dat is dat er een zeer ruime interpretatie is van wat zijn bewoners, wat zijn mensen die daar eigenlijk frequent moeten aanwezig zijn. Twee, dat mensen die daar om één of andere professionele reden moeten zijn of moeten gemakshalve liefst best passeren. En ik heb het dan over taxi's, paramedici, mensen die mindervalide-transport doen en dergelijke.

Ik heb hier vandaag nog een mail daaromtrent, dat die mensen daar geen problemen rond ondervinden. Dat het ook zeer makkelijk administratief wordt geregeld. En drie, voor de mensen – want daar zit eigenlijk het probleem – die niet in die buurt wonen, die vaak niet weten wat er eigenlijk aan maatregelen worden genomen, dat die mensen wel, dat er een heel goed communicatieplan is en dat er ook de nodige tolerantie is. Nu, in uw betoog heeft u die drie elementen aangegeven. Dus louter voor dat element verkeer zouden wij daar nog mee kunnen leven. Maar zoals ik daarnet heb gezegd, vind ik het jammer of vinden wij het als PVDA jammer, dat er heel dat luik privacy, camerakoppeling, want als je al die databases leest in die nota waar dat aan gekoppeld wordt, dan is dat toch niet min. En dan vinden wij, dat we daar toch zeer ver gaan in het ja, het bijhouden van die privacygegevens van mensen gedurende 12 maanden. Dus mocht u dat loskoppelen, dan kunt u nog van ons op begrip rekenen daarvoor. Maar dat is eigenlijk het probleem, dat we hebben vastgesteld als we de nota's kregen voor deze gemeenteraad, dat dat eigenlijk één en ondeelbaar is geworden. En dat vinden wij jammer. Dus daarom ook de afvoering en zeker ook er tegen zijn als er ten gronde wordt gestemd. Maar laat ons zeggen, de knip op zich, daar gaat u inderdaad veel steun krijgen van de mensen die daar wonen, maar veel minder van de mensen die daar niet wonen.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Huys? Marc Huys? Ja, het gaat inderdaad over de afvoering, maar er is een mengdebat gekomen, dus ik ga ... Goed, dan gaan we stemmen over de afvoering.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de voorzitter, u bent andermaal ...

VOORZITTER: Als u het, als u het ... Nee, mijnheer Wymeersch, ...

WYMEERSCH: U bent andermaal uit de bocht gegaan ...

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, mijnheer Wymeersch, sorry, ...

WYMEERSCH: Ten eerste, het eerste debat ging over de afvoering en als het over de afvoering gaat, dan geeft u in verband met de afvoering, dan geeft u terug het woord in verband met de afvoering aan de interpellant over de afvoering. En dat heeft u niet gedaan.

VOORZITTER: Sorry, mijnheer Wymeersch, sorry, als u ...

WYMEERSCH: Dat heeft u niet gedaan en ik wil gewoon ...

VOORZITTER: ... erop staat dat we het formele aspect volgen, dan ...

WYMEERSCH: Ik probeer al jaren u te helpen in de manier van het leiden van een vergadering ...

VOORZITTER: Ja oké, dank u wel.

WYMEERSCH: Ik weet het is boter aan de galg, maar ik blijf proberen.

VOORZITTER: Oké, u mag blijven proberen, maar goed. Dan stel ik voor dat we formeel eerst stemmen over de afvoering ja dan neen van dit punt. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, ja, het is vrij logisch dat voor de stemming ik nog het woord krijg.

VOORZITTER: Uiteraard.

DE MEYER: Ik ben het veelal niet eens met mijnheer Wymeersch, maar in deze heeft hij gelijk. Wij voeren hier 4, bijna 4 debatten tegelijk.

VOORZITTER: Ja, dat ...

DE MEYER: De afvoering, de punten zijn nog niet geagendeerd en er wordt reeds ten gronde over gesproken en er komt reeds een repliek ten gronde voor er beslist is over de afvoering.

VOORZITTER: Goed, maar de schepen ...

DE MEYER: Terug naar de afvoering. Terug naar de afvoering.

VOORZITTER: Goed, wij stemmen ...

DE MEYER: Terug naar de afvoering ...

VOORZITTER: Ja, voilà. Oké.

DE MEYER: ... en ik wil nog eventjes verder praten.

VOORZITTER: We spoelen terug, ja.

DE MEYER: Ik wil nog eventjes verder praten. Waarom heb ik mede dit punt ter afvoering voorgesteld? Voor de argumentatie, die ik gegeven heb, maar de collega's die aanwezig waren op de commissie van schepen Hanssens zullen zich herinneren als ik zei "ik ga een eerder filosofische vraag stellen", dat de schepen zelf gesuggereerd heeft "eigenlijk moet daarop geantwoord worden op de commissie van de burgemeester in aanwezigheid van de korpschef". Omwille van privé-/beroepsredenen kon de korpschef op de commissie niet aanwezig zijn. Uiteraard alle begrip daarvoor. Vandaar dat ik het toen ook niet geagendeerd heb. Voor alle duidelijkheid, wij zijn niet tegen alle camera's, maar wij vinden wel dat niet-noodzakelijke camera's, waarvoor er alternatieven zijn voor wat betreft de handhaving, dat daar moet over nagedacht worden. Collega's, als ge goed geluisterd hebt, heb je daarnet gehoord dat de burgemeester sprak van een 40-tal camera's in de binnenstad. Collega Maes verwees naar zijn schriftelijke vraag, waaruit blijkt dat er 19 ANPR-camera's reeds zijn. Er staan ook nog een aantal camera's voor het stadhuis te bekijken om het zo uit te drukken. We hebben natuurlijk ook nog de camera's aan de verkeerslichten. We hebben er op dit moment ja, vermoedelijk tussen de 70 en de 80. Er komen er nu een reeks bij. En als ik de schepen zijn antwoord ten gronde goed beluisterd heb, mogen we er ons de volgende maanden en jaren aan nog een reeks verwachten. Het zal niet lang duren of we zitten over de 100 camera's.

En desalniettemin vinden we het niet nodig om daar eens een ernstig debat te hebben, rijker gedocumenteerd dan hier eventjes een kwartiertje van gedachten te wisselen. Ik vind dit een problematiek waar we best met de korpschef, maar niet alleen met de korpschef, want die bekijkt dat logischerwijze heel sterk vanuit de bril bestrijding criminaliteit en daar kunnen we heel sterk in volgen, maar het is veel ruimer. Het is veel ruimer. Welke samenleving wensen we morgen, wensen we voor onze jonge mensen? Is men zich ervan bewust hoe dat camera's sluipender wijze in onze steden bijkomen? Daar hebben we een aantal vragen, een aantal zorgen over. En dit vergt een grondig debat. Ik ben uitermate, uitermate verrast dat men dit gesprek – dat opbouwend kan zijn, dat mogelijks onze stemhouding zelfs kan beïnvloeden – maar als het persé vandaag moet doorgedrukt worden, dan zullen we uiteraard voor de afvoering stemmen, maar dan zullen we ook bij dat punt tegen stemmen.

VOORZITTER: Ja, oké. Goed, dank u, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor, dat we stemmen over het al dan niet afvoeren van de punten rond de camera's. Wie is er voor ...

HANSSENS: Voorzitter, ik wil voor de stemming toch nog iets zeggen, want allé, we laten ons soms redelijk wat gevallen hier in de meerderheid, maar ik heb in deze mijn commissie gevat, vroeger dan de commissie van oktober, ik heb de commissie gevat in juni. Daar zijn een aantal vragen gekomen. Ik heb op die vragen geantwoord met een nota, dat toegevoegd is aan de commissie van augustus. En dan hebben we het geagendeerd in oktober. En dan nu komen in oktober met de vraag om een debat te hebben over die camera's, sorry, maar ik vind dat niet correct. En ik vind dat ik dat mag zeggen, dat dat niet correct is. Als ge het meent, als ge het meent dat daar een issue mee is – en toen al in juni heb ik gezegd in die presentatie, dat dat met ANPR-camera's ging afgedwongen worden – toen al, dan had u dat al eerder kunnen vragen. Nu dit vragen aan het begin van de raadzitting van oktober, terwijl dat we het eerst al besproken hebben in de commissie van juni, is niet ernstig. Dat is niet ernstig, Jos. En dat zeg ik met alle respect voor u, maar dat vind ik niet ernstig. Als ik dan al eens iets breng maanden op voorhand, dat u daar dan op reageert met een afvoering in oktober, dat vind ik niet ernstig. Sorry, dat vind ik niet ernstig. Dat is niet aan ernstige politiek doen.

DE MEYER: U zal mij het niet kwalijk nemen, schepen, dat ik dit antwoord niet neem. Dat ik dit hoegenaamd niet neem zelfs. Want u hebt zelf op uw commissie gesuggereerd als ik mijn vraag stelde “bespreek dat op de commissie van de burgemeester op de volgende vergadering volgende week”. Maar ik zeg u dat de korpschef er niet aanwezig was. En is het nu zo'n probleem als we dit een maand uitstellen? Gaat er dan de stad niet meer kunnen bestuurd worden? Gaat de onveiligheid dan plots toenemen? Gaan er probleemsituaties dan gecreëerd worden die er vandaag niet zijn? Ik denk het niet. Ik denk het niet.

Trouwens, het gaat niet alleen over een debat, het gaat ook over een visie. En daar zouden we toch wel wat meer inbreng willen, dan diegene die we vandaag hebben. En daar kunnen volgens ons niet alleen raadsleden, maar ook externe deskundigen bij betrokken worden. En het zou mij bijzonder verrassen, mochten alle fracties dit punt zomaar goedkeuren hé, laat dit ook duidelijk zijn. Als ik kijk naar de ideologie en de filosofie van sommige fracties en die keuren dat vandaag goed, dan ben ik uitermate verbluft.

VOORZITTER: Goed, dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming over de afvoering van de punten over de ANPR-camera's. Wie stemt voor de afvoering? En dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen de afvoering? Dat is de meerderheid. Goed, dan geef ik het woord nu aan de heer Marc Huys, die daarnet het woord had gevraagd. Mijnheer Huys?

HUYS M.: Ja, schepen, ik ben een beetje verbaasd dat ge niet antwoordt op mijn suggestie om het lussensysteem zo snel als mogelijk te beginnen.

HANSSENS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HUYS M.: Ja, enfin, wat is het nu? Ja, maar ik herhaal dus mijn suggestie voor de Lindenstraat. In plaats van de verkeersfilter, die nu voorzien is, denk ik dat het veel beter is een stuk van de Goudenregenlaan van rijrichting te keren, zodanig dat er doorgaand verkeer onmogelijk wordt. Dat diegene die in de wijk woont een beetje een omweg moet doen, maar ja, dat moeten ze ervoor over hebben. En dat – en dat is belangrijk, denk ik, nog altijd – de toegang tot AZ Nikolaas vanuit de Antwerpse Steenweg, dat die nog altijd gewaarborgd blijft. Want anders gaat ge alles langs de Parklaan moeten sturen. En tussen haakjes, dat verkeersplan is van 2017, dan zat ik nog niet hier hé. Komt daar nu inhoudelijk iets of wat?

VOORZITTER: Ik geef nog eerst het woord aan mevrouw El Moussaoui, want die had ook het woord gevraagd.

EL MOUSSAOUI: Dank u wel, voorzitter. Gaat dit nu over het inhoudelijke punt? Ja? Oké. Schepen, het zal u niet verbazen, dat ook ik niet akkoord ga. Niet omdat ik zozeer tegen het gebruik van camera's ben, maar wel camera's in deze situatie. In deze situatie, waar het gaat om een overtreding, die met een administratieve boete kan gesanctioneerd worden. Om autoluwe straten te gaan beschermen, gaan wij een inbreuk – ik ga dat zo noemen – een inbreuk op de privacy mogelijk maken. En ik weet dat u vandaag hier met borden, dat de nummerplaten geregistreerd worden. Maar een vraag, zal ik als overtreder bv. als ik toevallig gebruik maak van een autoluwe straat, dus ergens in een straat rijdt, mijn nummerplaat wordt geregistreerd en er wordt een overtreding vastgesteld door de camera, kan ik achteraf, kan ik mij beroepen op de beelden? Ik denk het niet.

Want ik weet dat dit systeem al in andere steden bestaat, onder andere Gent, waar het ... Voilà, waar het een heel asociale maatregel is om buitenstaanders en ik heb het dan nog niet over de stadsgenoten, want de stadsgenoten zouden hun stad moeten kennen - buiten mij gerekend, want ik heb geen oriëntatievermogen, geboren en getogen in Sint-Niklaas, maar ik rijd nog altijd verloren met de GPS in mijn eigen stad – maar het is een heel asociale regel naar buitenstaanders die naar onze stad komen, die de stad niet kennen. Want als ge toevallig in een straat rijdt, waar ge niet in moogt of een autoluwe straat en ge ziet het te laat, maar ge ziet het wel in en ge rijdt in achteruit, u kan als overtreder geen gebruik maken van die beelden volgens mij. En u krijgt dan een boete van 50 euro, een administratieve van 50 euro. Als u principieel hiermee verder zou willen gaan en dit naar een rechtbank wil brengen, dan heeft u rechtsplegingsvergoeding van 50 euro. Dus u gaat sowieso op kosten gejaagd worden. Dus wat hebben we hier? We hebben een situatie, waarbij ge niet met gelijke wapens – schepen! – we hebben hier een situatie waar u niet met gelijke wapens aan het vechten bent. We gaan natuurlijk niet vechten, maar ik denk zulke inbreuken kunnen op andere manieren vastgesteld worden en handhaving kan op een andere manier bewerkstelligd worden dan te werken met camera's. Dus ik wil weten of u als burger, als overtreder beroep kunt doen op die beelden, die dan in het voordeel van de overtreder kunnen spreken? En wat dan ook nog – nog iets praktisch – wat met mensen, die niet in die straat wonen, maar die mij bv. komen bezoeken? Hoe gaat ge dat oplossen? Op het onverwachts, moet ik een goedkeuring vragen of moeten die elders gaan parkeren waar er geen parkeerplaatsen zijn in onze stad? Iedereen komt parkeren rond het Sint-Jansplein bij mij in de buurt, omdat we geen bewonerskaart hebben. Ik kan mijn auto niet kwijt in mijn eigen straat doordat dat één van de weinige straten is – en ik denk dat Kris Van der Coelden mij daarin kan bijstaan – bij ons, het plein – en ik ga niet pleiten voor bewonerskaarten daarvoor – maar er zijn gewoon heel weinig parkeerplaatsen in onze stad. Dus wat gaat ge dan doen? Mensen die op bezoek gaan komen, gaat ge die verbieden om naar de stad te komen? Ja, niet iedereen is mobiel hé. Dank u wel.

VOORZITTER: Ja, dank u, mevrouw El Moussaoui. En ik geef het woord aan de heer De Meyer. Die had ook het woord nog gevraagd. Nee? Oké. Goed, dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Allereerst op de vragen van mijnheer Huys. In zijn interpellatie had hij een aantal suggesties gedaan, ook rond circulatie, waaronder de Elisabethwijk en de ja, eigenlijk wat winkel..., Regentieplein, stationsbuurt, waar eigenlijk winkelwandellus fase 3 en 4 doorgaan. U weet dat in de 2 wijken, dat er 2 trajecten lopen.

Eén traject is afgelopen, dat van de Elisabethwijk, waar het studie bureau nu de technische uitwerking aan het doen is en waarbij dat er inderdaad de circulatie in die wijk wordt ingevoerd met éénrichtingsverkeer. Dus, dat zit wel goed. Het tweede is de winkelwandellus fase 3 en 4, fases Mercator en Albert, waar er een 3-tal scenario's zijn verdeeld in die buurt mét invoering van éénrichtingsverkeer onder andere in de Regentiestraat, Prins Albertstraat, de Zamanstraat, enz... Waar men nu aan een consensus scenario aan het werken is, dat heel dicht tegen uw voorstel aanleunt zal ik al zeggen, maar dat nog niet finaal is en nog niet gedeeld is. Met betrekking tot uw suggestie rond het gebruik van éénrichtingsstraten om hetzelfde effect te beogen dat we nu doen eigenlijk met camera's door éénrichtingsverkeer in te voeren, dat is een interessante suggestie, die we ook hebben overwogen. Maar die toch op redelijk wat weerstand in de buurt zelf stootte en eigenlijk ook wel ergens begrijpelijk. Bepaalde wijken, die aantakken aan de Lindenstraat bv., voelen zich zeer opgesloten in hun wijk. Moesten we nu ook nog de Goudenregenlaan als uitvalsweg afsluiten, dat betekent dat er eigenlijk maar één weg uit die wijk is. En eigenlijk is dat ook niet vanuit veiligheidsoverwegingen te overwegen. We komen eigenlijk heel dicht tegen het argument, dat mijnheer Van der Coelden heeft aangehaald van ja, het gaat hier wel over een openbare weg en dus moet ge daar ook een stukje de gevolgen van dragen. Ik denk dat het dan nog een stukje verder gaat dan dat wij nu voorstellen, nl. dat ge dan wel nog die weg zou kunnen gebruiken om die wijk te verlaten, dan in het geval dat er éénrichtingsverkeer wordt ingevoerd. Dus dat is wel degelijk overwogen geweest, maar om het toch nog leefbaar te maken, ook voor de buurtbewoners, is er gekozen om deze oplossing toe te passen. Wat de opmerking van Saloua betreft, ja, kunnen die camera's gebruikt worden in een tegensprekelijke rechtszaak? Ik moet u daar eigenlijk het antwoord wat ja, schuldig blijven. Ik vermoed – en dat weet ik uit ervaring van een aantal zaken die er de voorbije jaren al geweest zijn – dat vooral die beelden zullen gebruikt worden om het vaststellen van overtreding. En dat men dan een verweer kan indienen, in dit geval direct bij de GAS-ambtenaar van de stad. Een verweer tegen de vaststelling, waarbij een redenering kan opgebouwd worden om uw zaak te verdedigen en dat dan eigenlijk de volgende stap de politierechter is om in beroep te gaan. Dat zal niet veranderen. Of die beelden ter beschikking worden gesteld in de PV, voor een aantal zaken van de GAS-wetgeving wordt dat vandaag gedaan. Worden er foto's meegeleverd. Ja, als ge dan achteruitrijdt, dan weet ik niet of de camera dat ook gaat registreren. Dat weet ik eigenlijk niet. Wat wel zo is, ... Ja, ja, de foto wordt bijgeleverd bij de GAS-overtreding. Nee, nee, dat zult ge in de redenering bij de GAS-ambtenaar moeten voorbrengen. De tweede opmerking is, ja, wat moet ik doen als ik occasioneel op bezoek ga.

Het reglement, zoals dat nu voorligt, laat toe dat er in geval van bezoek, in geval van stel ge hebt iemand wonen in een autoluwe straat, die heeft een garage en die zegt van “kom in mijn garage staan als ge mij gaat bezoeken” want bv. in de Collegestraat kunt ge niet parkeren, dus sowieso maakt ge dan een overtreding als ge daar gaat staan, dus dat is een parkeerovertreding, maar moest ge daar nu in een garage staan, dan kan ook op het onverwachts, dan heb je nog 3 dagen om te regulariseren en dat kan de bewoner zelf doen tot 3 dagen nadat u erin gereden is. U moet dat zelfs niet op voorhand vragen. Dus op het onverwachts dat lukt allemaal. Ten derde wil ik wel iets zeggen over het tekort aan parkeerplaatsen. Ik ben vanmorgen net terug uit Aken, waar ik een presentatie heb gedaan voor een publiek van steden en gemeenten en een aantal experts over parkeren. Ik heb daarbij de parkeercijfers gebruikt, die ik ook in mijn commissie in september 2020 heb voorgesteld. In de gereguleerde zone van onze stad en de gereguleerde zone, die gaat verder dan wat er gereguleerd is, maar dan gaat het eigenlijk over de zone vanaf het Waasland Shoppingcenter tot de Watermolenwijk in het noorden van onze stad, ongeveer waar 38.000 mensen in onze stad wonen, zijn er maar liefst 33.000 parkeerplaatsen. 33.000 parkeerplaatsen, dat komt overeen met het totaal aantal ingeschreven voertuigen in onze stad. Maar in gans onze stad. Dus dat er te weinig parkeerplaatsen in onze stad zouden zijn, dat klopt niet. Er zijn 33.000 autostaanplaatsen in onze ... Ge moet dat eventjes laten inzinken. 33.000 autostaanplaatsen. Wat wel zo is, is dat die 33.000 autostaanplaatsen niet efficiënt gebruikt worden. Meer dan 9.000 van die parkeerplaatsen, die staan op privaat terrein. Supermarkten, bedrijven, noem het op, parkings die gelinkt zijn aan een aantal woonblokken, maar niet gelinkt aan appartementen. En dat is iets waar we de komende jaren erg hard moeten op inzetten. We zijn nu hard bezig – en u weet dat, want ik heb dat al een aantal keren vermeld – hard bezig om een aantal van die private parkings in te schakelen in ons parkeerweefsel als een buurtparking, zodat ook die parkeerdruk van de straat weg kan gaan, maar ook dat we iets in ruil kunnen geven voor het aantal verdwenen parkeerplaatsen op het openbaar domein. Want we nemen een aantal openbaar domein-parkeerplaatsen weg om meer kwaliteit naar het openbaar domein te injecteren door groen te injecteren, meer ruimte voor ontmoeting, zitten, een aantal zaken of speelelementen in het openbaar domein te krijgen, om dat erin te krijgen. En dat moet beter gereguleerd worden. En u zegt van ik ben geen vragende partij om bewonerskaarten in te voeren, maar we moeten daar – als dat netwerk van parkings, van buurtparkings, maar ook van randparkings vorm gaat nemen – dan moeten we daar wel ernstig overwegen in uitvoering van wat er in het mobiliteitsplan van 2015 staat, nl. om gans de binnenstad gereguleerd parkeren in te voeren. En dat wil dus zeggen ook bewonerskaarten, ook in de Baenslandwijk, ook in de Don Boscowijk in te voeren.

Maar dat kan enkel en alleen maar als die buurtparkings ook gerealiseerd worden. Dus daar moeten we heel hard op verder werken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik heb gezien dat de heer Uytendhouwen het woord vroeg en daarna mevrouw Bats. Mijnheer Uytendhouwen, u hebt het woord.

UYTDENHOEWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Heel kort hoor. Maar het is vooral omdat het mij ook al overkomen is - en ik heb Christel ook al zien knikken – in Gent. Maar de schepen is ook een Italië-liefhebber en ik kan hem daar ook verwijzen naar de ZTL-zones in bepaalde steden of dorpen, waarbij ge op den duur niet meer weet “ga ik hier nu nog inslaan of niet”. Het is daar heel druk, ze zitten achter u al te claxonneren vanaf dat ge eens op uw rem duwt, in Italië zeker. Dus ik wil maar zeggen, vooral dat sanctionerende dat daar aanhangt. Dat repressieve dat daar aanhangt. Ja, dat achtervolgt u zonder dat ge het wilt. Want zoals we daarnet al gezegd hebben, ge moogt gij nog terug achteruitrijden in Gent, maar ge hebt het dus wel zitten hé. Dus in die zin denk ik dat het ook wel op een andere manier kan dan dat handhaven van een autoluwe zone. Als ik – en dat is ook weer wel in Gent – als ik de parking op de Kouter binnenrijd, dan herkent die camera mijn nummerplaat, ik ga betalen en als ik buitenrijd dan herkent diezelfde ANPR-camera mijn nummerplaat en de slagboom gaat open. Dus dat is niet repressief, maar permissief. Dus in die zin zou je toch ook naar een systeem kunnen gaan – en ik weet, dat zal dan samenhangen met verkeers..., met beweegbare paaltjes zoals nu de Stationsstraat – maar er bestaan dus ook systemen in parkings, waar ik een app op mijn gsm heb en waar ik toelating heb, een aantal keren toelating heb om mijn gsm of mijn smartphone als afstandsbediening te gebruiken. Dus ook dat zijn manieren om een autoluwe zone af te dwingen, zonder dat dat repressief is. En het lijkt mij nu zo’n beetje een cashkoe voor de stadskas, waarbij dat we erop hopen dat er zoveel mogelijk mensen het bord voorbijrijden en dan een overschrijvingsformulier in hun bus krijgen. En dan vind ik dat ge, allé, ik geef toe, ik mijd Gent nu al omdat ik, ik kan er echt niet aan uit waar ik wel en waar ik niet nog in mag. Is dat dat dan dat we willen, dat we iets minder gastvrij worden in Sint-Niklaas voor mensen van buiten Sint-Niklaas? Enfin, om maar te zeggen, dat is mijn probleem een beetje met het systeem van dat we nu zouden stemmen. Ik denk dat er alternatieven zijn, die ook met ANPR-camera’s werken. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Uytendhouwen. Mevrouw Bats, u hebt het woord.

BATS: Ja, dank u wel. Nog heel kort. Wat mij bijzonder stoort in de hele beslissing is het nog veel meer gebrek aan privacy. Het idee, dat je je sowieso moet melden. Ge krijgt wel nog 3 dagen als ge op het onverwachts ergens wil zijn, maar ge moet u verplicht melden. Ik begrijp gewoon niet hoe jullie daar zo licht mee omgaan?

Ik zie liberalen vrijheid hoog in het vaandel, groenen, bij NV-A heb ik niet zo'n groot idee van hoe jullie over de grote vrijheid denken. Maar mij stoort dat bijzonder tegen de borst. Ik snap gewoon niet hoe jullie zo iets, hoe jullie in zo iets kunnen meegaan. Dus ik zou daar toch ook nog minstens een maand over nadenken en schepen, het spijt mij dat ik daar ook zo laat mee afkom, ik ben geen vast lid van uw commissie en het is pas in de fractie met de discussie daarover, dat die extra vragen zijn opgeborend om het zo te zeggen. Dus ja, dat we daar zo laat nu in uw ogen mee afkomen. Het is dan maar zo. Maar ik snap eigenlijk gewoon niet, we zijn er nu al heel lang over bezig, ik begrijp het gewoon niet eerlijk gezegd.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Bats.

DE MEYER: Hoe verder het debat gaat, hoe meer ik ervan overtuigd ben, dat het best is dat we dit punt even afvoeren hé, collega's.

VOORZITTER: Goed. Schepen, wenst u nog een repliek te geven?

HANSSENS: Ja, misschien kort. Ik denk, Ilse was minder een vraag dan wel een uiting. Ja, een uiting. Maar zowel voor Johan als Ilse, de bezorgdheid van Johan over over te komen als een niet-gastvrije stad. Ik wil toch wel eens op het grote verschil wijzen met Gent. Gent heeft ervoor gekozen om een grote autoluwe zone in het centrum van de stad te maken. Die keuze hebben wij in Sint-Niklaas niet gemaakt. We kiezen voor twee heel kleine voetgangersgebiedjes op de Grote Markt en that's it hé. We hebben een grote parking onder de Grote Markt, die bereikbaar moet zijn. Alle invalswegen, die blijven open. Het gaat over, laat ons nog eens wel wezen, het gaat over de Stationsstraat dat vandaag een voetgangersgebied is, waar om de 5 voet de verzinkbare paaltjes worden aangereden, die dan stuk zijn en dus eigenlijk hun regulerende functie niet doen. Nu gaan we naar een permanente controle. Het gaat over het voetgangersgebied van de Nieuwstraat. Een voetgangersgebied dat ver voor mijn tijd is ingevoerd. Waar ik regelmatig auto's zie uitkomen of inrijden uit de verkeerde richting zelfs. Nog altijd vandaag. Waar je toch vragen kan stellen over de verkeersveiligheid. Het gaat over de Collegestraat, een doodlopende straat zonder parkeerplaatsen, zonder parkeerplaatsen. Er is eigenlijk geen enkele reden om de Collegestraat in te rijden, tenzij dat je daar een bestemming hebt. De Paul Snoekstraat, waar je al sinds mensenheugenis niet meer kunt rijden. Allé, ik zou toch wel met enige voorzichtigheid kritiek op die maatregel nemen als zouden we hier het ganse stadscentrum dichtsmijten. Het gaat hier eigenlijk over de bevestiging van de statuten, van al bestaande statuten van straten zoals ze zijn. Het enige nieuwe dat geïntroduceerd wordt met die regelgeving zijn die twee verkeersfilters, zowel in de Lindenstraat als in de Breedstraat.

En dat zijn toch maatregelen, die al dateren van 2017 van ons circulatieplan en die al sinds dan, goed wetende dat dat camera's gingen worden hé, goedgekeurd in de gemeenteraad in de vorige bestuursperiode dat er camera's gingen komen hé. Allé, dat is allemaal niet nieuw. En dan pleiten en zeggen van we moeten daar nog eens over nadenken. Allé, sorry, maar ge kon er al 4 jaar over gediscussieerd hebben. Ja, als het nu echt voorligt in een reglement en dan zeggen van ja, we hebben er eigenlijk nu pas zien we dat, allé, dat is al zolang in voorbereiding, mensen. Enige redelijkheid in bestuurlijke maatregelen moeten we toch ook wel zeggen. We hebben dat ook naar voorgebracht naar de mensen en ze verwachten dat we die maatregelen nemen. Een groot filosofisch gebat, euh debat hierover, allé, gaat de mensen in de Lindenstraat of in de Breedstraat echt niet helpen hoor. Echt niet. Dus ik zal ...

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch vroeg nog het woord of ...

WYMEERSCH: Ik wil dat nu wel doen, maar ik ga dat doen na de stemming. Want in dit debat valt mij toch één ding op. Dat men vanuit de oppositie met alle mogelijke en soms onmogelijke argumenten probeert de meerderheid te bestoken en over te halen tot een andere mening, dat lijkt mij logisch. Als men inderdaad een tegengesteld standpunt heeft hé. Maar in dit debat, dat ruim een uur duurt en wat blijkbaar toch fundamenteel een aantal dingen aanraakt, moet ik tot mijn andermaal grote verbazing vaststellen, dat men vanuit de fracties van de meerderheid geen enkele inspanning doet om deel te nemen aan het debat. Ofwel kan men het niet, ofwel mag men het niet, ofwel durft men het niet.

DE MEYER: Ofwel is men het ten gronde met ons eens.

WYMEERSCH: Dat was mijn conclusie. Dat was mijn conclusie. Dat was mijn conclusie. Ook allusie makende op de tussenkomst van daarjuist, Jos. Maar dat is dus, allé, ik bedoel, ik vraag mij soms af – en men mag kwaad zijn op mij of mij verkeerd bekijken, dat ben ik gewoon – maar ik vraag mij soms af en meer dan soms, wat sommige leden van de meerderheid hier Godverdomme zitten te doen.

VOORZITTER: Oké, goed. Dank u voor deze bemerking, mijnheer Wymeersch.

HANSSENS: Voorzitter, voorzitter, ik wil nu wel zeggen van allé, we zijn nu een uur en 8 minuten in dit debat bezig, ik vind dit een goed debat. Allé, sorry dat ik dat moet zeggen, maar ik vind dit wel één van de betere debatten die we de afgelopen jaren hebben gehad.

WYMEERSCH: Dus bedoelt u als de meerderheid had mee gedebatteerd, dat het niet zo'n goed debat zou geweest zijn?

HANSSENS: Maar nee, ja, ... Allé, het college is deel van de meerderheid hé, mijnheer Wymeersch. Dus ... Mijn appreciatie daarvoor.

DE MEYER: Dan ben ik toch nog tevreden, dat ik dit debat heb aangetrokken.

BURGEMEESTER: Bedankt voor de hulp, Jos.

VOORZITTER: Voilà. Ik stel voor ... Ja, mijnheer Huys, kort nog. Ja, want dan gaan we over tot ...

HUYS M.: Ik wil de schepen bedanken voor het antwoord in verband met die lussen. Ik blijf erbij, dat de verkeersfilter in de Lindenstraat zal blijken fout te zijn. Maar enfin, dat zullen we wel later zien. Maar, maar ik hoop vooral dat er weer geen 4 jaar over gaat vooraleer dat dat lussensysteem wordt uitgebouwd.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Ik stel voor, dat we overgaan tot de stemming. Punt 17, ... Ja, willen we ze beiden stemmen tegelijk of apart? Apart, goed. Dan stemmen we over punt 17, toegangscontrole autoluwe zones door ANPR-camera's, goedkeuring. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie? Ja, ik zie iedereen ... Ja, ja, maar wie onthoudt zich? Dat is Vooruit zonder ...

BATS: Ik stem anders dan mijn fractie

VOORZITTER: Dat hebben we gezien, anderszins, ja. Goed, punt 18 dan, wijkcirculatie, reglement betreffende de toegang tot autoluwe zones en verkeersfilters, goedkeuring. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat zijn ... Ja, dan moeten we kijken. Dat is de fractie van het Vlaams Belang, PVDA en mevrouw Bats. Wie onthoudt zich? Dat is de CD&V-fractie en ik ga niet zeggen de rest, maar de andere leden van Vooruit.

BURGEMEESTER: De meerderheid van Vooruit.

VOORZITTER: Goed. Ja, mijnheer Bilici?

BILICI: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, misschien dat u zich herinnert, ik had in de commissie gevraagd van hoelang gaan de mensen de tijd krijgen om deze nieuwe situatie gewoon te worden. En u had toen gezegd "het is nog niet goedgekeurd". En het is nu goedgekeurd en nu wil ik aan u vragen, welke tijds marge gaan de mensen krijgen om het gewoon te worden, dat ze dan ook niet te pas en on te pas een boete aan hun been hebben? Ik zal, u had gezegd één maand, maar ik wou u toch nog een suggestie doen van drie maand de mensen de kans te geven om deze situatie gewoon te worden. Dank u.

VOORZITTER: Goed, dank u wel.

HANSSENS: Dank u voor de suggestie. U weet dat we nu van start kunnen gaan met een communicatiecampagne na de goedkeuring. De campagne zal zeer gedifferentieerd zijn naar de verschillende doelgroepen. Bewoners, mensen van buiten Sint-Niklaas, de verschillende doelgroepen die doorgang kunnen krijgen, enz... Dat zal heel wat tijd in beslag nemen. We zullen dat op het openbaar domein ook duidelijk maken. En we zullen in ieder geval ook voor het testen van het systeem niet direct overgaan tot beboeting.

Dus er zal een periode zijn die minstens een maand is, minstens een maand is, waarbij het systeem getest wordt. En we zullen dan heel snel een beoordeling moeten maken of we die periode langer moeten maken. Maar ik houd uw suggestie van 3 maand in het hoofd.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we over naar punt 19, zakelijke rechten, onderdoorpersing westelijke tangent, aankoop restperceel Agentschap Wegen en Verkeer, voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, toegelicht in de commissie, voorzitter. Geen vragen.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig, ja. Punt 20, werkingsgebied woonmaatschappij Sint-Niklaas, goedkeuring. Dat is voor schepen Hanssens en ik zie al mijnheer Van der Coelden ... Euh, schepen Callaert, sorry, sorry, sorry. Ik zie al mijnheer Van der Coelden en mijnheer Maes en mijnheer Wymeersch. Oké. Goed, mijnheer Van der Coelden, u krijgt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. We gaan dit punt goedkeuren, laat mij daarmee beginnen. Niet met groot enthousiasme. Dit is zeker niet het ideale scenario - voor zover dat dat zou bestaan - om te komen tot een schaalvergroting en een fusie in de sector van de sociale huisvesting. Maar mijn tussenkomst gaat in feite over een ja, het een nevenaspect noemen is wat oneerbiedig, want het is een belangrijk aspect in feite van de fusie, nl. het aanbod, het toekomstig aanbod van sociale koopwoningen. We worden om de paar weken overstelpt met berichten over de situatie op de woningmarkt, hoezeer dat de prijzen stijgen van de woningen en hoe moeilijk het is voor mensen en vooral voor jonge gezinnen om nog een woning te kopen. En hoe daarbij meer dan een duwtje, het is al een hele duw in de rug dan nodig is van thuis uit dan meestal om op de woningmarkt gewoon nog aan bod te kunnen komen en een woning te kopen. Dus, de nood aan ondersteuning van mensen die op zoek zijn naar een woning is groot. En de schrik, die wij vandaag willen vertalen, is dat enerzijds door de geïsoleerde situatie, waarin de Waasse Landmaatschappij dreigt te komen. En die situatie was de laatste jaren al niet om erg vrolijk van te worden met een maatschappij, die grotendeels of geheel op eigen middelen moest proberen overleven. Ze vallen nu ook buiten heel die fusieoperatie. Dus het is ons heel onzeker en onduidelijk wat de toekomst gaat zijn van de Waasse Landmaatschappij. Maar hun corebusiness is wel het op de markt brengen van betaalbare of dan toch min of meer betaalbare woningen voor een specifieke doelgroep van mensen. Niet met een heel klein inkomen, maar met een middeninkomen of een relatief bescheiden inkomen, om die groep te bedienen. Die speler valt er nu buiten en zal het niet gemakkelijk krijgen de komende jaren. Er is gezegd, dat de sociale huisvestingsmaatschappij, de Sint-Niklase Maatschappij zich dan eerder of meer op die sector zou gaan toespitsen, vraagtaken.

Waarom zouden ze dat doen? Ze hebben het nu al niet gemakkelijk om sociale huurwoningen op de markt te brengen. De gronden, waarover ze beschikken om op te bouwen zijn ook niet talrijk. En daar zit weinig perspectief of verbetering in. Ook al als we zien – maar we gaan dat debat vanavond niet voeren vanuit onze kant – ook al als we zien hoe de stad daar toch weigert om zijn verantwoordelijkheid op te nemen in de financiële, in de financiering van de sociale huisvesting. En ja, voor de rest weten we het ook niet echt. Dus, allé, het signaal dat we vandaag willen geven, is van in heel dat nieuw plaatje dat zich gaat ontwikkelen in het Waasland qua organisatie van de sociale huisvestingssector gaat daar nog een aanbieder zijn en een forse aanbieder zijn van sociale koopwoningen, van betaalbare woningen voor een groep van mensen die het moeilijk heeft om op de private markt aan de bak te komen?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Maes, u krijgt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ook wij willen hier een bekommernis naar voorbrengen. Ik had die ook al op de commissie naar voorgebracht. Meer bepaald het feit, dat – allé en dit voorstel dat nu voorligt, is eigenlijk onder druk eigenlijk een verplichting vanuit de Vlaamse gemeenschap – maar het is vooral over het verschil in de manier van woningen toekennen, die er nu geldt op dit moment bij de sociale huisvestingsmaatschappijen en de sociale verhuurkantoren. Ik had het al op de commissie gezegd, dat er bij de sociale verhuurkantoren voornamelijk naar een groep van mensen in nood, dat die een voorrang krijgen en dat niet alleen daar het criterium van de chronologie wordt gevolgd. Nu, u zei en ook de ambtenaar van wonen op de commissie, dat dat nog altijd zou kunnen om dat te doen binnen die nieuwe structuur nu. Ik heb dan nog eens contact opgenomen met een aantal armoede-organisaties, omdat op sociaal.net de voorzitter van de decenniumdoelstellingen, dat die daar had zijn bekommernis geuit. En die armoede-organisaties, die bevestigen dat toch, dat in het decreet van de Vlaamse regering, dat daar eigenlijk geen specificatie staat naar die doelstellingen om die anders verder te kunnen toekennen op een andere manier, meer bepaald op basis van de noden die er zijn. Dus wij gaan ons onthouden, vooral omdat we toch wel dat verder willen opvolgen, dat daar de mensen die echt in woningnood zitten, dat die niet in de problemen komen, want dat zijn de meest kwetsbaren op onze woningmarkt. En onze woningmarkt is op dit moment toch al zeer precair in Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Mijnheer Wymeersch vroeg het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik meen in mijn diagonale lezing van de bijgevoegde punten, dat collega Geerts het straks vanavond nog zal hebben over de wachtlijsten sociale woningen. En zij vernoemt een getal van ruim 4.000 als ik het goed gelezen heb.

Nu, ik denk dat de populatie, die we nu gaan doorvoeren eindelijk eens de puntjes op de i moet zetten en eens moet kijken wat nu werkelijk de tekorten zijn en wat de structurele tekorten zijn. Want dat er in Sint-Niklaas een wachtlijst is voor 4.000, dat is natuurlijk larie. Tuurlijk, er zullen wel 4.000 wachtenden zijn, maar als men dat gaat uitzuiveren van de dubbele inschrijvingen in andere gemeenten in het Waasland aan de ene kant, als men gaat uitzuiveren diegenen die volgens ons niet in aanmerking zouden mogen komen en niet mogen komen en niet kunnen komen voor een sociale woning, ik denk dat het aantal drastisch naar beneden zal gaan. Daarvoor alleen al, als men daar gebruik van maakt om die uitzuivering te doen ten minste zou het een zeer goede operatie zijn. Ten tweede – en dat is een oproep die ik hier al deze legislatuur de 2^e of de 3^e keer doe – is het nu de moment denk ik na de doorvoering van deze operatie om eens met alle spelers op het terrein, die zich met woningbouw in het algemeen en sociale woningbouw in het bijzonder – en de sociale woning, Kris heeft er ook naar verwezen, ik vind dat een slechte term voor betaalbare woningen, of het nu koopwoningen of betaalbare huurwoningen zijn, laat ik in het midden – maar de sector van betaalbare woningen eens degelijk in kaart brengt, eens de noden bekijkt. En kijken wat de spelers op het terrein, zowel uit de private sfeer als uit de openbare sector, wat die samen kunnen en willen doen om een groot project ook binnen Sint-Niklaas dan op poten te zetten. Ik denk dat dat één van de beleidsopties moet zijn voor de eerstvolgende 10 à 20 jaar, die primordiaal op het eerste van alle lijsten moet staan om te realiseren. Dat is een oproep – ik heb het hier al gedaan bij de vorige schepenen – ik wil dit nog eens herhalen. En ik denk – ten tweede dus of ten eerste, zoals u wil – de uitzuivering van de wachtlijsten, daar moet ge natuurlijk een beetje de medewerking van de andere gemeenten in het Waasland voor hebben. Want er zijn er natuurlijk die in Beveren, in Lokeren, in Temse misschien 7 keer bij manier van spreken zijn ingeschreven. Ge zult verschieten hoeveel dubbele boekingen en meer dan dubbele boekingen er boven water zullen komen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik ga mijn interpellatie van enkele maanden geleden niet herhalen. Ik geef alleen de suggestie aan de geïnteresseerde collega's en zeker aan alle betrokken schepenen om ze toch nog eens na te lezen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Callaert. Schepen?

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Kris, je hebt specifiek eigenlijk over de sociale koopwoningen en de Waasse Landmaatschappij gesproken.

Nu, bij de éénmaking of laat ons zeggen de ene sociale woonmaatschappij per werkingsgebied die er nog mag zijn, wat moeten zij sowieso doen? En dat is sociale huur aanbieden. Wat mogen zij daarbij doen? Dat is eigenlijk hetgeen dat de Waasse Landmaatschappij vandaag doet, dat is langs de ene kant sociale leningen en langs de andere kant sociale koopwoningen doen. Wij hebben op dit moment een stuurgroep opgericht binnen de stad, waarin vooral ambtenaren in aanwezig zijn, waar we nu aan het kijken zijn hoe heel die fusieoperatie in het verschiet gaat zitten. Wij hebben zeer nauwe contacten ook met de Waasse Landmaatschappij. Die worden ook mee betrokken bij de stappen. De algemene directeur en ikzelf, we hebben vorige week denk ik nog intensief contact gehad met de directeur en de ondervoorzitter van de Waasse Landmaatschappij. Dus die worden daar wel mee in betrokken. Omdat wij ook het zeer belangrijk vinden als bestuur om de goede werking, die de Waasse Landmaatschappij op dit moment heeft – en ik kijk dan wel in de eerste plaats specifiek naar de sociale leningen die zij aanbieden – dat die wel behouden moet blijven. Want bij die operatie, die er nu aan de gang is, zal ook de Waasse Landmaatschappij, zoals die momenteel haar werking heeft over het Waasland, ophouden te bestaan. Die mag ook niet meer grensoverschrijdend werken. Dus er wordt ook gekeken “hoe kunnen we ervoor zorgen, dat op zijn minst in Sint-Niklaas, maar liefst ook misschien daarbuiten voor de andere Wase steden en gemeenten, dat die dienstverlening wel behouden kan blijven”. Jef, op de commissie hebt ge die vraag inderdaad ook gesteld “wat met de huurders van SOVEKA”? Ja, ik weet niet wat de armoedeverenigingen allemaal zeggen. Ik baseer mij op de informatie, die wij krijgen van de VMSW en van de VVSG. En die zeggen ons van kijk, binnen die nieuwe woonmaatschappij moet 20 % van uw patrimonium voorbehouden worden voor de mensen, die momenteel bij SOVEKA ook zitten, volgens de toewijzingsregels van SOVEKA. Dus de extra regels, die worden opgelegd op vlak van lokale binding, die vervallen daar. Dat is dan, ook de chronologie valt daar weg. Dat is nog altijd met versnelde toewijzing voor dat doelpubliek. Frans, inderdaad, het is een interpellatie van Jef trouwens straks en niet van Christel waar dat cijfer van 4.000 in wordt vermeld.

MAES: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Awel ja, het is dat. Maar dat klopt ook hé. En dat klopt inderdaad. Er zijn zeer veel dubbels die daarop staan die langs de ene kant op de lijst van de huisvestingsmaatschappij en aan de andere kant op de wachtlijst bij SOVEKA staan. Er zullen er ook sowieso een aandeel van zijn van mensen, die bij verschillende huisvestingsmaatschappijen op de lijst staan.

Ik denk wanneer we die nieuwe woonmaatschappij hebben, zal dat al de eerste stap zijn om de lijst van de huisvestingsmaatschappij van SOVEKA om die samen te leggen, daar dan de dubbels van uit. En wanneer dan in het Waasland of zelfs breder kan dat ook allemaal de woonmaatschappijen werkend zijn, is dat eigenlijk maar eens de wachtlijsten met mekaar cross-refencen en dan kun je allemaal de dubbels er ook uithalen. Maar langs een kant bedenk ik ook gaat dat wel nodig zijn, want in sé ga je nog altijd het criterium van de lokale binding nodig hebben. Dat ge moet kunnen aantonen, dat ge in de 10 jaar vooraleer, wanneer je u aanmeldt op de wachtlijst moet je kunnen aantonen dat je 10 jaar daarvoor dat ge minstens 5 jaar gedomicilieerd zijt geweest in het werkingsgebied van de woonmaatschappij waar je u bij aanmeldt. En ik denk, tenzij dat ge echt zowel 5 jaar pakt in Beveren hebt gewoond en exact 5 jaar in Sint-Niklaas, dan kun je op die 2 lijsten gaan staan. Maar dat zal dan maar voor een heel korte periode zijn, want vanaf dat ge 2 dagen verder zit, heb je geen 5 jaar niet meer in die ene gewoond. Dus normaal gezien gaan die er ook van zichzelf uitvallen. Om eens aan tafel te gaan met de bouwpromotoren van betaalbare woningen, er zijn de laatste jaren wat nieuwe procedures erbij gekomen. Voor het Sociaal Verhuurkantoor is dat de SVK Pro-procedure. Voor de huisvestingsmaatschappijen is dat de procedure van aankoop goede woning. Waarin dat op die manier eigenlijk bouwpromotoren worden gestimuleerd om van zichzelf uit eigenlijk betaalbare woningen op de markt te zetten zonder dat dat vasthangt aan ja, ge wilt een project zetten van 10 appartementen en ge moet van ons minstens 10 % of 20 % sociale woningen voorzien. Dat ze ook van zichzelf dat meer doen. En zeker bij dat van die aankoop goede woning hebben we zo wel al een paar - kleinschalige zij het – wel wat projecten en projectaanvragen binnengekregen. En Jos, ja, ik zal vragen dat ze uw tussenkomst van enkele maanden geleden mij nog eens bezorgen. Dan ga ik die nog eens lezen hé.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Awel ja, het is daarom. Dan zal ik hem nog eens lezen. Voorzitter, bij deze.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ah nee, dat is de gemeenteraad, behalve PVDA die zich onthoudt. Punt 21, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting cv, wijziging lid raad van bestuur, goedkeuring. Ik zie een vraag van mijnheer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Het is geen vraag, voorzitter, het is een toelichting bij ons stemgedrag. We gaan namelijk tegenstemmen op dit punt. Ik ga daar heel kort over zijn.

De eerste reden is, dat er een keuze gemaakt is in deze legislatuur om de twee grote arbeidsbewegingen, die historisch ook een belangrijke rol gespeeld hebben in de sociale huisvesting en in de sociale huisvestingsmaatschappij om die mandaten politiek te laten invullen. Dus er schiet er nu nog eentje over. Dat zal allicht hetzelfde lot beschoren zijn als dat moet vernieuwd worden. Wij waren het daar niet mee eens. We zijn het er nog altijd niet mee eens. En als we dan zien, dat vandaag – en ik zeg dat met alle respect voor de mensen, die daar hun werk doen en zonder mij daarover uit te spreken over hun engagement, hun capaciteiten, enz... - maar als we zien, dat de raad van bestuur en het directiecomité van de huisvestingsmaatschappij meer en meer een soort ja, familiaal onderonsje beginnen te worden, dan vinden wij dat principieel en heel principieel een verkeerde keuze en een verkeerde evolutie. Daarom zullen we tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord ... Goed, ...

VAN DER COELDEN: En heel algemeen, voorzitter, allé, het is geen goede zaak dat de belangrijkste parastatale of overheidsinstantie of afgeleide van het lokaal bestuur in deze stad, want dat is de sociale huisvestingsmaatschappij, dat die geleid wordt zowel op het niveau van het directiecomité, maar zelfs op het niveau van de raad van bestuur, dat die volledig bemand wordt door mensen van de meerderheid. Dat is gewoon vanuit democratisch oogpunt geen goeie zaak.

VOORZITTER: Dank u voor deze inbreng, mijnheer Van der Coelden. Goed, dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is meerderheid en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Dat is Vooruit. Wie onthoudt zich? En PVDA. Wie onthoudt zich? Dat is CD&V. Goed. Schepen Hanssens. Punt 22, stedelijke openbare bibliotheek, beheercommissie, vervanging lid, goedkeuring. En dan geef ik het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, toegelicht en niet echt vragen hé.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vlaams Belang, CD&V. Wie stemt tegen? Ja, wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Was Vooruit ook mee met de ... Ja, Vooruit stemde ook mee. Iedereen mee, ja. Punt 23, Paul Snoekprijs, reglement, goedkeuring. Ik richt mij terug tot schepen Baeyens.

BAEYENS: Ook toegelicht, ja.

VOORZITTER: Weer geen vragen? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 24, stedelijke academie voor schone kunsten, academieraad, vervanging lid, goedkeuring.

BAEYENS: Ja, ook toegelicht.

VOORZITTER: Ook toegelicht. Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat kan ook eenparig. Punt 25, verlenging samenwerkingsovereenkomst met Psychiatrisch Centrum Sint-Hiëronymus vzw, ontmoetingshuis Zigzag, goedkeuring. Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: Ik zie een vraag van mevrouw El Moussaoui. Goed, Saloua, jij hebt het woord.

EL MOUSSAOUI: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb geen opmerking of geen vraag aan de schepen, maar ik wil wel mijn appreciatie uiten naar de administratie toe. Niet enkel over punt 25, maar 26 en 27 ook, over zo'n goeie initiatieven. Het zijn twee verlengingen en één nieuwe samenwerking als ik het begrepen had. Als ik daar een rode draad in terugzie, dan gaat het allemaal om initiatieven die zorgen voor inclusie van geestelijke, ziekere of zwakkere mensen. Mensen die de taal minder machtig zijn, nieuwkomers die een plaatsje willen bemachtigen op de arbeidsmarkt en die dat doen door zich als vrijwilliger in te zetten. En dan denk ik, dat de stad daar hele goeie initiatieven neemt om inclusiever te zijn. En dan vind ik dat hele goeie initiatieven. Dus dat mag gezegd worden. Misschien één puntje van kritiek en dat is, dat daar meer communicatie rond mag gebeuren en dat onze stad dat meer mag uitstralen dat er plaats is voor iedereen. En mijn complimenten aan de administratie nog eens.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw El Moussaoui. Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Voor punt 26, verlenging samenwerkingsovereenkomst met Avansa Waasen-Dender vzw houdende de organisatie van Babbelonië in Sint-Niklaas, goedkeuring kunnen we dezelfde stemming? Oké? Zelfde stemming? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, dat is Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Voor punt 27, samenwerkingsovereenkomst met Refu Interim vzw, goedkeuring. Ik zie dat mevrouw Luyckx het woord vraagt. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, dat is het nieuwe punt. Mijn tussenkomst is eigenlijk bedoeld om onze tegenstem een beetje te verantwoorden of beter gezegd om het uit te leggen. In de commissie is er ons gezegd geweest, dat deze vzw enkel en alleen met wettelijke, dus met mensen werkt die met wettelijk statuut hier in dit land aanwezig zijn. Nu blijkt dat er geruchten zijn, dat dat niet helemaal klopt. Dat daar ook illegalen via deze vzw de vrijwilligersmarkt op geholpen worden. En ja, dat is ook al besproken in het Vlaams parlement. De minister Jambon heeft daar zelfs over gezegd dat het onderzocht moet worden door vreemdelingenzaken. Dus ja, wij pleiten toch voor een, toch zeker voor voorzichtigheid. Daar komt nog bij, dat deze vzw al meer dan 170.000 euro aan subsidies van de Vlaamse overheid vangt. Gent trekt ook gul de beurs open. Dan komt er hier nog eens 25.000 euro bij.

Het zijn sociale ondernemers. We hebben het afgelopen jaar twee zeer pijnlijke zaken mogen ervaren met sociale ondernemers, die daar blijkbaar toch een andere invulling aan geven dan normaal zou moeten zijn. Dus wij pleiten vooral voor voorzichtigheid. Toch nog eens eerst even goed kijken en eens goed onderzoeken of alles wel verloopt volgens de regels. En dat is de reden waarom wij dit punt niet gaan goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx, voor deze verklaring. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Ah, Sofie, sorry. Schepen?

HEYRMAN: Men werkt met mensen in procedure, die in het asielcentrum verblijven en men werkt met mensen die papieren hebben. Daarnaast hebben zij, aanvankelijk werken zij gesubsidieerd via ESF-middelen, maar het was altijd de bedoeling dat dat een opstart was en dat dan daarna de overheden, waar zij tewerkgesteld worden op dat grondgebied, dat men die daarna ook om een bijdrage vroeg. Dus in die zin worden de middelen aangewend voor de coördinator en zullen jullie ook kunnen opvolgen – ze moeten elk jaar voor eind maart een verslag indienen – dus daar geven zij ook een verantwoording waarvoor dat de middelen gebruikt worden.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, CD&V, Vooruit, PVDA. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Het is niet omwille van hoogdringende sanitaire behoeftes, maar een beetje beweging zal ons deugd doen om ons te kunnen opwarmen. Ik vraag de schorsing van een kwartier.

VOORZITTER: Ja, tien minuutjes, is dat ook oké?

WYMEERSCH: 12,5.

VOORZITTER: Oké, we schorsen 10 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Oké? Goed, bij deze open ik terug de gemeenteraad en beginnen we aan de reeks interpellaties. Interpellatie 1 is een interpellatie van raadslid Frans Wymeersch over de programmatie van het Sinterklaasgebeuren in onze stad. Frans, jij hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, ik dacht dat ik een paar weken geleden zeer snel en kort op de bal zou gespeeld hebben toen ik mijn interpellatie vrij voortijdig indiende. Aan de andere kant kreeg ik dus een antwoord, in feite een antwoord dat geen antwoord was, maar een korte toelichting, schematisch, vrij summier door de schepen.

Wat voor mij nog altijd een verrassing was, dat dat de betrokken en de bevoegde schepen was. Tot daaraan toe. Waarschijnlijk speelt zijn jeugdige leeftijd daar ook nog in mee. Over wat er nu eigenlijk in grote lijnen beslist is en wat het zou kosten grosso modo. Ik heb hem – voor diegenen die er niet bij waren – gevraagd om en bedankt uiteraard voor zijn toelichting, maar ook gevraagd naar de juiste cijfers en letters en de contracten die waren afgesloten om dus heel dat Sinterklaasgebeuren tot een goed einde te brengen. En daar, mijnheer de schepen, moet ik toch mijn ja, teleurstelling uiten. En ik druk mij zeer, zeer voorzichtig uit. Want van u, noch van uw administratie heb ik enig teken van leven gekregen. Eén mailtje, één mailtje van uw collega-schepen van financiën en personeel. Uiteraard, die is over alles bevoegd. Als er maar centen bij te pas komen, is hij erbij. Met de korte mededeling, dat ik kort dags de nodige informatie zou krijgen. Ik heb de nodige informatie gekregen, maar via de onvolprezen mensen van bestuursadministratie, die tot gisteren mij hebben bevoorrad met stapels papier, stapels papier, die ik inderdaad vandaag, vanmiddag nog allemaal heb getracht te lezen en tot grosso modo diagonaal een aantal toch rare dingen heb moeten kunnen distilleren. In feite, het Nieuwjaarsgebeuren, euh, het Nieuwjaarsgebeuren zeg ik, het Sinterklaasgebeuren stoelt op drie pijlers. De Sint in de Piste, de Dag van de Sint en het Huis van de Sint. Laat ons de Sint in de Piste even buiten beschouwing laten, omdat dat een vrij onafhankelijk gegeven is, dat zichzelf organiseert en dat zichzelf ook corrigeert waar nodig. Enige formaliteit daarbij, die nieuw is, is dus het grote mensen-circus dat erbij komt, maar daar gaan we vandaag niet over uitweiden. Ten tweede, het Huis van de Sint, wat mij betreft inhoudelijk en ja, naar uitwerking, naar finesse wel de kers op de taart van heel het Sinterklaasgebeuren. Ik denk dat er daar veel steden terecht jaloers op mogen zijn. Ik heb een aantal fundamentele opmerkingen ook daarover, daar kom ik straks op. En dan hebben we de Dag van de Sint en dat doet de stad blijkbaar – als ik uit de papieren goed wegwijs kan – in eigen beheer. En daar begint dan een beetje te stokken. Toen ik u vroeg, schepen, om de nodige contracten en papieren en overeenkomsten te krijgen, ze kwamen er mondjesmaat, zeer gefragmenteerd, ge moest kijken wat bij wat paste, enz..., enz... Maar eigenlijk contracten heb ik nooit mogen ontvangen. Wel beslissingen van het college of principiële overeenkomsten, zelfs principiële is al te veel, want ik denk dat ik nooit geen principiële overeenkomst op papier heb gezien. Wel min of meer mondelinge akkoorden op papier gezet door een lid van de administratie met derden, die meewerken aan. Maar dat bleef allemaal in het vage, is allemaal vrijblijvend. Zo kreeg ik dus de beschikking over een collegebeslissing van de 27^e september, waarin toch een aantal dingen werden bevestigd en dus ook een budget werd bevestigd.

Een budget, dat bevestigd werd voor alle onderdelen of verschillende onderdelen van Dag van de Sint, waarin het optreden van een ja – ik kom daar straks op terug – van een popgroep, die heel de wereld ons benijdt en waarvoor dus ook een budget werd vrijgemaakt. Maar dan krijg ik, niettegenstaande die collegebeslissing van 27 september – en het gaat dus, ik haal er al één detail uit, de groep De Peatles – de melding dat daar nog geen contract van is, want dat het contract nog moet worden opgemaakt. En die mail die komt bij mij terecht op 20 oktober, dat is een mail van 20 oktober. Dus op 27 september is er een collegebeslissing, die vaststelt het budget en alles wat erbij komt kijken, maar waarover het budget gaat. Maar er is geen contract. Dan stel ik mij de vraag tussendoor “hoe zit het nu”. Een collegebeslissing zonder contract heeft dat enige geldigheid als het contract straks herroepen wordt of heeft een contract voorrang, enz...? Dus daar zou ik graag eens duidelijkheid over willen hebben. God, ik heb de beelden van vorig jaar nog eens terug opgevraagd. Die waren wat ze zijn. Ik heb u daarover geïnterpelleerd, schepen, als ik mij niet vergis. Daar waren een beetje akkefietjes over de techniciteit, de technologische mogelijkheden of onmogelijkheden, over welke beelden en welke kleuren in beeld zouden kunnen en mogen komen. Ik neem aan dat de technologische vooruitgang vandaag van dien aard is, dat dus de originele kleuren van de originele mensen ook mogen geprogrammeerd en zichtbaar worden. En dat we dus niet moeten worden geconfronteerd met een ja, soms een parodie van een aantal mensen, die denken de figuur van – en ik zal de naam noemen als dat nog toegestaan is van dit gremium – de figuur van Zwarte Piet. Een beetje ridiculiseren en belachelijk maken, terwijl ze in feite zichzelf aan het belachelijk maken zijn. Nu, ik heb het dus over die fameuze groep, die in feite een beetje, ik begrijp het wel en er zijn ook een aantal bindingen met de stad, sowieso, ik kan dat niet ontkennen en dat speelt allemaal mee en dat is allemaal zeer goed begrijpelijk, maar ik vraag mij af waarop dat allemaal gestoeld is. Want enige pretentie is ons Sint-Niklazenaren niet vreemd, dus deze groep is ook enige pretentie niet vreemd. Als ik zie, dat ze zichzelf beschrijven als de favoriete band van Sinterklaas, goed, dan weet ik niet hoe Sinterklaas daar zelf over denkt, maar dan wat mij betreft, heeft Sinterklaas een muzikaal niet zo al te degelijke smaak. Tot daaraan toe. Nu, wat gaan wij doen? Wij gaan die betalen, uiteraard. Die krijgen dus, gesponsord, de mogelijkheid tot het maken van clipjes, een aantal songs – ik veronderstel dat dat liedjes zijn, die ze opnemen – enz..., enz... Daar komt dan plotseling nog een chocoladen figuurtje uit de mouw van één of andere chocolatier gekropen. Hoe dat dat eruitziet dat moeten we afwachten. Zal dat ook in melkchocolade of in fondant zijn? Ook daar wil ik graag enige toelichting over. Maar desalniettemin, maar desalniettemin en dat allemaal zonder contract.

Waarop is dan dat collegebesluit gebaseerd? Op een aantal – en daar heb ik dus de schriftelijke neerslag van – op een aantal mails van een lid van de Sint-Niklase administratie, die dus blijkbaar de besprekingen heeft gevoerd met die mensen. Vrij vriendschappelijk, vrij amicaal, zonder vernoeming van naam of toenaam, enkel de voornaam was genoeg. Achternaam van het lid van de administratie was blijkbaar niet nodig voor het vernoemen van de functie. En daaruit blijkt, dat er daar heel wat, heel wat toegift wordt gedaan. Wat ik wel dus concludeer en daarmee ...

VOORZITTER: Ja, wil u afronden?

WYMEERSCH: ... rond ik ver af, mevrouw de voorzitter. Daarmee rond ik ver af. Dat met al wat men betaalt in dat luik, wat in feite – en dat is een vaststelling van mij hé en vanuit een andere kant van een andere partij bekeken, is dat goed bekeken – dat wij niet alleen betalen voor deelname van een groep aan een festiviteit, maar dat we door het sponsoren van nieuwe songs en nieuwe videoclipps en nieuwe ik weet van alles wat hen ook nog en hen dan nog de voorrang geven om gebruik te maken van een eigen website, een eigen YouTube-kanaal en een eigen Facebookpagina voordat ze ons kanaal ...

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, wat is uw vraag?

WYMEERSCH: ... gebruiken, dan denk ik dat wij dan nodig nog eens de promotie maken van deze groep. Dus ik vraag mij af – en dan rond ik af, mevrouw de voorzitter – hetzelfde contract TV-Oost, VRT ontbreekt ook, wanneer krijgen we dat contract te zien, wat staat er in die contracten en wat was, had de persoon die de besprekingen heeft gevoerd met derden, was die daarvoor gemachtigd en waarom is er nog geen contract en heeft men zich gewoonweg gebaseerd op onderhandse besprekingen met leden van de administratie?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. En ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Frans, ge hebt heel veel gezegd. Ik ga proberen op het meeste te antwoorden. Alvast bedankt ook voor de appreciatie ook van sommige, om niet te zeggen quasi alle stukken van Stad van de Sint, dat ge vindt dat er wel goed in zijn kwaliteit inzit. Ik heb gans de bundel, die u bezorgd is geweest, heb ik hier ook voor mij liggen. Ik kan u dus wel al direct zeggen, dat ge de bestelbonnen of de contracten of wat is het aan radio of VRT en aan TV-Oost, die hebt gij wel ontvangen, want ik heb ze hier ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Wel, ik heb ...

VOORZITTER: De schepen is aan het woord!

CALLAERT: Ik heb mij beraamd onder andere bij de algemeen directeur en ik kan met mijn hand op het hart zeggen dat alles, dat alle afspraken die wij hebben met alle partners voor Stad van de Sint te organiseren, dat dat zakelijk in orde is. Allé, wij hebben collegebeslissingen, wij hebben offertes, wij hebben bestekken van alle partners. Dus zakelijk gezien zijn wij in orde met al hetgeen dat wij gaan doen voor Stad van de Sint met de partners dat dat zijn. Die partners – en dat wil ik ook wel eens eventjes benadrukken – dat zijn ook niet de minste. Het is niet dat dat nieuwe partners zijn, waar we ineens met samenwerken hé. Als ge dit Sint in de Piste organiseert, we organiseren dat al 26 – nee, maar ... - we organiseren dat al 26 jaar. Hoelang dat het Sint-Nicolaasgenootschap het Huis van de Sint uitbaat, dat zal de burgemeester beter weten.

BURGEMEESTER: Sinds 2004.

CALLAERT: Sinds 2004. De Peatles bestaan ondertussen al 9 jaar en zijn al 9 jaar actief in het Huis van de Sint onder de vleugels van het Sint-Nicolaasgenootschap. Dus dat zijn, allé, dat zijn al jarenlange partners van de Stad van de Sint. Die hebben steeds kwaliteit geleverd. Dat is steeds een goeie vertrouwensband geweest en dat vertrouwen is tot nu toe nog nooit beschaamd geweest. Hoe zit het nu? Want het gaat specifiek over De Peatles. Ik zeg het, zakelijk is dat allemaal in orde. We hebben een paar jaar geleden, ja, op basis van de offertes, de bestekken, de collegebesluiten is dat, zakelijk is dat in orde.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Jawel, dat is allemaal doorgestuurd. Dat is ... Hoe zit dat dan met het feit dat De Peatles, dat die een extra laat ons zeggen project van 15.000 euro, dat wij er als stad in gaan meewerken? Wij hebben een aantal jaren geleden beslist van kijk, in Sint-Niklaas hebben wij eigenlijk twee USP, Unique Selling Positions. Langs de ene kant zijn dat de ballons, waarvan ik zag dat sommige collega's een schoon pinnetje ook op de borst hebben. En langs de andere kant is dat de Sint en het hele gebeuren daarrond. Dat zijn twee manieren, allé, dat zijn twee zaken die men lieert aan de stad Sint-Niklaas en waarmee dat wij ook kunnen proberen om mee naar buiten te treden en om daar ook mensen van ver buiten Sint-Niklaas en buiten het Waasland naar Sint-Niklaas te krijgen. Laat nu juist De Peatles inderdaad een ongelofelijk populaire Sinterklaasband zijn, die hun toer doen in quasi alle CC's van Vlaanderen, dus hebben wij gedacht van ja, laat ons dat eens gebruiken. Dus een stuk van die ondersteuning dat wij gaan doen, is inderdaad een chocolaatje – dat is van onze hoofdsponsor al sinds jaar en dag van de chocolade – daarbij een foldertje daarbij met een QR-code erop met de link naar Stad van de Sint. Een camionette die zij op de locaties kunnen zetten, allemaal gelinkt naar Stad van de Sint.

5 liedjes die zij zullen opnemen, 2 videoclipjes die ze zullen opnemen, die ook op de Stad van de Sint zullen verschijnen. De reden dat die ook op hun eigen YouTube-pagina zullen verschijnen, is omdat dat op vlak van de rechten, van de intellectuele rechten zo zit. Dat is de reden. Dan nog ter afsluiting. Ge zei zowat in het begin half ook over hoe zal Zwarte Piet eruitzien. Ik ga er, allé, wil ik u zeggen, alles wat inhoudelijk te maken heeft met Sinterklaas vooral, hoe de figuren zich gedragen, hoe ze eruitzien, welke verhalen dat verteld worden, welke liedjes dat gezongen worden, daar hebben wij één partner bij die daar laat ons zeggen voor ons beslist en dat is het Sint-Nicolaasgenootschap Vlaanderen. Laat ons nu wel zeggen, dat dat op vlak van het Sinterklaasgebeuren en het erfgoed daarrond wel dé autoriteit is om niet te zeggen in Sint-Niklaas, maar in Vlaanderen en in de wereld. Dus die is voor ons altijd in de eerste plaats onze consultant op inhoudelijk vlak rond heel het Sinterklaasverhaal. Bij deze, voorzitter, denk ik dat ik op het meeste heb geantwoord.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan geef ik het wederwoord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Dank u, mijnheer de schepen, voor uw antwoord. Ik neem aan, dat u uiteraard verdedigt wat u te verdedigen vindt. Maar waar u blijft volhouden dat er offertes, bestelbons, orders en weet ik veel rond die popgroep zijn, dat is niet waar. Het enige wat ik heb, is een collegebeslissing. En het tweede wat ik heb, is een neerslag van een mail tussen De Peatles en een lid van de stedelijke administratie, die een weerslag, een weergave is van dingen die besproken zijn. Meer niet. Een order, een orderboeking, een bestelbon of zelfs een offerte heb ik niet. Dus ge kunt dat een detail vinden, maar ik vind dat een beetje slordig. Eén. Ten tweede, wat betreft het – en daar sluit ik mee af – met uw slotwoord en uw vertrouwen in het Sint-Nicolaasgenootschap, ik blijf dat ook hebben. En ik refereer zelfs naar de gevleugelde woorden van de voorzitter van het Sint-Nicolaasgenootschap hier in Sint-Niklaas, nl. onze burgemeester “in illo tempore” nu als ik mij niet vergis in 2019 in deze gemeenteraad – en dat kunt u navragen en ik heb dat ook nagekeken – 2019 – toen was u al geen voorzitter meer, maar u was nog de éminence al dan niet grise van het genootschap – en ik hoor u nog zeggen en dat staat in de notulen “in Sint-Niklaas zal Zwarte Piet zwart zijn of zal niet zijn”. Ik denk dat ge hier dan nog eens aan moogt herinneren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan gaan we verder met de interpellatie nr. 3 van raadslid Christel Geerts over de aanpak van de overlast door de verkeers”patsers” en hun broemcars. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, ik ga iets korter zijn, mevrouw de voorzitster. Wij zijn al ik denk in de gemeenteraad van mei of juni hebben wij al aandacht gevraagd voor toch die vervelende problematiek. Het schepencollege, bij monde van de burgemeester, heeft dat toen ook erkend.

En hij heeft wel gezegd, ja, dat er inderdaad geen simpele oplossingen zijn, maar dat daar toch ook het engagement was om dat verder te bekijken. Nu heb ik in de opvolging van dat dossier toch twee vragen. Hebt u data rond de specifieke handhaving van die problematiek? En ten tweede, ik denk dat ik toen in de gemeenteraad ook het voorbeeld van Genk vermeld heb. Dat is nu ondertussen ook in Nederland hebben we ons licht al opgestoken en zijn een aantal steden die, ja, geluidscamera's hebben op flitspalen. Dus ik vond dat, allé, ik wou eens vernemen van jullie of dat iets is, dat kan bekeken worden. En ik vind dat zeker de moeite waard om eens te bekijken naar volgende zomer toe.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u, mevrouw Geerts, voor de vraag om ja, opvolging. En ik ga antwoorden op de twee zaken, die u hebt aangekaart. Eén, wat de handhaving door onze politie betreft. In juni, juli en augustus zijn daar ook georganiseerde acties op het getouw gezet. In totaal zijn daar 36 avonddiensten bij de politie dus in die 3 maanden georganiseerd, waar specifiek op onaangepast rijgedrag moest worden gelet hier in het centrum. In juni zijn er 5 van die acties geweest, waar dus 9 personeelsleden werden ingezet. In juli 12 met de inzet van 22 medewerkers. En in augustus 19, met 35 betrokken personeelsleden. En men heeft dan ja, in totaal 18 wagens uit het verkeer gehaald en ook nagekeken of die over de nodige attesten beschikten inzake tuning of gehomologeerde goedgekeurde uitlaten. En voor onaangepast rijgedrag werd uiteindelijk dan bij die controles 1 vaststelling gedaan. Nu, wat Genk betreft, heb ik 14 dagen geleden mijn collega-burgemeester van Genk ook gevraagd van ja, wat zijn de bevindingen met de situatie in Genk. Hij heeft dan gezegd hola, dat is een proefproject, dat nog moet worden gestart in overleg met het Parket, dus met het gerecht in Genk. En waarbij men dus in één straat dus een aantal micro's gaat plaatsen, dus die in staat zijn om dus ja, het geluid van een bepaald type wagen te identificeren. Maar men heeft nog geen toelating om daar dus ook ja, een nummerplaatherkenning aan te koppelen. Dus dat proefproject dat was nog niet gestart. En ja, zij zullen dat ook zelf evalueren wat daar de resultaten van zijn en dan zal men, als de toelating komt van het gerecht, daar ook verdere stappen in zetten, zodanig dat niet alleen kan nagegaan worden dus van ja, die auto's die maken te veel lawaai of onverantwoord veel lawaai, maar men kan dan ook dus de wagen en ook de bestuurder identificeren. Dus we zitten daar nog in een voorbereidende fase. Maar in ieder geval volgen wij met heel veel belangstelling dus het project, het proefproject in Genk. En, collega's, ja, er komen dus niet alleen camera's, maar ook micro's in onze andere centrumstad.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik geef eerst het wederwoord aan mevrouw Geerts en dan aan mijnheer Wymeersch.

GEERTS: Ja, kort nog, burgemeester. Er zijn op 36 avonddiensten heeft men met bijzondere aandacht daarnaar gekeken. U zegt er zijn 18 wagens uit het verkeer gehaald met één vaststelling. Betekent dat dan dat er maar één pv is gemaakt op die 36 avonden of ...

BURGEMEESTER: Wel ja, dus als er één vaststelling is, dan zal dat wel een pv gehad hebben hé.

GEERTS: Ja, als we die cijfers dan bekijken, dan zou ik zeggen er is geen probleem. Als men 36 avonden met toch wel een behoorlijke personeelsinzet – ik weet het nu niet vanbuiten – als dat leidt tot één vaststelling? Heeft men dan preventief nog een aantal dingen gedaan, want anders is de oogst mager.

BURGEMEESTER: Mevrouw Geerts, ik veronderstel dus dat het feit dat de politie daar aanwezig is, dus dat dat een ontradend effect is. Maar allé, wij weten ook allemaal uit eigen ervaring, dus ja, als er politie is, dan houden de automobilisten en ook andere weggebruikers, want we zien natuurlijk in het stadscentrum niet alleen automobilisten of sommige automobilisten die veel lawaai en zeer eigenaardig rijden, maar we zien ook fietsers rare dingen doen, die links rijden of in verboden straten rijden of op het voetpad rijden. En soms voetgangers, die onverhoeds over gaan. Maar als er een agent is, dan werkt dat meestal zeer ontradend.

GEERTS: Ja, dank u.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Wymeersch, kort.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Ik hoorde de burgemeester daar de uitleg geven over een proefproject dat op het getouw staat. Ik herinner mij nog, burgemeester, het was toen de vorige korpschef, korpschef De Paepe, die toen en u antwoordde daar – maar dat zal met medeweten van de korpschef geweest zijn uiteraard – op een interpellatie van mijzelf over dezelfde problematiek, dat er een akkoord was of een principsovereenkomst was tussen politie en Parket Dendermonde om dus inderdaad toe te laten, dat de politie mocht optreden en processen-verbaal mocht uitschrijven. Nu weet ik niet hoelang dat korpschef Merckx hier op dat ogenblik al is, maar dat zal toch wel 4 of 5 jaar geleden zijn, die interpellatie van mij. Dan vraag ik mij af, is er tussen dat en nu met het Parket van Dendermonde geen verdere stappen ondernomen. Is daar niets meer gebeurd of is dat een dood spoor gebleken?

BURGEMEESTER: Ja, wij hebben één of twee keer per jaar overleg met de gerechtelijke instanties van Oost-Vlaanderen en ook dus met de afdeling van Dendermonde. En die problematiek is daar ook aangekaart. Maar om dus daar drastischer in te kunnen optreden met gevolg vanuit de politie zijn er toch nog een aantal juridische zaken die heel flou zijn.

Onder welke voorwaarden men kan optreden en de manier waarop sommige ja, maatregelen van de politie of van de gemeentebesturen elders in Vlaanderen in de pers komen, geeft soms de indruk van ja, in stad x of y gaan die allemaal gepakt worden of worden die allemaal ge-verbaliseerd. Maar de werkelijkheid, als men dan naar de cijfers gaat kijken, is toch heel wat complexer en genuanceerder. Maar ik zal, allé, we zullen het ook op het volgende overleg nog eens aankaarten.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Dan gaan we over naar de 4e interpellatie, terug een interpellatie van raadslid Christel Geerts in verband met seniorenhuisvesting. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Wel, er zijn een aantal feitelijkheden, die ik in mijn vraag heb willen meegeven. Ik neem akte van de bedenking van mijnheer Wymeersch, die zegt ja, er zijn dubbele boekingen. Ik denk al dat dat voor senioren al iets minder is, omdat die toch meestal wat honkvaster zijn. Maar uit cijfers, door de huisvestingsmaatschappij, blijkt toch dat 338 mensen van 65+ op de wachtlijst staan van de sociale huisvesting. Dat is ongeveer een kleine 10 %. Dus dat is toch wel behoorlijk. Dat is één feitelijk gegeven. Een ander feitelijk gegeven is, dat we nogal wat assistentiewoningen hebben in onze stad. Een kleine 600, ik rond het hier af. En dat we wel vaststellen uit de cijfers, die ik ook van jullie gekregen heb, dat daar een 68 zouden leegstaan. Ik vermoed dat dat nog een onderschatting is, maar bon. Ik ga ervanuit, dat jullie gewerkt hebben met de cijfers, die ge van de assistentiewoning zelf gekregen hebt en dat er geen controle geweest is van de diensten op leegstand. Allé, hoe dan ook, het zal minimum 68 zijn, ik denk dat het nog meer is. Nu, dat leidt toch wel een beetje – als ge dat een beetje van op afstand bekijkt – tot een heel bizarre situatie met enerzijds een sociale huisvesting met een paar 100 65-plussers, die aan het wachten zijn en anderzijds een specifieke vorm voor huisvesting, waar leegstand is. Dus, allé, het lijkt toch niet zo onlogisch om een poging te doen om die 2 te matchen met elkaar. Nu, dus dat is één gegeven. Nu, ik hoor jullie al zeggen in de antwoorden ja, maar dat zijn totaal andere juridische systemen. Dat vind ik geen argument. Ze sturen mensen naar de maan. Dus met een beetje creativiteit moet dat lukken om de brug te maken tussen die twee juridische systemen. Dus dat is geen argument. Een tweede punt is dat ik denk dat we in onze stad ook geen sociale assistentiewoningen hebben. Nu, ik hoor jullie al zeggen in de antwoorden ja, maar ja, wij hebben daar natuurlijk Zorgpunt Waasland, die toch ook ja, die sociale dimensie opneemt. En daar zou ik eens even willen vragen of daar inderdaad vanuit het Bijzonder Comité, vanuit het OCMW of er daar ook soms aanpassingen zijn.

Maar de basisvraag blijft toch – allé, ik weet niet juist aan wie mijn vraag zowat is, aan de schepen van welzijn en ouderenbeleid, maar ook een beetje toch voor u hé, Maxime – van probeer eens te bekijken of we niet die leegstand kunnen oplossen. Het zal natuurlijk onze wachtljst op de sociale huisvesting niet helemaal doen verdwijnen, maar allé, ik vind het aberrant dat hier 70 assistentiewoningen leegstaan en dat het bestuur niets zou doen. Maar misschien gaat u mij wel zeggen, dat u met van alles bezig bent.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, dus de Sint-Niklase en SOVEKA hebben geen sociale assistentiewoningen in hun patrimonium. U weet dat via een lokaal toewijzingsreglement als enige groep binnen dat toewijzingsreglement er wel 77 adressen binnen de Sint-Niklase voorbehouden zijn aan mensen van 65 jaar. We hebben dat dan nog verlaagd een tijdje geleden. En 80 % van die adressen, die zijn eigenlijk in de nabijheid van een dienstencentrum, van het Zorgpunt. De bewoners kunnen op vrijwillige basis beroep doen op de dienstverlening van dat dienstencentrum. En jullie weten ook, dat de laatste tijd daar wel wat, ik denk dat Maxime daar al – in zijn korte periode hier – al 3 van die seniorenflats, groepen van die seniorenflats geopend heeft. Nieuwkerken, Sinaai en naast De Gerda. Tussen de Sint-Niklase en het Zorgpunt is er wel vaak een samenwerking. Zoals bv. in Sinaai, waar de Sint-Niklase flats heeft gebouwd, die gericht waren op oudere en personen met een beperking. En dan hebben zij ook een dienstencentrum gebouwd, dat Zorgpunt overgenomen heeft en uitbaat. Dus er zijn al heel wat huizen van de Sint-Niklase voor senioren gebouwd in de buurt van woonzorgcentra. De echte assistentief flats zijn dan weer gebouwd door het Zorgpunt Waasland. Maar eigenlijk kun je u wel voor een stuk afvragen of er nog zoveel verschil is tussen ouderenflats van de Sint-Niklase, die vlak naast een woonzorgcentrum liggen of assistentief flats van het Zorgpunt. SOVEKA dan, die kunnen assistentiewoningen in hun regulier aanbod opnemen, maar zoals u al vernoemt, er is een toewijzingsreglement – waar Jef ook al naar verwezen heeft – waar de mensen met de grootste woonnood voorrang krijgen. Dat kunnen mensen zijn van 65+, maar eigenlijk wordt daar geen rekening gehouden met de leeftijd, wel met woonnood, inkomen en chronologie voor een stuk dan. Nu, SOVEKA die werd in het verleden wel al gecontacteerd door eigenaars van, om hun assistentiewoning te verhuren. Nu, de gevraagde huurprijzen van 700 à 800 euro zijn hoger dan de referentiehurprijs voor SOVEKA, van 450 à 500 euro, die men hanteert voor een woning met één slaapkamer. En bewoners, die via SOVEKA huren, die hebben recht op die Vlaamse huursubsidie of als dat niet het geval is, dan komt de stad tussen. Wat zeker ook niet alle gemeenten doen. Nu, om in aanmerking te komen voor die Vlaamse huursubsidie en ook die van de stad is er maximaal inkomen als een maximale huurprijs.

Dus mocht SOVEKA hogere woningen met 700 à 800 euro, mocht men die in huur nemen, dan krijgt eigenlijk de persoon van 65+ die erin gaat wonen – mocht dat al kunnen via een toewijzingssysteem – krijgen die dat recht, verliezen die. SOVEKA gaat ook altijd langlopende huurcontracten aan van minstens 9 jaar. Dus daar zitten wel twee moeilijkheden. Over de wachtlijst is er al veel gezegd. Die is inderdaad lang. We hebben het er hier inderdaad al regelmatig over gehad. Wel valt op te merken, ik heb nog eens met de directeur gebeld vandaag, dat sowieso de populatie vrij oud is. Op de wachtlijst vertegenwoordigen zij 9 %, de 65-plussers, terwijl dat er in de bevolking 35,1 % ouder is dan 65 jaar. Ge zou dus kunnen stellen – ik wil het probleem niet minimaliseren voor die groep – maar dat huisvesting voor andere doelgroepen eigenlijk nog een groter probleem is. Het blijft ook – en dat blijf ik een hele moeilijke vinden – ondanks de lange wachtlijsten gaat slechts 40 % in op een eerste toewijzing. Dus een toewijzing binnen het scala dat ze opengezet hebben – u weet dat op de wachtlijst kan men kiezen van zet ik mij voor 4 straten op de lijst, zet ik mij voor heel Sint-Niklaas op de lijst, zet ik mij voor de deelgemeenten op de lijst – en toch, zelfs al matchen ze die oorspronkelijke keuze met de woning, 40 % gaat maar daarop in. Dus dat blijft een hele rare, waar men nu op aan het werken is. Nu, die leegstand - zoals u weet - is er vooral in de private sector, de duurdere sector. En ik stel mij toch ook de vraag of men als wij nu die woningen met een hoge huurprijs, met publieke middelen gaan inkopen of we ook niet, allé, of dat wel koosjer is om onze middelen op die manier te laten, te gebruiken of te laten gebruiken, omdat eigenlijk hoop ik ook door dat overaanbod, dat men ook de prijs op de duur moet laten zakken. Dus een structurele maatregel zie ik daar niet direct in. Maar vanuit het Bijzonder Comité kunnen we elk dossier wel op zich bekijken. We hebben ook al in individuele dossiers bij 65-plussers, waar we dringend een oplossing voor moesten hebben, hebben wij ook al geplaatst ook bij private assistentiewoningen. We hebben ook al de vraag gekregen om tussen te komen. We zijn daar ook al op ingegaan. Meestal is dan de voorwaarde, dat men zich ook op de wachtlijst zet voor een publieke assistentiewoning en als die vrijkomt, dat men bereid is om te verhuizen. En zo ligt er bv. op denk ik het volgend Bijzonder Comité een vraag voor om de huurwaarborg voor zo'n assistentiewoning te betalen. Dus dat doen wij wel.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, een zeer, zeer lang antwoord met heel veel zaken in de marge van dit dossier. Los daarvan, het is inderdaad zo, dat de leegstand in de publieke assistentiewoning onbestaande is. Dus dat zegt ook wel iets natuurlijk. Maar dat neemt niet weg, dat het toch wel merkwaardig is, dat wij geen sociale assistentiewoningen hebben. En allé, ik begrijp u een beetje. In het begin begint ge over dat toewijzingsreglement. Dat is allemaal juist.

Maar het heeft geen zin om dat andere dan niet te doen. Het is én én én. Ook voor senioren. Want je zegt ja, eigenlijk zijn ze in verhouding, zijn ze in verhouding misschien ondervetegenwoordigd op die wachtlijst. Maar ik denk dat dat een verkeerde – en ge hebt het ook met de nodige nuance gezegd – maar dat dat een verkeerde, een verkeerde manier is. Dan zegt ge eigenlijk ja, dan moet ge niets doen. Er staan 400 senioren op de wachtlijst van de sociale huisvesting. Dat is het uitgangspunt. En ik heb ook niet gezegd, dat er nog niets gebeurt. Dus u begint daar op te sommen wat er allemaal gebeurt. Dat is goed, maar desondanks staan er nog 400 mensen te wachten op een sociale huisvesting. En dan ziet ge aan de andere kant leegstand en ik hoor toch wel een beetje te weinig in uw antwoord om toch eens concreet een aantal pistes te bekijken. Want ge hebt natuurlijk een punt als ge zegt ja, we moeten wel ervoor zorgen, allé, we moeten oppassen dat we die prijszetting niet net kunstmatig hoog houden door zelf te doen. Maar dat heb ik ook niet gezegd. Maar ik zou wel willen zien gebeuren, dat ge op zijn minst probeert een aantal pistes te bekijken. Dat ge op zijn minst een gesprek hebt met de sociale huisvesting of er toch ook niet plannen kunnen gemaakt worden voor sociale assistentiewoningen. 9 %, 400 senioren, dat is voor ons meer dan voldoende om daar echt aandacht te hebben. En allé, u bent aan het opsommen wat er allemaal gebeurd is en dat is fantastisch, maar ik wil vooral vooruit naar de toekomst kijken en horen wat u nog wil doen om die kloof te overbruggen. En we zullen, dat kan dan op de commissie zijn of op de gemeenteraad, ik zal daar zeker nog op terugkomen.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts.

HEYRMAN: Wat ik zelf een hele belangrijke vind en we hebben dat ook al aangekaart bij de Sint-Niklase, ik zeg nogmaals, dat cijfer van 40 %, die maar toehapt, dan krijgt men op zich een woning die aangepast is, die in principe volgens wens is van die bewoner. Ik denk dat we echt op zoek moeten gaan waarom dat 60 % weigert. Als dat mensen zijn, die zich geen baas zien over de verhuis of ja, of denken van oei, mijn kast gaat er niet ingaan of zo, dan denk ik dat we dat ... Want ik heb zo al eens iemand gehad, die zei ja, mijn frigo past er niet in en dat gaat niet lukken. Allé, die geraakte eigenlijk helemaal in stress daarover. Dan denk ik dat we die mensen moeten proberen begeleiden. Er zijn ook wel mensen, die mij – jullie zullen ook wel al zo'n telefoons gehad hebben – die zeggen van ja, ik wil eigenlijk graag in mijn woning blijven, maar die huursubsidie vind ik wel belangrijk. Maar als ik nu nog eens weiger ... Er zijn allerlei redenen, maar ik zou wel heel graag kunnen vatten, bv. de 65-plussers die bij die 60 % weigeraars zitten, waarom en wat kunnen we doen om hen over de streep te halen. Omdat ik nog altijd denk, dat dat de schoonste oplossing is.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mevrouw Geerts, nog kort.

GEERTS: Een heel korte vraag nog. Maar ik weet niet of u daar nu op kan antwoorden, maar anders moet u mij die data eens voorzien. U zegt, eigenlijk zit ge met 60 % weigeraars voor het eerste aanbod. Geldt dat voor senioren of is dat in het algemeen?

HEYRMAN: Ik heb dat vandaag gevraagd of men dat kan triëren en men ging dat bekijken. Maar dat is in het algemeen.

GEERTS: Ah ja, maar dan moogt ge dat cijfer hier nog niet gebruiken, want dan is dat eigenlijk niet voor de doelgroep waar we het deze discussie over hebben. Dus ik verwacht die cijfers dan eens en dan kunnen we een juiste discussie voeren.

VOORZITTER: Goed.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Dank u wel. We gaan verder met interpellatie nr. 5 van raadslid Maes, de torenhoge energiefactuur, hoe de gevolgen opvangen en daarop aansluitend de interpellatie van raadslid Van der Coelden over de sociale leveranciers elektriciteit en gas. Ik geef eerst het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Dat de energieprijzen de pan uit swingen, daar vertel ik niets nieuws mee natuurlijk. Dus het probleem en de vraag is, hoe gaan we ervoor zorgen dat die 714 euro, dat de VREG uitrekent, dat iedereen, elk gezin meer zal moeten betalen in het komende jaar, hoe gaan we ervoor zorgen dat er geen mensen eigenlijk uit de boot vallen en in de armoede komen of helemaal in de problemen komen? Want uiteindelijk, allé, is het toch duidelijk dat er onvoldoende vanuit zowel de Vlaamse regering als de federale regering steunmaatregelen zijn. 50 euro hier en 50 euro daar, dat blijft nog altijd 600 extra euro energiekosten. Iets wat bv. met een verlaging van de btw op energie al voor de helft had kunnen weggewerkt worden. Maar soit, dus de vraag die ik nu hier wil stellen, schepen, is hoe gaat men eigenlijk binnen de stad het probleem van de armoede, die er kan ontstaan en die er ja, toch zeker zal ontstaan rond energiearmoede, hoe gaat men daar proberen een antwoord op te geven? En u gaat misschien zeggen van, ja, wij doen al veel en dat is ook zo. Ik ga niet zeggen, dat er niet veel gebeurt. Maar de situatie dreigt er wel erger op te worden.

Ik ga je een voorbeeld geven van iemand die reageert bv. op een Facebookbericht van mij en die zegt “ik ben een werkende alleenstaande mama en ik lig wakker van de rekeningen die nog moeten komen, ik heb gespaard, geïnvesteerd in duurzame verbouwingen ...” – want dat wordt dikwijls als antwoord dan gegeven – “... een deftige ketel, isolatie, dubbelglas, een extra leenlast van 300 euro/maand en met de besparingen op energie dacht ik de lening gedeeltelijk te kunnen afbetalen, maar nu blijkt mijn voorschotfactuur duurder uit te komen dan vóór ik investeerde, dus ik zit met een extra leenlast en hogere rekeningen, ik red het binnenkort zonder hulp niet meer en ik heb een deftig loon”. Dat is wat die mevrouw mij schrijft. Dus dat is een probleem. En ja, er zijn een aantal voorstellen, die ik heb geformuleerd in mijn interpellatie. En ik denk, we moeten eens kijken ... Dus nu wordt er automatisch, want er is inderdaad – wat positief is – de sociale, de automatische toekenning van het sociaal tarief. Dat is nu verlengd. Dat wordt om de drie maanden toegekend. Maar kunnen wij daar als OCMW niet sneller of als stadsbestuur niet zorgen, dat dat sneller wordt toegekend en dat mensen sneller recht hebben op dat sociaal tarief? We hebben in de stad een goed systeem van aanvullende vergoeding. Hoe kunnen mensen daar eigenlijk op gericht worden? Want in het plan van het OCMW, dat hier werd voorgesteld, wordt er gesproken over “we moeten meer outreachend werken”, “we moeten meer naar de mensen toegaan”. Hoe gaat u dat doen in dit verhaal van de toenemende energiefactuur? Hoe gaat het OCMW dit aanpakken? We hebben al een paar keer aangedrongen op middagmaaltijden in de school. Dat kan dus ook de inkomens voor de gezinnen verlichten. Misschien kunt u nu tijdens deze winter met een proefproject starten in de scholen van de stad om dan de evaluatie te maken en te kijken op welke manier dat dit kan verder uitgerold worden. En ten vierde pleiten wij eigenlijk voor een energieloket. Een energieloket, omdat heel veel mensen problemen hebben om te weten waar kan ik nu voor wat terecht. En ik had een buurvrouw, die mij vroeg “kunt u mij helpen”. Ik heb naar het loket wonen gebeld en ik ga u zeggen ja, hoe mijn ervaringen daar waren. En ik vraag ja, hoe kan die mevrouw haar energierekening en best van leverancier veranderen of niet, enz... Dus de medewerker van loket wonen die vraagt “is zij huurder of eigenaar”. Ik zeg ja, ze is eigenaar. “Ah ja, als ze huurder is, zou ik zeggen daar kunt u met het Welzijnshuis contact opnemen, maar als eigenaar contacteert u best de leverancier”. Ja maar, zeg ik, op de website van de stad staat letterlijk te lezen “het loket wonen kan je bijstaan bij het vergelijken van jouw huidige energiefactuur met andere leveranciers”. Ja, zegt die mevrouw, dat klopt, maar ik ben van leegstand en ik ben daar niet zo van op de hoogte dus ik zal u doorverbinden met iemand van woonkwaliteit. Ik word doorverbonden. Een andere medewerker “het staat inderdaad op onze website, maar dat behoort niet tot onze taken”.

“Daarvoor moet u eigenlijk best contact opnemen met Interwaas, met het energiehuis”. En ja, ik heb dan contact opgenomen met het energiehuis en die mevrouw heeft een afspraak gehad gisterennamiddag met die mensen van energiehuis. Maar om maar te zeggen, dat energiehuis, er is bijna niemand die dat weet dat dat in de Lamstraat is. En de mensen, die dan voor hun financiële problemen, ja, die moeten dan ene keer naar het Welzijnshuis, de andere keer naar het energiehuis. Vrijdag was de wandeling – u was daar ook bij – het begin van de armoedeverenigingen. Ik heb toen gevraagd “wie kent dat eigenlijk, dat energiehuis hier in Sint-Niklaas”. Het zijn allemaal mensen, die actief zijn in armoedebestrijding. Er was één iemand die het wist. Al de anderen wisten het niet. Dus ik denk dat hier, als men hier vanuit de stad één woonloket maakt, waardoor dat men kan verwijzen naar mensen toe, naar hetzij het Welzijnshuis, hetzij naar het energiehuis, zorg ervoor dat het geweten is, dat het bekend is, dat mensen op één plaats terecht kunnen voor al hun vragen en problemen. Een laatste punt, dat ik toch nog wil eventjes een vraag rond stellen, in de communicatie van de regering is er gezegd, dat er extra geld voor de OCMW’s gaat gegeven worden voor mensen, die net niet recht hebben op het sociaal tarief. Dus mijn vraag is, ja, weet u al hoeveel geld het OCMW hier gaat krijgen en op welke manier dat daar criteria voor zijn vastgelegd? Wie komt daarvoor in aanmerking? Is dat hopelijk niet de sociale leverancier, waar collega Van der Coelden het straks over zal hebben, want die rekeningen die zijn duurder dan de goedkoopste energieleverancier. Dus ik denk dat we daar toch ook moeten kijken van hoe gaan die middelen, over hoeveel middelen kunnen we beschikken, hoe gaan die verdeeld worden en hoe gaan we dat communiceren dat mensen in de problemen dat weten? Want anders is het ook een probleem, want dan gaan de mensen die het nodig hebben ook niet terecht waar ze het kunnen vinden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Mijn interpellatie sluit inderdaad aan bij degene van Jef Maes, alhoewel dat we daar niets over afgesproken hebben. Verleden week bracht de VRT het pijnlijke verhaal van de sociale leveranciers van elektriciteit en gas. Waar gaat het over? Mensen, die een laag inkomen hebben, die kunnen terugvallen op een sociaal tarief voor gas en elektriciteit. Dat is een heel laag tarief. Maar vanaf een bepaalde inkomensgrens, ja, dan kan je geen aanspraak meer maken op dat sociaal tarief en mensen, die dan toch nog in de betalingsproblemen komen voor hun energiefactuur, die kunnen doorverwezen worden naar de zogenaamde sociale leverancier. Nu, dat is – als ge dan het opzoekwerk van de VRT las – is dat toch wel een eufemisme, die sociale leverancier, want de tarieven die door de sociale leverancier gevraagd worden aan mensen met betalingsproblemen, die liggen een stuk hoger dan zelfs, niet zelfs de gemiddelde, maar de hoogste commerciële tarieven op de markt.

Nu, bij ons is die sociale leverancier – en dat is Intergem - de sociale leverancier is doorgaans de netbeheerder of hoe moet ik het noemen van gas en elektriciteit. Bij ons Intergem. En we konden daar lezen in het onderzoekswerk van de VRT dat qua tarief Intergem zowat de middenpositie bekleedt in Vlaanderen. Maar een middenpositie in het licht van wat ik daarnet zei, betekent dus wel dat iemand met een bescheiden, maar niet het allerlaagste inkomen en die bij Intergem terecht moet om toch nog elektriciteit en gas te kunnen krijgen, ja, dat die een stuk meer betaalt dan wat hij op de markt zou moeten betalen. Nu, we hebben als stad het voorrecht om vertegenwoordigd te zijn in de raad van bestuur van Intergem. Schepen Hanssens, die vindt daar een allicht fijne afwisseling voor al zijn verkeersmiserie waarmee hij op het stadhuis te maken krijgt. En we zitten daar dus in een goeie positie om die zaken aan de kaak te stellen. Maar ik verwacht vanavond in feite toch in de eerste plaats een antwoord van de voorzitter van het Bijzonder Comité sociale dienst, omdat het hier in essentie gaat over een welzijnsprobleem, over een armoedeprobleem, over een inkomensprobleem. En ik had een aantal vragen gesteld in mijn interpellatie en ik zal die hier ook nog brengen. Het eerste is informatie. Voor hoeveel Sint-Niklase gezinnen vervult Intergem momenteel die rol van sociale leverancier en hebt u er een zicht op hoe dat aantal evolueerde de jongste jaren? Als ik mij niet vergis, zijn het er op Vlaams niveau een goeie 50.000 gezinnen die aangewezen zijn op een bepaalde tijdsopname op die sociale leverancier. Ja, dus dat zouden er dan in Sint-Niklaas toch ook wel een aantal honderden moeten zijn als ge dat extrapoleert. Tweede vraag, zal de stad via zijn vertegenwoordiger in de raad van bestuur van Intergem aandringen op een vermindering van dat sociaal tarief, dat momenteel wordt aangerekend en zal men op zijn minst – en ik denk dat dat echt wel het minste is wat men kan doen – zal men op zijn minst in het na-jaar, als dat sociaal tarief moet herberekend worden blijkbaar, ja, zal men dan de stijgende elektriciteits- en gaskosten die er op de markt zich voorgedaan hebben, zal men die niet doorrekenen in dat sociaal tarief? Want ja, anders gaan de mensen, die al in de problemen zitten, ja, ook niet, allé, nog meer in de problemen geraken als men dat doet. En de laatste vraag, omdat uit dat onderzoek van de VRT ook gebleken is dat er tussen die intercommunales, tussen die 10 intercommunales in Vlaanderen belangrijke verschillen zijn op gebied van het tarief dat men aanrekent. Er is één constante, dat is dat het hoger ligt dan de marktтарieven. Maar er is één verschil, nl. dat er 10 verschillende tarieven zijn. Zal men op zijn minst een poging doen vanuit Intergem dan om met de andere intercommunales het gesprek aan te gaan om dan op zijn minst tot een harmonisatie te komen van die sociale tarieven en dan liefst een harmonisatie die een stuk lager zal liggen dan wat vandaag gevraagd wordt. Dat zijn mijn vragen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Schepen?

HEYRMAN: Ja, ik denk dat het op zich niet onlogisch is, dat er op dit moment twee vragen zijn rond energie. De kranten staan er vol mee en ja, iedereen is erover bezorgd. Zoals Jef terecht zei, er zijn al heel veel initiatieven rond energie aan de stad. En ja, u stelt de vraag “hoe gaat men binnen de stad het nieuw probleem aan de kaak stellen”. Eerlijk gezegd verwacht ik dat antwoord zeker voor een groot stuk van de hogere overheid. De prijzen op zich. En ik denk dat wij en ook andere OCMW's een beetje bang kijken naar de facturen, die op ons zullen afkomen, die we mee zullen helpen betalen. Nu, de voorstellen die u zelf doet, die versnelde en automatische toekenning, ja, wij zitten daar eigenlijk niet tussen. Sinds 2010 is de FOD economie belast met dat toepassen van dat automatisch recht. Die krijgen elke 3 maanden een lijst van mensen, die daar automatisch recht op hebben en die zouden dat moeten toepassen. Wel kunnen wij voor cliënten een steun, die bv. steun bij ons hebben, kunnen wij een attest afleveren. Wij sturen dat dan op naar de energieleverancier in de hoop dat zij dat recht direct toepassen. Maar wij hebben zelf ook al bv. aan het VVSG laten weten, dat wij merken dat men dat regelmatig niet snel toepast. Sowieso gaat het recht altijd in op de eerste dag van het trimester waarin beslist wordt, allé, na het trimester waarin beslist werd dat men behoort tot de categorie van de rechthebbenden. Dus wij kunnen daar zelf niets aan doen. Wij kunnen alleen een aantal mensen extra een attest geven op basis van een aantal parameters. Nu, als rechthebbende als ge een jaar die tegemoetkoming ontvangen hebt, krijg je dat vaak het jaar daarna automatisch terug. Alleen houdt men die lijst helaas ook niet zo goed bij bij de hogere overheid en komen we het regelmatig tegen, dat mensen zagezegd te lang dat recht gekregen hebben en moet men terugbetalen. Dus dat zijn soms dossiers op het Bijzonder Comité, die daarover gaan. Het instrument van een aanvullende steun, ja, wat ik natuurlijk wel verwacht in onze aanvullende steun wordt de reële facturen in ogeschouw genomen. Wel met een maximum. Maar ik denk als ge naar een bijzonder comité kijkt, gaan heel veel dossiers over energie en komen wij heel regelmatig tussen. Maar ook, ge weet dat die ... (?) van de aanvullende steun die wordt jaarlijks geüpdatet en ook aan de reële prijzen aangepast. Dus ik verwacht eigenlijk ja, dat wij meer aanvullende steun voor meer mensen gaan kunnen toekennen, moeten toekennen, willen toekennen. Maar dat dat inderdaad in onze, dat de factuur daarvoor voor een stuk naar de stad gaat komen. Ik blijf nog altijd, allé, ik denk als we de boodschap verkocht krijgen “heb je problemen, ga naar het Welzijnshuis”, dat dat de allerbelangrijkste is. Ik heb ook gezegd van oké, wij werken outreachend, maar dat wil voor mij ook een stuk zeggen, dat we vooral de bemiddelaars proberen informeren om mensen door te sturen.

Ik geloof veel minder in dingen die rondrijden of die eventjes ergens staan en dan weer weg zijn. Ik weet dat dat een lange tijd zal duren. We hebben al met de kaartjes gewerkt, regelmatig de Stadskroniek, de Azo-hee, die bemiddelaars, ja, allerlei mensen die we ontvangen, het armoedeoverleg en zo. Ik denk dat dat een boodschap is, die we moeten blijven herhalen. We zijn nu ook aan het onderzoeken of we in het kader van de niet-opgevraagde Vlaamse huurpremie een verwerkingsovereenkomst kunnen afsluiten met Wonen Vlaanderen om die groep te benaderen. We zijn ook aan het kijken met deurwaarders of we daar ... Met de MIWA zijn we ook aan de slag. Dus ja, ik denk dat het altijd blijft “kom naar het Welzijnshuis en daar kunnen we u helpen”. Ja, dat middagmaal in de scholen, zoals reeds gecommuniceerd, is er een bevraging naar de scholen en de resultaten zullen daar besproken worden. Dat één energieloket, ja, ik vind het jammer dat u die ervaring hebt. Eigenlijk zouden wij, wij kunnen ook eigenaars helpen met een vergelijkende allé, scan is dat niet, maar met die vergelijking te doen. Ze hebben daar een tool voor. Dus ja, wij geven door, wijzelf verwijzen door naar ons woonloket en die verwijzen voor sommige specifiekere problemen door naar het Welzijnshuis. Maar ook daar is er één boodschap, oké, Interwaas kan dat ook afleveren, maar wijzelf zeggen ga naar het woonloket of kom op het Welzijnshuis langs. Op die twee plekken zou men u normaal gezien de juiste informatie moeten kunnen geven. En wat uw laatste vraag, wij hebben officieel nog geen weet van het budget dat wij zouden krijgen, noch hoe dat toegekend moet worden, noch voor welke groep dat dat juist zou zijn, welk bedrag. We weten er eigenlijk nog niets over.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan misschien ...

HANSSENS: Ja, ik wil er wel nog iets aan toevoegen met betrekking tot de tarieven en de term ook sociale leverancier. Dat is een term, die gebruikt wordt, maar ge kunt daar wel vragen bij stellen. Sowieso zijn er heel wat mensen in Vlaanderen, die in aanmerking komen voor de sociale tarieven. Dat zijn de maximumtarieven, die voor een aantal categorieën van mensen worden toegepast. Elke leverancier moet die sociale tarieven toepassen, elke leverancier. Dus niet alleen de DNB – Intergem in dit geval – maar elke leverancier moet die toepassen voor de mensen die in aanmerking komen. Door een aantal beslissingen onder meer van de federale overheid is het aantal mensen dat in aanmerking komt voor die sociale tarieven verhoogt van 215.000 naar 400.000 op dit moment. Er is een extra categorie bijgekomen van mensen die een tegemoetkoming krijgen. Dat is één ding. De categorie van mensen waarover gesproken is, zijn de gedropte niet-beschermden klanten. Dus ge hebt de beschermden klanten die in aanmerking komen voor dat sociaal maximumprijzen en dan heb je de gedropte niet-beschermden klanten. Dat zijn dus mensen die hun factuur niet meer betalen.

En dat is niet alleen maar uit sociale, financiële overwegingen. Soms is dat ja, gewoon vergeetelheden of mensen die administratief ook niet zo sterk staan. Dat zijn dus mensen, die niet in de eerste categorie zitten, dus niet bij die 400.000 die recht hebben op de sociale maximumprijzen, maar dus boven een bepaald inkomen zitten, die hun facturen niet betalen, die kunnen gedropt worden door hun leverancier. En de DNB – in dit geval Intergem – is dan verplicht om die terug op te pikken en die een tarief aan te rekenen. Nu, alhoewel dat de vraag begrijpelijk is, is ze ja, ik zou zeggen niet-ontvankelijk. Het klinkt wat voos, maar het gaat hierom. Dus die prijzen worden samengesteld hoe. Het is de federale regulator, die de energieprijzen die mag aangerekend worden, bepaalt. En die is hetzelfde in gans Vlaanderen. De prijs is hetzelfde voor alle DNB's die vallen onder Fluvius. Dus alle 10 de distributienetbeheerders. Wat komt daar dan nog bij? Daar komen eigenlijk distributietarieven en het gebruik van het net. En dat is verschillend per DNB. Het is daarom ook, dat de energiefactuur ook verschillend is in elk werkingsgebied van de verschillende distributienetbeheerders. En die tarieven, ja, die worden vastgesteld door de Vlaamse regulator. De redenering, die erachter zit natuurlijk van die tarieven, die toegepast worden, die een gemiddelde is van alle leveranciers plus de werkelijke tarieven die voor het net worden toegepast, is natuurlijk dat ze niet willen dat dat een goedkopere prijs is. Waarom? Er is iets wat men moral hazard noemt. Men wil natuurlijk niet uitnodigen dat mensen vrijwillig hun facturen niet betalen om dan uit de boot te vallen om dan met de distributienetbeheerder terecht te komen om dan te kunnen genieten van een heel gunstig tarief. De bedoeling van dit tarief is om het zo hoog mogelijk, zo hoog mogelijk, niet zo hoog mogelijk te houden, maar het op een redelijk niveau te houden en de mensen aan te zetten om te kiezen voor een bepaalde, om terug in de commerciële markt terecht te komen en ... (?) energieleverancier terecht te komen dat is niet de taak van de distributienetbeheerder. En als ge die logica wil aanhouden – en daar zit wel wat achter, niet vergeten het gaat hier niet over die groep van 400.000 mensen die beschermd zijn omwille van hun inkomenssituatie, het gaat hier over die mensen die niet in die categorie vallen, dus die eigenlijk ja, er uitvallen om andere redenen – ja, om die aan te zetten om zo snel mogelijk te veranderen. De bottom line eigenlijk van het verhaal is dus, dit is niet een verhaal dat kan beslist worden op het niveau van de distributienetbeheerder zelf. Dit is iets wat op Vlaams niveau en zelfs op federaal niveau zou kunnen beslist worden. In Wallonië en Brussel zit er een ander systeem in. Dus ik vermoed dat het op Vlaams niveau wel kan bepaald worden, maar die mechanismes die liggen nu helemaal vast voor gans Vlaanderen en die prijsverschillen, ja, dat komt omdat vandaag de distributienettarieven per DNB verschillend zijn.

Het is wel de bedoeling van Fluvius en verschillende DNB's om te convergeren en eigenlijk te komen aan energieprijzen die over het ganse werkingsgebied van Fluvius hetzelfde zal worden. Maar dat is een verhaal van lange termijn.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

HANSSSENS: En de cijfers, ik heb de cijfers, maar ik ga, ik stel voor dat ik de documenten die ik gekregen heb ook van Fluvius, gewoon aan het verslag ook laat toevoegen van deze raad. Het aantal beschermde en niet-beschermde klanten op 1 oktober 2021 voor elektriciteit zijn beschermde 492 klanten, niet-beschermde 896. En voor aardgas beschermde 415 klanten en niet-beschermde 741.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zowel de heer Maes als de heer Van der Coelden vragen het woord. Ik zal de volgorde van de interpellaties aanhouden, dus mijnheer Maes, u krijgt eerst het woord en daarna de heer Van der Coelden.

MAES: Ja, dank u. Sorry, collega.

VAN DER COELDEN: Vroeger was dat de gewoonte, dat het volgens de grootte van de fractie is. Maar de voorzitter smijt dat allemaal overhoop. Doe maar, Jef.

VOORZITTER: De volgorde is goed.

MAES: Ja, dank u, collega. Ja, ik heb hier wat de indruk, dat wij hier een beetje de handen in de lucht zien verschijnen. Zo van allé, wij hopen dat het allemaal meevalt en we kijken vooral naar de hogere overheden. Ja, ik kan dat enigszins wel begrijpen, maar wat gaan we ondertussen zelf doen? En ik vind het toch wel jammer dat wat betreft het outreachend werken, ik heb daar geen nieuwe dingen in gehoord in wat u nu zegt. Dus terwijl dat dat in de plannen van het OCMW wel als nieuw werd aangediend. En dan vraag ik mij af, waarom kan er inderdaad niet meer de boer opgegaan worden naar mensen die met problemen zitten. En hetzelfde wat betreft de ervaring dat u zegt. U zegt ja, ik betreur het dat u die ervaring heeft met dat telefoongesprek met de diensten. Maar dat zal niet toevallig zijn, dat ik de enige ben die die ervaring heeft hé. Dus daar is een probleem. En dus hoe gaat u dat probleem oplossen? Op welke manier gaat u zorgen, dat mensen die bellen wel degelijk de juiste gegevens krijgen en terecht kunnen op het stadhuis of op de ... En hoe gaat u ervoor zorgen, dat die mensen, dat die weten waar ze met hun problemen voor energie terecht kunnen? Dus en dat is eigenlijk de vraag. En ook hoe gaat u het energiehuis, want uiteindelijk is het een behoorlijk goed initiatief en ik heb gehoord dat ze goeie informatie geven, ja, hoe gaat u dat promoten? En dat is toch wel een belangrijke vraag, waar u hier vandaag eigenlijk nog geen antwoord op heeft gegeven. Idem dito voor de middagmalen in de scholen. U zegt dat er een bevraging is. Wanneer gaat u daar een resultaat over hebben?

En denkt u daar dan zelf aan – dat kunt u nu toch wel zelf – het initiatief nemen in de eigen stedelijke scholen? Dus daar heeft u wel eigenlijk de troeven in handen. Dus, ik ja, ik blijf daar toch een beetje op mijn honger zitten. En ik heb eigenlijk niet veel nieuwe dingen gehoord dan wat er vanuit het stadsbestuur rond de huidige energiecrisis, die toch nog niet min is, wat er dan kan en zal gebeuren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Wel, daarbij aansluitend in de eerste plaats, allé, ik krijg een déjà vu als ik deze discussie hoor. Een déjà vu, die we ook gehad hebben nog geen jaar geleden met de coronacrisis en de coronamaatregelen, waar ook een nieuwe groep van mensen in de financiële problemen bleek te komen en waar ge dan een verhaal krijgt als ge vraagt “wat doet de stad”, “wat doet het OCMW”, een verhaal krijgt dat een mix is van ja, we doen al heel veel met een hele opsomming van instrumenten. En dat klopt, er is veel, er gebeurt veel en de mensen zijn allemaal van goeie wil. En aan de andere kant van het verhaal, dat is van ja, maar onze mogelijkheden zijn ook beperkt, want hé Vlaams, federaal, Europees, enz... wordt er ook veel geregeld. En dan is de discussie gedaan. Terwijl dat 2 keer – verleden jaar met corona, nu met elektriciteit – de terechte en de pertinente vraag gesteld wordt. Er zijn een hoop mensen, die de weg naar het OCMW tot nu toe niet kenden en niet moesten kennen, maar die nu wellicht met een probleem zitten. En die steun nodig hebben. En waar het OCMW – en daarom moet ge zelfs nog geen laag inkomen hebben en een hele sliert van problemen met u meesleuren – waar het OCMW zijn deur voor moet openzetten en steun bieden aan de mensen om eruit te geraken. En daar vind ik dat we keer op keer – met alle respect voor de mensen die ervoor werken – dat we keer op keer tekortschieten en ons te veel verschuilen achter de bestaande werking en de schepen die dan zegt, we hebben één boodschap “kom naar het Welzijnshuis”. En dat klopt, maar hoe wordt die boodschap nu met een toeter in heel de stad bekendgemaakt? Ik ben eens gaan kijken op de website van de stad. Ik zie daar niet veel speciaals eerlijk gezegd. Willem De Klerck doet een voorstel om met een bus rond te rijden en mobiel te zijn – dat is dan ook een vorm van outreachend – ja, nee, dat gaan we ook niet doen. Jef Maes doet een aantal voorstellen. Er zal ook altijd wel weer een kant aan zijn om dat niet te doen. Dus, allé, de voorstellen worden dan in een – op een beleefde manier – worden dan keer op keer afgeblokt, maar ik ben ervan overtuigd, mochten we de cijfers zien en die cijfers zijn er nu voor corona, waaruit ik toch begrepen heb, dat blijkt dat een belangrijk deel van de middelen die de stad gekregen heeft om het financieel probleem van corona te verhelpen, ja, dat die gewoon niet opgeraakt zijn. En dan zul je zeggen ja, er was geen nood aan. I

k ben dan eerder geneigd om te zeggen, de inspanning om te zien of er nood aan was, is onvoldoende geweest. Allé en dat is iets dat mij toch telkens stoort in dat soort debatten. Twee, wat de reactie van schepen Hanssens betreft op mijn eigen interpellatie, los van het feit allé, dat ik daar toch ook wel graag de voorzitter van het Bijzonder Comité iets over had horen zeggen, maar bon, niet dus. Moral hazard, schepen, sorry, maar daar gaan wij niet in mee in dat verhaal. Ik ga er nog altijd vanuit en mijn fractie en mijn beweging gaat er nog altijd vanuit, dat wanneer mensen in de financieel slechte papieren zitten en in betalingsmoeilijkheden geraken, dat dat geen vrijwillige keuze is, maar dat dat een keuze is die ze maken gedwongen door de omstandigheden van de markt, door de omstandigheden van waarin ze verkeren in hun persoonlijke situatie. En dat het dan niet logisch is van dat nog voor een stukje af te straffen door ze een hoger tarief aan te rekenen, dat krijg ik aan die mensen, maar ook niet aan mijn eigen geweten en aan de mensen die hier rond mij zitten, niet uitgelegd. Dus dat verhaal vind ik gaat niet op. En ge vertrekt vanuit een verkeerde insteek. En dat Intergem dat allemaal precies moet ondergaan vanuit de federale en de Vlaamse regulator, enz... dat zal waarschijnlijk wel voor een groot deel juist zijn. Alleen blijft Intergem toch ook wel een publieke maatschappij en zijn de mensen, die daar inzitten, allemaal mensen met een publiek mandaat en zijn dat mensen die het algemeen belang verondersteld worden te dienen en oog te hebben ook voor diegenen die het moeilijk hebben, die het lastig hebben. En dan vind ik dat er toch wel iets meer ambitie zou mogen spreken vanuit uw antwoord dan hetgeen dat u daarnet aan de dag gelegd hebt in het antwoord op mijn vraag.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, als u gewoon zegt van we zitten met onze handen in de lucht, Jef, we zullen een groot deel van die facturen moeten betalen hé. Allé, in die zin is dat wat we eraan gaan doen hé. Maar met de middelen die we al hebben. En ik heb u net gezegd, dat ik ervan overtuigd ben, dat we die facturen zullen krijgen en via onze aanvullende steun meer zullen moeten uitbetalen. Dus in die zin, als u zegt van ja, dat komt op u af en ge gaat er niets mee doen, is manifest onwaar. We hebben ideeën gevraagd om nog meer onze werking bekend te maken. We hebben die kaartjes in elke bus, we hebben een folder in elke bus, het heeft al een aantal keren in de krant gestaan, in de Stadskroniek. Maar ik blijf niet geloven om de werkracht van het OCMW te steken in mensen die deur aan deur gaan. Ik blijf daar niet in geloven. U mag daar wel in geloven, dat is geen probleem. We hebben daar gewoon een verschil van mening. Net als dat ik en ook Maxime de signalen, die wij ontvingen, waren niet dat de scholen zaten te wachten op bv. leveranciers van warme maaltijden, noch ze uitdelen, noch ... Er zijn ook trouwens niet zo heel veel leveranciers. Maar men zit daar niet op te wachten.

Maar wij kregen het signaal van ja, dat jullie wel signalen krijgen dat scholen erop zitten te wachten. Daarom hebben we gezegd van oké, we doen een bevraging. Komen daar dingen uit, waar scholen wel op zitten te wachten, dan is dat goed, dan doen we dat. Maar het is niet omdat we een verschil in mening hebben, dat u zegt van u doet er niets mee en u doet geen andere dingen. Ik vind het heel jammer, dat we de discussie die we gehad hebben, waar ik de oppositie ook in betrokken heb in de beslotenheid van het Bijzonder Comité rond een deel van de middelen, die zo gekleurd zijn door de hogere overheid, dat we ze niet uitgegeven krijgen. Niet omdat we niet veel meer uitgegeven hebben bij corona, maar omdat bv. aanvullende steun kan je niet inrekenen. Het is heel onlogisch, dat een overheid via VVSG en via andere kanalen het systeem van aanvullende steun als hét systeem promoot en tegelijkertijd als men middelen geeft, ervoor zorgt dat we die middelen niet kunnen afrekenen. Het probleem met die subsidies is, dat we per dossier een factuur moeten betalen en dat we die alleen kunnen afrekenen ten persoonlijke titel voor een bepaalde factuur. En zo werkt de aanvullende steun niet. Aanvullende steun is veel emancipatorischer. Aanvullende steun rekent uit van wat is een menswaardig inkomen, hoever staat die persoon met alles wat hij verdient of alles wat hij krijgt en wat hij moet betalen, hoever staat die daarvan af. En wij gaan die maandelijks een bepaald bedrag uitkeren. Als ge dan van een hogere overheid subsidies krijgt waar dan eigenlijk ge die niet kunt indienen, ook niet door corona – alles moest dan nog heel duidelijk gelinkt zijn door corona – we hebben daar dat initiatief genomen om de computers te betalen, maar ondertussen zijn er op heel veel verschillende manieren ook nog computermiddelen gekomen. Dus ja, oké. Psychische steun, daar zitten we met één van de problemen, dat we van de therapeuten te weinig facturen krijgen, dat dat niet af geraakt. Dus ik heb daar het probleem gelegd van kijk, we krijgen hier nu een aantal middelen en geef eens ideeën. En dat hebben we in de beslotenheid van het comité gedaan. Dat u er dan de conclusies uittrekt, dat wij één, niet meer mensen gehad hebben en ze twee, niet geholpen hebben, dat vind ik eigenlijk bijzonder jammer. Want het is juist een soort van werkvergadering geweest. En het is niet omdat ik niet geloof in een bus, die rondrijdt, wij doen een aantal initiatieven waar we rondrijden. We hebben een aantal dingen in de buurt. Maar ik geloof niet altijd in die systemen, want mensen moeten die bus dan weten staan, die kan er niet dag en nacht staan, die verzet zich dan van plaats eens dat men het weet zijn. Dus ik geloof daar minder in. Dat is ook geen probleem.

MAES: Ik dacht dat wij toch als interpellanten het laatste woord altijd hebben hé, voorzitter?

HEYRMAN: Maar u had gevraagd aan de schepen om nog ...

MAES: Ja, ik wil eventjes ingaan ... Ik heb trouwens niet gezegd dat men deur aan deur moet gaan hé. Dus mijn belangrijkste vraag was eigenlijk, waarom gaat men geen energieloket vanuit het stadsbestuur inrichten en dat kan je perfect op de website zetten, daar kan je zeggen ...

HEYRMAN: Maar we hebben een energieloket in het Welzijnshuis. Men moet, er is ook, allé ...

MAES: Ja, maar zet dat dan met een grote knop op uw website. Stuur dat naar de pers.

HEYRMAN: Ja en dan zal u weer zeggen, dat dat mensen zijn die niet op websites kijken. Binnenkort komt er weer een boekje ...

MAES: Ja, maar de Stadskroniek, enz...

HEYRMAN: ... “veel doen met weinig geld”, zullen we weer uitgeven. Dat staat daar weer in. Dus allé, ik weet dat het nooit genoeg zal zijn. En dat is ook logisch. Het zal nooit genoeg zijn. Maar de initiatieven, die u bv. ... Ik geloof wel in de initiatieven die we doen en dat outreachend gaat erover dat we bij verschillende groepen ons verhaal gaan vertellen en daar heel erg in investeren in die bemiddelaars, die hopelijk – zoals er heel veel van jullie ook mensen tot bij ons brengen – dus we geloven gewoon in andere dingen. Maar dat u dan zegt van ge doet er niets mee en het zijn altijd dezelfde, dat ergert mij en dat mag mij ook eens ergeren hé.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Twee dingen kort nog, voorzitter. Eén, dat hier zaken die in het Bijzonder Comité gezegd worden doorsijpelen tot in de gemeenteraad, ik zie daar het probleem niet van in. Dat zijn zaken, die op geen enkele manier de privacy, hetgeen dat hier gezegd wordt, raakt op geen enkele manier de privacy van cliënten. En de gemeenteraad blijft nog altijd de plaats waar er kan gesproken worden over alle zaken, die het algemeen belang van Sint-Niklaas aanbelangen.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Twee en bij manier, bij wijze van anekdote bijna, allé, ik kijk elke dag eens op Facebook wat er allemaal gebeurt en meer dan ene keer. Ik zie daar dagelijks gesponsorde berichten over het H. Heymanplein, over de markt, over alle schone projecten – en er zijn er soms schone bij – die de stad organiseert. Ik heb daar – maar spreek mij tegen en geef mij het tegenbewijs – ik heb daar het jongste anderhalf jaar nooit iets zien verschijnen waarbij dat er de oproep, die hier bepleit wordt, nl. mensen, als ge het moeilijk hebt ...

MAES: En naar de mensen gaan.

VAN DER COELDEN: ... kom dan naar het OCMW. Of dat corona was, gas en elektriciteit of om het even wat, ik heb daar nog nooit een gesponsord bericht over zien verschijnen op sociale media. Dus als men dat zelfs al niet doet, ja ...

HEYRMAN: Daar is in de communicatiemix ook gezegd, dat we denken dat een huis aan huis van kaartjes, dat die budgetgids, dat dat meer de middelen zijn. Als jullie nog eens willen. Dat heeft ook op de website gestaan, het heeft in verschillende dingen ... Maar als jullie nog eens willen dat dat er nog eens komt, ik wil dat er gerust nog eens laten opzetten. Maar ja, men zegt dan ook soms van, dat soort van mensen kijkt niet naar, is niet geabonneerd op Instagramberichten van de stad, enz... Of leest geen gesponsorde dingen. Dus ik wil dat gerust, dat wil ik gerust nog eens doen als jullie denken dat dat lukt.

VAN DER COELDEN: Maar ge moet gij dat niet doen om mij of ons een plezier te doen, schepen, maar allé, ...

HEYRMAN: Ik geef u aan dat dat een goed kanaal zou zijn.

VAN DER COELDEN: Ik heb gewoon, ik heb alleen ... Maar, brave jongen, ge zou beter eens iets zeggen vanavond in plaats van nu te zeggen dat het hier gedaan moet zijn. Probeer dat eens te doen. Hier wordt over serieuze dingen gesproken hé. Hier wordt over problemen gesproken van mensen hé.

MAES: Die hun facturen niet meer kunnen betalen in de toekomst.

VAN DER COELDEN: En gulder zit op hun horlogeken te kijken en te wachten tot het hier zo rap mogelijk gedaan is. Zo zitten jullie ...

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden, alstublieft!

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed. Alstublieft, alstublieft. Laten we ... Ik denk, ik denk ...

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HEYRMAN: Ik heb van Luk al heel vragen gekregen in de coalitie, op mail. Dus hij doet ook zijn werk, maar op een andere manier. En daar is niets mis mee.

VOORZITTER: Oké. Ik stel voor, dat we hier afsluiten. Schepen Hanssens, wou u nog reageren, want ...

HANSENS: Ik heb eigenlijk niet veel goesting, maar ik wil wel nog eventjes reageren. Ja.

... (?): Hé, allé, Kris, jong. Hé alstublieft! Zijt eens een beetje rustig!

HANSENS: Mijnheer Van der Coelden, u hebt mij vanavond woorden in de mond gelegd, die ik niet graag hoor. En die zal ik straks waarschijnlijk weeral lezen op uw Facebook, door de dingen te verdraaien. Als ik over moral hazard praat, dan praat ik over een mechanisme waar niet-beschermde klanten ook de sociale tarieven zouden kunnen krijgen.

En dat is de reden waarom men dat niet doet. Dat is het enigste dat ik gezegd heb. U maakt ervan, dat ik zou gezegd hebben, dat de mensen die hun factuur niet kunnen betalen, dat dat hun eigen fout is. Dat hebt u gezegd en dat heb ik helemaal niet gezegd. En dat wil ik nog eventjes rechtzetten.

VOORZITTER: Oké, dan stel ik voor dat we hier dit debat afsluiten. Het is ... Dan gaan we naar punt 6, de interpellatie van de heer Gaspard Van Peteghem over de planning van het ruimen van de bufferbekkens. Mijnheer Van Peteghem, u hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, Filip, we gaan het wat rustiger houden zeker! Op de 27^e augustus, Filip, heb ik de problematiek van het onderhoud van onze bufferbekkens in de stad aangekaart. Dit om de nodige middelen te voorzien in onze begroting en uiteraard hiervoor een planning op te maken. Nu, ik heb gelezen in uw mooi blad, dat ge de waterproblematiek hoog in uw vaandel draagt. En vandaaruit dat ik hier uiteraard ook wat vragen ga stellen en enkele opmerkingen ga maken. Het is zo, dat in het verleden er al een 7-tal jaar middelen zijn voorzien in de begroting voor het ruimen van die buffers. En ik heb dat eens nagekeken, want ik hoorde dat al eens zeggen – het was in het vorig bestuur ook wel zo – maar ik wil toch wel zeggen, dat we een 6- à 7-tal bufferbekkens geruimd hebben. Nu, ge zit met één groot probleem, Filip en dat is de Clementwijk. Dat weten we, dat is vervuild. Al het slib van de binnenstad komt langs daar via de riolering en dat zal uiteraard een groot probleem blijven. Ge hebt bufferbekken 1, 2 en dan komt er nr. 3 bij. Dus die 1 en die 2, daar ga je gigantisch veel werk aan hebben, omdat dat vervuild slib is. Nu, die andere bufferbekkens, dat zal vrij vlot gaan met ruiming en rijpen, zodanig dat die niet zoveel zullen kosten. Dat is wat mijn ervaring betreft. Dus ik wil toch ook wel zeggen, dat we in de vorige bestuursperiode er toch ook wel werk van gemaakt hebben. Ik ga hier enkele vragen stellen. Nu, ten eerste, Filip, heb je al gezorgd voor de nodige middelen en een planning opgemaakt wat betreft het ruimen en het kuisen van die bufferbekkens? We gaan nu naar de winter toe, dat is niet altijd gemakkelijk dan. Nu, dat is de eerste vraag. De tweede vraag, die is toch wel belangrijk, waar ge eigenlijk wel iets aan kunt doen op korte termijn. Het is altijd geweest zo, Filip, dat de overstorten op al die bufferbekkens, zelfs op de N70 aan het rondpunt daar aan het Klaverblad, daar ligt er ook één. Al die overstorten, die werden regelmatig vrijgemaakt. En ik zie dat dat niet meer gebeurt. Ik denk dat er al in geen 3 jaar niet meer vrijgemaakt zijn. Bv. dat stort op SVK, het overstort van het grote bufferbekken. Daar kun je met een aparte doorgang naar. Ik zie ook dat die niet meer geruimd is. En dat is toch wel belangrijk. Ik zou ook willen vragen, dat men dat terug in gang steekt via openbare werken. Er was altijd iemand aangeduid voor die overstorten vrij te maken.

Dat is ook wel iets, dat ge zou moeten nazien, Filip, dat dat terug gebeurt. Want dat gebeurt niet meer. Ga zelf kijken naar de overstorten, die zitten allemaal dichtgegroeid. En dat is geen groot werk hoor. Dat is, regelmatig gebeurde dat, dat is met een mesthaak dat ze dat er uit-trokken en met twee man, ene met een kraantje bij of zo. Dus dat is een vraag die ik stel. Moet ge toch zeker en vast doen, want zeker bij regenval, dat water kan niet weg als die overstorten niet vrijgemaakt zijn. En dan vraag ik ook wel, Filip, heb je al eens gekeken naar een planning wat betreft het ruimen van uw bufferbekkens. En daar heb je ene grote kost en de rest kun je eigenlijk vrij kort in een planning steken als ge wilt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan de heer Baeyens. Schepen?

BAEYENS: Ja, Gaspard, één, ik ben blij dat je dat ook leest hé, ons krantje. Dat is goed, dat is goed. Blijven doen! Dus dat is positief. Wat de planning betreft, is er inderdaad een concrete zaak en over het geheel natuurlijk, de laatste 10 jaar is daar op zich beleidsmatig niets gewijzigd wat het beheer van die waterlopen betreft hé. Dat is toch ook wel een ding, dat ik daarover kwijt wil. Wat de planning betreft, is het inderdaad de twee bekkens aan Mechelen-Terneuzen of 't Spieveld, die ... Er zal eerstdaags een analyse gedaan worden van het slib, want dat moeten we altijd eerst hebben. Maar dat is al met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, dat dat niet goed zal zijn en dat dat slib afgevoerd zal moeten worden. Dus dat is daar een direct gevolg van. Maar er moet eerst een analyse gebeuren, anders zou dat meevallen, maar dat is wel te vrezen. En een derde bekken, maar dat is een heel kleintje, dat is in de Vrasenestraat hé. Waar op het moment dat Nieuwkerkendorp afgekoppeld is, hebben ze daar ook een poel aangelegd, die eigenlijk alleen maar hemelwater niet meer bij hem krijgt. Dus daar verwachten we eigenlijk dat het resultaat wel goed is. Maar dat is een relatief kleine poel, dus dat staat ook op de planning. En we zetten dat op de planning natuurlijk, omdat bekkens beheren is op zich geen, is op zich niet zo dringend meestal. Je kunt dat planmatig doen. Je ziet dat verslechteren, het slib zie je stijgen. Dus in die zin krijg je daar wel tijd om dat te doen. En daarvoor zal alles in het werk gesteld worden om op het moment dat het het beste past, op het moment en dat zal eerder niet de winter zijn om die bekkens te ruimen. Alles wordt daarvoor in gereedheid gebracht. En ook daar zijn de middelen toe voorzien. Voor het overige en dat willen we in ieder geval toch heel actief beginnen doen, dat is een manier maken om alle bekkens systematisch jaarlijks in kaart te brengen "hoe verslechteren ze". We hebben het geluk hier rond Sint-Niklaas, dat het slib op zich wel meevalt. Je kan dat niet, het zou dom zijn, moest ge daar zeggen iedere 3 jaar moeten we daar het slib uithalen. Nee, ge moet dat bekijken of dat nodig is en daar planmatig mee aan de slag gaan.

Maar dat systematisch gaan doen voor ieder bekken in ons beheer zit daar vandaag nog te weinig in en daarvoor is opdracht gegeven in ieder geval om een systeem te hebben om jaarlijks daar een duidelijke inspectie rond te doen en een planning te maken. Zoals we het vandaag zien, zeggen we ah, binnen 2 jaar zullen we dat moeten doen. Als we dat voortschrijdend doen, denken we dat dat een veel effectievere manier is om die bekkens te beheren.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

VAN PETEGHEM: Een kleine repliek. Filip, het is zo, dat de laatste 3 jaar er nog geen gelden van zijn uitgegeven. Alleen zie ik, dat denk ik op diezelfde post dat nieuw bufferbekken wordt aangelegd. Dus, vroeger was dat altijd een aparte begroting voor dat bufferbekken aan te leggen. Ik weet niet, maar ik meen dat het nu op dezelfde post zit. Kijk dat eens na. Ik denk dat het op dezelfde post zit van de ruiming. Wat betreft een planning maken, ja, maar men moet toch wel, allé, de laatste 3 jaar en ge ziet dat, we hebben ook tegenslag, alles is snel gegroeid. Het rijpen kost niet zoveel geld, Filip. Dat kun je perfect vrij snel uitvoeren. En ge zult zien, als ge die overstorten vrijmaakt hoe ge al zult de toestand zien verbeteren. En dat rijpen dat kost niet zoveel geld. Het zijn alleen die twee bufferbekkens, waar ge enorm veel middelen voor zult moeten voorzien. En ik denk dat het niet slecht is, dat ge vrij snel een planning kunt maken. We hebben in het verleden ook altijd een 6 à 7 bufferbekkens geruimd. Dus ja, het is ondertussen al veel verder natuurlijk hé.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Dan gaan we naar interpellatie 7 van raadslid Maes over de huurpremie voor mensen op de wachtlijst voor een sociale woning. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u, voorzitter. Vorige week werd bekend, dat in Vlaanderen, in heel Vlaanderen dat slechts 8 % van de mensen die op de wachtlijst staan voor een sociale woning, dat die een huurpremie krijgen. En er staan er zo ongeveer in heel Vlaanderen een 170.000 op. En je kan dan discussiëren of die op verschillende wachtlijsten staan of niet. In elk geval, het is een feit dat die mensen jarenlang en zeker in Sint-Niklaas ook jarenlang moeten wachten vooraleer dat ze een sociale woning krijgen en dat ze dus heel die premie eigenlijk een duurdere woning moeten huren. En die huurwoning, die mag natuurlijk niet te duur zijn, want dan kom je eigenlijk niet meer in aanmerking voor die premie. Dat mag niet meer zijn dan 620 euro voor een alleenstaande. Dat stijgt per persoon ten laste. Maar soit. Dus als men dan een te dure woning – en ja, schepen Heyrman heeft er eigenlijk net naar verwezen – als men een te dure woning huurt, dan heeft men ook geen recht op die premie. Ook die woning moet conform zijn. Dus moet voldoen aan een conformiteitsattest. En vaak hebben de mensen daar geen keuze in.

En de vraag is ook of dat in Sint-Niklaas eigenlijk dat conformiteitsattest, hoe algemeen dat dat eigenlijk al is ingevoerd. Een tweede vraag die ik heb, is hoe is die situatie nu eigenlijk specifiek in Sint-Niklaas? Als dat in heel Vlaanderen 8 % is, hoeveel rechthebbenden zijn er eigenlijk in Sint-Niklaas en hoeveel procent van die mensen die normaal gezien recht hebben op zo'n sociale huurpremie of zo'n huurpremie van Vlaanderen, hoeveel van die mensen krijgen die? Als dat ook 8 % is, zou dat maar over 320 mensen gaan, ongeveer. Als we rekenen dat er volgens het jaarverslag van de Sint-Niklase Maatschappij 4.000 mensen op de wachtlijst staan. Dus hoeveel komen er in aanmerking en hoeveel hebben die gekregen? Dat lijkt ons toch ook wel belangrijk om te weten, omdat uit het onderzoek blijkt dat er heel veel mensen gewoon die aanvraag niet doen, omdat het administratief heel ingewikkeld is. En de vraag is dan ook of vanuit de huisvestingsmaatschappij of vanuit de stadsdiensten mensen die in principe recht hebben op zo'n premie of die ook kunnen gecontacteerd worden en kunnen geholpen worden - als zij daar willen natuurlijk - om die aanvraag administratief in orde te brengen, zodanig dat dat percentage stijgt. Nu, het is ook duidelijk - en daarmee sluit ik een beetje aan bij mijn vorige interpellatie rond de hoge energieprijzen - dat mensen, die op die wachtlijst voor een sociale woning staan, dat dat vaak mensen zijn die het niet al te breed hebben en dat het wel eens zou kunnen, omdat ze vaak in minder goeie woningen privé moeten huren, dat die in de problemen komen met de hoge energiefactuur. En daarom is onze vraag of het stadsbestuur geen huurpremie voor mensen op de wachtlijst kan invoeren vanaf 2 jaar, zodanig dat ze na 4 jaar overgaan naar de Vlaamse woonpremie en dat ze op die manier een tegemoetkoming krijgen in de hoge woonkosten, die er sowieso ook zijn in onze stad. En dat is dus denk ik ook een manier waarop dat we kunnen tegemoetkomen aan de problemen van de hoge energiefactuur, die veel mensen dreigt in de problemen te brengen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan schepen ... Ah ja, schepen Heyrman? Oké, schepen Callaert.

CALLAERT: Alles wat te maken heeft met aanvullende steun en dergelijke, dat is Sofie haar winkel. Maar ge hebt wat vragen gesteld over conformiteitsattesten en dergelijke hé. Daar kan ik wel ...

MAES: En over het aantal rechthebbenden en zo ook hé.

CALLAERT: Awel ja, op het vlak van de conformiteitsattesten, dus een huurwoning moet gewoon sowieso altijd conform zijn. Dat is gewoon zo. Zeker als dat gaat over huisvesting bij personen, die bij het OCMW ook cliënt zijn, moet er verplicht een conformiteitsattest zijn. Maar elke huurder in deze stad kan altijd een controle vragen van één van onze twee woningcontroleurs. En die zullen daar dan rondgaan.

Dat zijn twee heren, die zeer, zeer degelijk en zeer grondig hun werk doen. En als daar gebreken zijn – vroeger was dat met een puntensysteem, nu is dat met een categoriesysteem – dan zullen zij zeggen dat die woning effectief niet conform is en moet de eigenaar dat herstellen. Een algemeen conformiteitsattest in onze stad gaan wij op dit moment nog niet invoeren, puur en alleen omdat wij dan al onze tijd, al onze energie van onze controleurs daarop moeten insteken en dat die voor de rest niets anders van werk meer gaan kunnen doen. En ik betwijfel het zelfs of die dat met hun twee zouden kunnen bolwerken. Dus op dat vlak, als het gaat over zijn de woningen van huurders en zeker van sociale huurders, zijn dat goeie woningen, zijn die conform aan alle regels en wetgeving, dan kan ik zeggen ja. Dat moet normaal gezien wel zo zijn, anders mogen die panden niet in de verhuur zitten. En voor de rest zal Sofie nog wat zeggen.

HEYRMAN: Ja, we hebben de cijfers slecht afgesproken. Maar dus bij de aanvullende steun, onafhankelijk van de periode waarin iemand ingeschreven staat op de wachtlijst van een sociale huurwoning, kennen wij aanvullende steun toe. Dus op dat vlak. En de cijfers, eind 2020 ontvingen in totaal 465 kandidaat-huurders in Sint-Niklaas een huurpremie en in dat jaar waren er 260 die een aanvraag indienden voor een huurpremie. En hiervan werden 202 aanvragen goedgekeurd. Dus dat zijn nieuwe hé, die dat goedkeuren. Dat zijn de, ja, dat is volgens de regels van Wonen Vlaanderen. Dat bedrag van die 2020, dat vertegenwoordigt 1.158.000 euro. En dan ja, redenen van weigering en stopzetting, die zijn zeer divers. In het lijstje staat betrokkene overleden, ze hebben een geschikte woning of bouwgrond in eigendom dus hebben ze geen recht, de huurprijs is te hoog 11, inkomen te hoog 20, niet-samenwonend 4, toewijzing sociale woning 33, een verhuis 55, weigering sociale woning 12. Dus dat zijn zo een aantal redenen die wij doorgekregen hebben waarom dat die huurpremie gestopt is of geweigerd.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, schepen. Begrijp ik het nu goed, dat er 565 rechthebbenden zijn, euh 465 en dat daarvan 202 mensen een premie krijgen?

HEYRMAN: Nee, nee, in totaal ... Gewoon, het ene is hoeveel dat er dat jaar hebben aangevraagd, maar er zijn er ook nog die aan het lopen waren.

MAES: Maar hoeveel hebben er dan uiteindelijk een premie gekregen?

HEYRMAN: 465 hadden er eind december 2020 recht op. Dus 465.

MAES: Ja en hoeveel hebben er dan een premie gekregen?

HEYRMAN: Dus in 2018 waren dat er 329, in 2019 421 en dus in 2020 hebben er 465 dat gekregen. En van die 465 waren er 260 kandidaten die dat jaar één indienden en er zijn er 202 van goedgekeurd. Maar we zullen u, wat wij doorgekregen hebben, bezorgen hé.

MAES: Ja, want dat is een heel hoog percentage als dat zo is.

HEYRMAN: Dat hebben we doorgekregen.

MAES: Want als ge dan rekent dat dat in heel Vlaanderen 8 % is, dan reken ik hier snel dat dat iets van een 40 % bijna is die hier toegekend krijgt.

HEYRMAN: Ik kan het u maar ... Maar ik weet wel, dat bv. de diensten vanaf dat er iemand komt, het eerste wat ze in orde brengen, is inschrijving op de lijsten voor die aanvullende steun, maar ook kijken van heeft die persoon recht. Dus ja, dat is wel één van de rechten die het dringendst wordt aangevraagd of bekeken. Maar ik zal u de cijfers geven.

MAES: Als dat klopt, dan is er een zeer goed resultaat uiteindelijk in Sint-Niklaas, want ...

HEYRMAN: Dus het uitbetaalbedrag voor Sint-Niklaas zou 1.158.000 euro en zoveel zijn.

MAES: Ja.

BURGEMEESTER: Daar verschiet ge van hé.

MAES: Ja, maar goed, proficiat zou ik zeggen. Als die cijfers inderdaad kloppen, dan is dat ten opzichte van de cijfers van Vlaanderen, is dat een zeer, zeer hoog percentage.

CALLAERT: Dat zijn cijfers die uit het jaarverslag 2020 van Wonen Vlaanderen komen. Dus ik denk dat we ervanuit mogen gaan, dat dat echt wel de correcte cijfers zullen zijn.

MAES: Dank u wel.

VOORZITTER: Ja, goed. Dan ...

MAES: Dus, schepen, als het goed is, zeg ik het ook hé.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed. Ja, ik stel voor dat we naar de volgende interpellatie gaan, dat is interpellatie nr. 8, interpellatie van Kris Van der Coelden in verband met het huisartsentekort. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Laat me mij eerst excuseren, voorzitter, voor het feit dat ik daarnet eventjes mijn zelfbeheersing verloor. Nu, ik blijf er wel van overtuigd, dat de manier waarop dat het debat hier een hele avond gevoerd wordt in de vorm van een discussie tussen de oppositie en het college, dat dat niet echt een goeie zaak is voor de lokale democratie en dat dat ook geen representatieve afspiegeling is van de veelheid aan meningen in de stad en in deze raad. Maar bon. Dit gezegd zijnde. Het huisartsentekort is iets, dat een paar weken geleden in het nieuws kwam. Ook niet voor de eerste keer.

En een kennis van mij, die bezorgde mij een overzicht, dat ze zelf gemaakt had met de huisartsen, die momenteel nog een praktijk hebben in Sint-Niklaas en in Nieuwkerken. Aan Belsele en Sinaai is ze eventjes voorbijgegaan, waarvoor mijn excuses. Maar die cijfers zijn toch wel frappant. Ze heeft daar ook, ze heeft daar ook een cijfer bijgezet van het jaar waarin dat de arts in kwestie de praktijk begonnen is en die, ja, dat kaartje bevestigt in feite alleen maar hetgeen dat daar in die media-artikelen voor heel Vlaanderen werd vastgesteld, nl. dat er ook in Sint-Niklaas een probleem is. En dat dat probleem nijpender wordt. Het is bv. frappant als ge dat kaartje ziet, dat er in quasi het hele zuiden en het westen van de stad, dat daar nog nauwelijks een huisarts in de buurt te vinden is. Dus er is een sterke concentratie in het oosten, in het noorden van de stad ook. Nieuwkerken is ook nog vrij goed voorzien. Maar een belangrijk deel van de stad, ja, daar vind je in de buurt nog geen huisarts meer. Tweede vaststelling, als je dan kijkt wanneer dat die mensen in de praktijk begonnen zijn, ja, dan ziet het er niet goed uit voor de komende jaren. Er zijn mensen, die begonnen zijn ergens in de jaren '80 en die nu al dus naar de 60 gaan of in de 60 zijn en waar je kan verwachten dat ze de komende jaren afbouwen of de praktijk stoppen. Dus dat ziet er niet goed uit. Ik weet dat of allé, ik besef dat eerstelijnsgezondheidszorg en huisartsengeneeskunde, dat dat niet echt een thema is dat behoort tot de klassieke bevoegdheden of terreinen, waarmee een lokaal bestuur bezig is. Maar ik vind het wel een opdracht van een lokaal bestuur om toch ook oog te hebben voor ja, basisgezondheidszorg en voor dit probleem, dat er dan toch één is. Dus mijn oproep vanavond, allé, of hetgeen dat ik wil zeggen in mijn interpellatie is in feite een oproep, een oproep aan het stadsbestuur om die problematiek toch ter harte te nemen, daarover ook in gesprek te gaan met de lokale huisartsenkring en te zien, ja, op welke manier dat de stad dan eventueel toch een rol of een rolletje zou kunnen spelen. Ik denk dat er ook wel precedënten te vinden zijn in het verleden. De Vlier is voor een aantal aspecten van zijn werking ook ondersteund denk ik vanuit de stad om onder meer naar tandartsenij, om die op een goedkope manier aan te bieden aan een bepaalde doelgroep in de stad. Ik dacht ook, dat in de organisatie van de wachtpost voor de Wase artsen, dat de stad daar toch ook een bepaalde rol in gespeeld heeft. Dus ik pleit hier zeker niet om als stad de huisartsenij te gaan omarmen en daar zeer zware investeringen in te gaan doen, maar wel om het probleem ter harte te nemen, in contact te treden met de huisartsen in Sint-Niklaas en te zien of daar toch één of andere vorm van steun, van ondersteuning, van hulp kan geboden worden om iets te doen aan dat nijpend en nijpend wordend probleem van tekorten in de huisartsenij.

En ik denk eerlijk gezegd – en Hasan maakt er mij attent op – dat bij bv. de tandartsen, ja, dat het probleem vergelijkbaar is en dat ook zowel bij de huisartsen en bij de tandartsen – en dat horen wij allemaal wel eens denk ik in onze dagelijkse ervaringen – dat er ook al verschillende mensen zijn, die een patiëntenstop hebben ingelast, waardoor het natuurlijk ja, voor sommige mensen een beetje uitzichtloos wordt als ze ziek zijn om dan nog een arts te vinden, die hen wil verzorgen, wat toch wel begrijpelijk is vanuit het oogpunt van de arts, maar wat wel zeer pijnlijk is voor de patiënt.

VOORZITTER: Dank u wel, Kris. Schepen?

HEYRMAN: Ja en ik denk dat je diezelfde redenering ook voor oogartsen en gynaecologen en nog andere specialisaties kunt maken. Ik denk dat iedereen zich bewust is van dat tekort. We hebben normaal gezien elk jaar een overleg met de vertegenwoordigers van de huisartsenvereniging. Vroeger waren dat de mensen van de LOK-groep. Dat is nu volgende week donderdag. Dus dat is jaarlijks. Dat gaat ook aan bod komen. Meestal proberen wij dan wat nieuwe initiatieven toe te lichten, omdat wij ook wel gewoon merken dat huisartsen zijn zo drukbezet, dat als ge die flyers ... En worden ook als een informatiepunt, wat zij ook voor ons zijn, huisartsen komen ook overal, dat is heel belangrijk, maar huisartsen worden overspoeld. Daarom hebben wij jaarlijks met hen een overleg, koppelen zij dat terug op hun kring en er zijn ook al mensen van ons bij hen al eens komen praten over nieuwe initiatieven, zodanig dat zij makkelijk kunnen doorverwijzen. Dat is bv. één van die outreachende dingen, dat wij dan op hun vergadering komen praten over initiatieven. Ze hebben toen ook gevraagd om zo'n heel korte samenvatting te krijgen van een aantal dingen, die zij belangrijk vinden. Initiatieven om naar door te verwijzen. En dat is zoiets dat dan in de voorschriftenboek past en dat we dan altijd aanpassen. Dus dat is volgende week. Ik denk dat ge al een aantal elementen gezegd hebt hé. De solo-artsen van 55+, weinig instroom van nieuwe, ook het feit dat de specialisatie huisarts is ook een langere specialisatie geworden. Huisartsen zijn ook onder de geneesheren niet diegenen die het meest verdienen. En dat maakt het, ja, dat maakt het beroep ook niet zo aantrekkelijk. Ook het feit dat men de work/life-balans ook wel wat meer in acht houdt. Toch sommige huisartsen. En er waren ook jarenlang geen opleidingspraktijken voor HAIO's. Nu, als ik het goed begrepen heb, zijn er momenteel wel al 4. Dus mensen die een HAIO hebben, dus dat geeft wel al een beetje hoop. De Vlier heeft op dit moment het ook heel moeilijk. Die hebben een patiëntenstop, maar die hebben ook een aantal dokters zien vertrekken. Dus ook daar zitten we eigenlijk met een beetje hetzelfde probleem. Deze morgen hadden we nog maar een gesprek met de nieuwe coördinator van De Vlier, waarop dat ook nog eens kwam.

Nu, als we dan spreken over ja, wat kunnen wij dan doen, dan is het ook moeilijk om iets te vinden dat wij kunnen doen. Zoals u weet, is er een tijdje een tegemoetkoming geweest en een premie voor als een huisarts zich in een rode zone vestigde. Men kon een vestigingspremie krijgen van 20.000 euro. Een arts kon nog een renteloze lening aanvragen, 35.000 euro. Maar dat heeft eigenlijk allemaal heel weinig soelaas gebracht. Dat is ook gestopt. We weten wel nu, dat Vlaanderen een tussenkomst voorziet in de loonkosten van een administratief bediende of een telesecretariaat. Maar ja, moesten wij nu als stad zeggen van we willen een aantal specialisaties komen naar ons, we betalen een bepaald bedrag. Wij voelen niet en we horen ook dat niet, dat dat helpt. Wat wel geholpen heeft, is dat we bv. in corona, we hebben dr. Jan Van Beveren denk ik elke week gezien, soms meermaals. Daar zijn wel een aantal vragen, die zij echt hadden van bv. dat testcentrum aan het zwembad daar was men heel content mee, de manier waarop het vaccinatiecentrum is gelopen. Nu heeft men de grote vrees van ja, hoe gaan de testen gebeuren na 1 november? Aan wie gaat dat nu toegewezen worden? Zijn het nu de apothekers? Dus dat soort van initiatieven hebben we wel al kunnen helpen. We hebben inderdaad in het verleden de huisartsenwachtpost kunnen ondersteunen. De Vlier dat waren vooral infrastructuursubsidies. En we hebben ook met hen een overeenkomst rond scabiës. Maar dus ja, mochten er ideeën uitkomen van de huisartsen om toch meer mensen naar hier te lokken, dat zou super zijn. Want zij zijn op vele vlakken een zeer essentieel onderdeel in de basisgezondheidszorg, maar ook als doorverwijzer, praatpaal, allé, ze zijn eigenlijk ja, daarin superbelangrijk. Ik geloof er ook wel in – en nu verwijst ik weer naar boven – dat we naar onze respectievelijke, res-pec-tie-ve-lijke, ja hé, respectieve parlementairen, maar ook ministers blijvend, die dat probleem moeten doorgeven van kijk ja, er moet dringend iets aan gebeuren. Is het een numerus clausus? Hoe maak je die specialisatie aantrekkelijker? Ik weet het ook niet, maar er moeten ja, meer huisartsen op de markt komen, wil je een beetje aan dat probleem kunnen verhelpen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik heb eerst aan Julien en dan Christel. Kort alstublieft, want ... Ja, Julien?

GHEsqUIERE: Ik voel mij natuurlijk een klein stukje aangesproken, ik ga dat eerlijk zeggen, omdat ik de penningmeester ben van De Vlier. En in deze, ik moet u eerlijk zeggen, gaat het effectief niet over geld. Het gaat hem doodgewoon over het feit, dat er gewoon dokters te weinig zijn. Er zijn er veel te weinig afgestudeerd en men verwacht binnen dit en een 2-tal jaar verbetering op dat vlak. Dus er gaan een grotere lichter afstuderen. Maar de dokters van tegenwoordig, de nieuwe dokters, die werken niet meer zoals de oude dokters die we kenden van vroeger, 80 uur/week, maar die werken een normaal aantal uur.

Vandaar dat ge bijna voor elke dokter die stopt anderhalve dokter minstens moet bij hebben. Dus en uiteraard, dit lijkt mij een logisch gevolg. Nu, wat betreft nu tijdens de COVID-periode hebben we toch een aantal dingen opgemerkt, dat er toch wel verbetering zou kunnen gebracht worden in een aantal efficiënte overlegorganen. En zoals bv. de Eerstelijnszone met de zorggraad daar. Sommige Eerstelijnszones bv., daar heeft men wat – de schepen vernoemt het daarnet – de testcentra toch zodanig opgesteld, dat men daar toch naartoe mocht, ook al had men symptomen. Dat maakt voor heel wat dokters een heel groot verschil. Nu, het specifieke probleem voor wijkgezondheidscentrum De Vlier, op dit moment 5.200 patiënten met maar 3,5 dokters. Allé, 3,5 VT's, dus eigenlijk dat is veel te weinig. Dat is één. Twee, dat is dan heel laagdrempelig. Bij sommige dokters kun je veel minder tijd rekenen per patiënt. Bij De Vlier is dat meestal iets langer, omdat dat ook soms mensen zijn of heel dikwijls mensen zijn, die de Nederlandse taal bv. niet machtig zijn. En er wordt ook soms nogal eens gemakkelijk doorverwezen naar die laagdrempelige mensen als ik ze zo mag noemen, dat men gemakkelijk zegt en gemakkelijk doorverwijst naar De Vlier. Dus dat is dikwijls een oplossing voor vele huisartsen, maar niet voor De Vlier zelf. Dus ik hoop effectief, dat er een beter, efficiënter overleg zou kunnen zijn tussen inderdaad de verschillende actoren. Dat is de stad, het OCMW, de huisartsenkring. Daar moet inderdaad eens gepraat worden, zodanig dat er met hetzelfde beperkte aantal dokters er meer patiënten kunnen bediend worden. Want eigenlijk, dit is nog veel belangrijker dan gewoon geld. Dit gaat dan doodgewoon over de basisgezondheidszorg van onze bevolking. En ja, eerlijk gezegd, daar liggen we wel wakker van. Trouwens, ik kan nog één ding daarbij vermelden, een wijkgezondheidscentrum, die kunnen zomaar geen patiënten beginnen afstoten. Een huisarts kan dat in principe wel, terwijl dat men ja, terwijl dat ... Maar een wijkgezondheidscentrum kan dat wegens de erkenning niet. Het enige dat wij kunnen doen, dat is inderdaad een personeelsstop. Dus, want in de erkenning zit natuurlijk een bepaald aantal, dus die 5.200. Ja, die kunnen alleen maar verminderen door ja, mensen die verdwijnen van zichzelf. En gelukkig zijn er nog altijd wat dokters met toch zeg maar een heel groot hart, die daar willen werken.

VOORZITTER: Dank u wel, Julien. Ik geef het woord aan Christel.

GEERTS: Heel kort hoor. Ik maakte mij de bedenking, er zijn toch jaarlijks heel wat jonge mensen uit onze stad, die geneeskunde gaan studeren. Ik zie het ook niet direct hoor, maar hebben we mogelijkheid om daar een tracé mee aan te houden? Het is misschien iets dat je eens moet meenemen naar het scholenoverleg. Want ja, vaak komen ze niet terug natuurlijk, dat is een algemeen probleem in onze stad, dat jonge mensen uitzwerven.

Maar misschien, moesten we de mogelijkheid hebben om daar zowat contact mee te houden, allé, het zal het probleem niet ten gronde oplossen, maar misschien eens te bekijken in het scholenoverleg.

HEYRMAN: Nog heel eventjes. Ja, Julien, ook over dat testcentrum. Het probleem is en daar hadden we het vanmorgen ook met de coördinator over, ge zou nog kunnen creëren dat ook zieke mensen naar het testcentrum mogen, maar dan hebben ze nog geen ziektebriefje, dan hebben ze nog geen behandeling. Want meestal voelen die zich ziek. Die krijgen een test, hebben corona of niet, maar die willen dan ook wel van wat moet ik doen, moet ik thuisblijven? Dus in die zin zag ze het ook deze morgen niet zo goed in hoe dat dan goed zou lopen. De suggestie van mevrouw Geerts, ja, ik denk dat we eens moeten kijken, want ja, ik weet gewoon niet goed, GDPR-gewijs hoe we aan die gegevens zouden kunnen geraken. Maar ik zal het eens ...

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HEYRMAN: Ja, oké.

VOORZITTER: Dank u wel. Ja, echt een klein, Julien, want ...

GHEQUIERE: Ja, ja, ja, ik heb heel wat collega's hun gezicht zien fronsen toen we spraken over HAIO's daarnet. Dat zijn huisartsen in opleiding. Dus gelukkig zijn die er ook, waar we inderdaad wel wat meer mensen mee aan het werk krijgen. Maar ik was één belangrijk ding wel vergeten zeggen. Wij hebben eigenlijk een vrij snelgroeiende stad. Dat komt er nog eens bij hé. Dus ons aantal inwoners is inderdaad ook flink gestegen de laatste jaren. We zijn naar 80.000 gegaan. En effectief, in verhouding voortdurend door die groei van die stad vermindert in verhouding ook het aantal artsen hé. Dat komt er nog eens bij.

VOORZITTER: Goed, ik geef nog een laatste tussenkomst kort aan de heer Merckx.

MERCKX: Ja, kort hoor. Maar allé, we zijn blij dat er wat aandacht is hiervoor. Want het is effectief een nijpend probleem een stukje door collega's die ja, solo gewerkt hebben en solo hun praktijk ook zullen stopzetten op een bepaald moment. Het kaartje van Kris, ja, het is niet volledig. Er ontbreken wel een paar collega's, maar wat opvallend is, is dat er zo de jaren '90 en 2000, dat er heel weinig collega's bijgekomen zijn hé. Dus de laatste jaren, de laatste 5 à 6 jaar zie je onder andere in mijn praktijk, maar ook in een aantal andere praktijken wel een aantal jonge collega's beginnen. En wij werken geen 80 uur niet meer, maar nog een 50 uur of zo per week. Dat mag nog gezegd worden.

Dus ik denk dat we allemaal hard werken, maar wat ons echt, allé, wat ik nog wil zeggen, is dat als ik bij de collega's hoor dat wij echt wel tevreden zijn van hoe wij met de stad kunnen communiceren over het testcentrum, over het vaccinatiecentrum, maar wat we echt nodig hebben, is op federaal vlak een aantal inspanningen hé. Als wij, de Domus Medica, de belangengroep van de huisartsen, vraagt voor ook aan niet-wijkgezondheidscentra voor een VIP-verpleegkundige, een verpleegkundige in huisartsenpraktijk, om die ondersteuning te hebben, wat een aantal taken van ons kan verlossen en wij vinden of wij krijgen geen gehoor, ja, daar zit het eigenlijk. Dus daar moet echt toch wel wat gebeuren. Ik denk dat daar de mogelijkheden zitten en niet zozeer hier in de gemeenteraad, vrees ik.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Merckx. Goed, dan gaan we naar de volgende interpellatie en dat is interpellatie 10 van raadslid Jef Maes in verband met de bezorgdheden van de inwoners van de Peperstraat van Nieuwkerken-Waas. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Zoals ieder van ons hebben wij zaterdag het bezwaarschrift ontvangen in onze mailbox van het actiecomité van de bewoners van de Peperstraat in Nieuwkerken. Ik heb dat gelezen en ik vond het toch wel belangrijk genoeg om dat hier ter sprake te brengen, zodanig dat de mensen en de bezorgdheden van de mensen uit de Peperstraat, dat die hier naar voorkomen en dat die mensen ook een reactie kunnen krijgen van het stadsbestuur. Ik ben daar dinsdagnamiddag geweest rond 15 uur om te kijken hoe de situatie is. Ik heb deze morgen ook met een aantal mensen van dat actiecomité afgesproken om tussen 7u.45 en 8u.30 de situatie te bekijken. En ja, het is daar heel erg druk en heel erg problematisch. En ik ga een 8-tal punten opsommen, die de mensen mij hebben gezegd als belangrijkste bekommernissen. Het eerste wat ze zeggen, is dat ouders die hun kinderen komen afzetten, die parkeren dus overal. Op opritten, voor garageboxen, op het voetpad. Dus als je vóór 8 uur weg moet met de auto, dan sta je vaak geblokkeerd en soms is het zo dat dat dringend is, ja, en dan heb je een probleem. Tweede punt, het is niet alleen superdruk, er wordt ook heel hard gereden, terwijl dat het een zone 30 is. Er wordt nooit gecontroleerd, zegt men. Er staat ook geen bord, dat de snelheid aangeeft als men te hard rijdt. Derde punt, de straat is een sluiptweg geworden voor zwaar verkeer richting Stekene, Sint-Gillis of vanuit Stekene/Sint-Gillis naar Sint-Niklaas. Vanaf 5 uur – zeggen ze mij – rijden hier zware vrachtwagens en tractors met opleggers vol zand. Er is een industrieterrein in Sint-Gillis en men neemt dus die weg richting Sint-Niklaas of Expresweg, wathever. Het zwaar verkeer is de laatste jaren zeer fel toegenomen, terwijl er eigenlijk een bord staat dat er een verbod is op zware vrachtwagens van 3,5 ton. Vierde punt, de huizen beginnen ook scheuren te vertonen door de trillingen van het zware vrachtverkeer en de bewoners die vragen van wie gaat ons daarvoor vergoeden.

Vijfde punt, er was vandaag een politieagent om het verkeer te regelen. Absoluut positief, maar ze hebben die daar nog niet al te veel gezien. Misschien kan die frequenter gaan. Maar er staat wel altijd een vrijwilliger van de school om de kinderen veilig te laten oversteken. En men heeft daar enorm veel respect voor die man, want wat die man soms moet horen, dat is ongelofelijk. Men heeft veel bewondering dat die dat volhoudt. Punt zes, het actiecomité vertegenwoordigt iedereen in de straat. Ze hebben in het verleden al eens 100 handtekeningen aan het stadsbestuur afgegeven. En ze zijn ook nu weer bezig met de petitie. En de straat – zegt men mij – waar de mensen mekaar eigenlijk niet goed kenden daarvoor, ja, die kennen mekaar nu allemaal, want eigenlijk trekken ze aan één zeel, omdat ze dezelfde problemen hebben. Punt zeven, voor de buurtbewoners lijken woorden als burgerparticipatie en inspraak eerder een dode letter. En zij vragen om gehoord te worden en te werken aan een oplossing, die rekening houdt zowel met de school, de veiligheid van de kinderen als met de bewoners. En ik voeg er nog een punt acht aan toe, voor een stuk ook voor mezelf. Als we de plannen van De Lijn bekijken, dan gaat daar vanaf 2023 - als die plannen doorgaan, wat wij liefst niet hebben, maar soit - gaat daar rond die vluchtheuvel een bus rechtsomkeer moeten maken. Dat is iets wat gewoon technisch niet kan en wat dan daarnaast ook nog eens supergevaarlijk is als dat gebeurt tijdens de uren bij het begin en het einde van de school. Kort eventjes wat de bezorgdheden zijn van de mensen uit de straat. Ik weet dat we hier vanavond dat probleem niet gaan oplossen, maar ik zou eigenlijk willen vragen, schepen – en dat is ook eigenlijk de vraag van de buurtbewoners – ga in overleg met hen. Er is nu, is men aan het werken aan een wijziging die eigenlijk geen draagvlak heeft in die straat. En ik denk dat het goed zou zijn, dat er inderdaad een draagvlak is en een voorstel wordt uitgewerkt, waar er een draagvlak is zowel voor de mensen van de school, de mensen die daar hun kinderen komen afzetten als voor de bewoners. Want ik vrees, dat dat vandaag er niet is. En die mensen van die straat zijn hier, dus ze kunnen meteen vandaag ook een afspraak maken om samen te zitten, want ik denk dat overleg met al die betrokken partijen – iets wat ze eigenlijk toch wel liefst van al zouden hebben – dat dat cruciaal is.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van der Coelden en mijnheer Uytendhouwen en ... En mijnheer Uytendhouwen, ja. Mijnheer Van der Coelden, ik geef het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. We hebben inderdaad, denk ik, we zullen allemaal wel de mail gekregen hebben of de brief gekregen hebben vanuit de buurt. Ik heb die ook gelezen de zondag. De laatste dag dat we hier een interpellatie konden indienen, maar ik heb mij ook de bedenking gemaakt ja, als we dat nu allemaal doen, ja, dan wordt het ook weer een kakafonie en een poging van er de eerste bij te zijn.

Dus ik ga dat niet doen, maar ik ga er wel vanuit, dat dit een thema is, dat moet kunnen besproken worden zowel binnen de gemeenteraad als met de mensen in de buurt. De problemen, die gesteld worden in die brief, zijn pertinent. Ge zit daar in een straat die een beetje gevangen zit - om een overdreven woord te gebruiken - tussen twee scholen. Maar in ieder geval te maken krijgt met de mobiliteit die die twee groeiende scholen in Nieuwkerken met zich meebrengen. En die dan bovendien nog eens aan het begin of aan het einde ligt van wat uiteindelijk toch een verbindingsweg geworden is tussen Nieuwkerken en Sint-Gillis-Waas. Dus dat daar veel verkeer komt in een straat, die daar in feite niet echt voor uitgerust is en die daar ook op de spitsmomenten onder te lijden heeft, daar kunnen wij ons allemaal wel iets mee voorstellen. Voor de rest, denk ik, dat het vanavond inderdaad niet de moment is om dit probleem op te lossen. Hooguit om het aan te kaarten. Ik denk dat we daar in de commissie van de schepen van verkeer een interessante gedachteswisseling over kunnen hebben. Ik denk ook – en dat zal wel gebeuren – dat daar met de mensen in de buurt over moet gepraat worden vanuit het stadsbestuur. Dat dat een gesprek is, dat ook kan kaderen wellicht in de gesprekken die bezig zijn over Ten Bos en waar het toch de bedoeling was om te komen tot een wat, allé, een visie op verkeerscirculatie in Nieuwkerken, die Ten Bos overstijgt en die breder gaat. Maar het probleem is pertinent en verdient aandacht en verdient ook oplossingen denk ik.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ben er deze namiddag rond half 4 inderdaad eens voorbijgereden met de auto, omdat ik er toevallig ook voorbij moest zijn. Die man, die de kinderen overlaat, die ken ik inderdaad al jaren en met Kerstmis verkleedt die zich zelfs in kerstman. Dus die doet dat inderdaad wel heel goed. En ik kan mij voorstellen, dat die daar zijn mannetje moet staan, want de auto's komen daar uit alle kieren en openingen gereden. Van opritten, echt, allé, ik heb er ook mijn ogen opengetrokken deze namiddag. Dus er is wel degelijk, dat er een probleem is, is wel degelijk zo. Ik lees in die brief een smeekbede om gehoord te worden, om betrokken te worden. Ik lees in die brief ook dat er een gebrek is aan verkeerstellingen en -metingen. Dat die buurt ook vraagt van ja, doe dat daar vooraleer dat ge met maatregelen begint, die naar ons inziens niet effectief zijn. En dat deed mij denken, gisteren op het VRT-nieuws was er het project, het proefproject in 12 Vlaamse scholen van telraam, waarbij dat ook burgers, dat is ook een soort van citizens sign ook, waarbij dat burgers, maar hier dan in casu ook scholen, telcomputers voor de ramen gaan plaatsen om effectief te gaan kijken wat daar aan vrachtverkeer voorbijkomt, wat daar aan voetgangers voorbijkomt, wat daar aan autoverkeer voorbijkomt.

Om op basis daarvan, van die tellingen, van die gegevens naar de meest efficiënte maatregelen inzake verkeersveiligheid te gaan zoeken. En ik denk dat dat misschien, het is inderdaad, we hebben het al gezegd, we gaan dat vandaag niet oplossen, maar het kan wel een leuke suggestie zijn om een begin van oplossing te creëren, waarbij dat die mensen uit de buurt en de school zelf en de lokale overheid samen participatief naar een oplossing kunnen zoeken. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Uytdenhouwen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, kort aanvullend bij mijn collega. Ja, ik ben ervan overtuigd natuurlijk, dat de schepen in overleg zal gaan met de buurt. Dat is nogal evident. Ik ga niet herhalen wat het actiecomité vraagt, want dat hebben we allemaal gekregen. Maar ik wil eventjes toch zeggen, datgene wat ik de voorbije maanden als ik in gesprek was met mensen van Nieuwkerken vooral hoorde – en dat is één – hun belangrijkste bekommernis – en ik heb dat vroeger al reeds gezegd – is niet de herinrichting van het dorpsplein, maar wel het mobiliteitsprobleem in vele centrumstraten. En de Peperstraat is daar één van. Twee, de bezorgdheid dat niet voor één, maar voor beide scholen in de gemeente maatregelen genomen worden. Dat ligt blijkbaar bij een aantal mensen gevoelig. Drie – en dat weet ge, schepen – als ge een ingreep doet voor één straat heeft dat altijd gevolgen voor een andere straat. En op dit moment is de Peperstraat daar eigenlijk een beetje de dupe van. En vier, wat ik toch ook heel sterk met herhaling vernem, dat is de uitdrukkelijke vraag alstublieft, zorg voor voldoende parking. Ik ga het bij die korte tussenkomst laten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, laat mij eerst zeggen, misschien meer voor het publiek dan voor de raad, het is niet omdat bepaalde raadsleden ter plekke komen en het hier aanhalen in de raad, dat uw probleem niet ernstig zou genomen worden of dat er niets mee zou gebeuren. Dat is een handig politiek truckje om te zeggen “ik behandel, ik behandel uw bezorgdheden wel en het bestuur niet”. Dat is absoluut niet zo. Ik verwijs ook naar de dorpsraad in het begin van deze maand, waar we toch een goeie drie kwartiers over de Peperstraat hebben gesproken. En wat daar vooral duidelijk was, zijn enerzijds die bezorgdheden die hier geuit worden, die ook niet nieuw zijn. Die zijn al eerder uit het scholentraject gekomen. Zowel het scholentraject van De Droomballon als het scholentraject van O.-L.-Vrouw ten Bos. Maar die ook in de marge van de herinrichting van Ten Bos en de verkeersstudie, die daaraan vasthangt, expliciet zijn meegenomen als doelstellingen om te bekijken en te zoeken naar oplossingen.

Omdat een oplossing voor overdruk die er bestaat op bepaalde momenten en gevaarlijke toestanden altijd zal moeten komen van een oplossing die op dorpsniveau moet bekeken worden en niet op straatniveau. Maar dat voelen we allemaal heel hard aan. En dat was ook wat we heel hard hebben aangevoeld in die discussie in de dorpsraad begin deze maand. Het heeft inderdaad weinig zin om hier te gaan improviseren of om hier bepaalde ideeën naar voor te brengen, die vandaag lezen voor de eenvoudige reden – en ik heb dat toen ook gezegd in het begin van deze maand – die studie is lopende, we verwachten daar de resultaten op het einde van volgende maand van. En op basis daarvan zouden er een aantal voorstellen moeten zijn, die een aantal van die bezorgdheden, die naar voorkomen, ja, om daar toch een antwoord op te bieden. Ik weet nu al dat die oplossingen niet alles zullen oplossen. Dat lijkt mij ook zeer moeilijk te realiseren. Maar dat we wel de meest ernstige zaken toch goed moeten aanpakken. De wijzigingen, die er tot nu toe allemaal zijn gebeurd, die zijn allemaal voortgekomen vanuit het scholentraject. Een traject, dat we samenlopen met de directies van de scholen, maar ook met de oudercomités van de scholen. En hebben zich geconcentreerd rond de schoolomgeving. En het klopt dat daar ook een aantal maatregelen in zijn, die verregaand zijn en die een grote impact kunnen hebben op de mensen die er wonen. En dat was inderdaad niet zo verstandig om die voorbereidingen al te doen zonder dat er eigenlijk een communicatie naar de buurt was gegaan. En dat heeft voor wat irritatie gezorgd en terecht denk ik. Dat hadden we veel beter moeten spelen. Uiteindelijk is die maatregel niet doorgevoerd en zal die ook niet doorgevoerd worden zonder eerst in overleg te gaan met de buurt ook. En daarmee heb ik dan mijn laatste punt ook bevestigd, dat we inderdaad in dialoog zullen gaan met de mensen in de Peperstraat daarover, alvorens verder te gaan. Maar eerst die studie afwerken, dat we materiaal in handen hebben en dan van daaruit verder werken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, het is nooit mijn bedoeling geweest om hier de exclusiviteit op dit thema op te dringen. Maar het is wel een democratische reflex om dit hier te brengen, want ik had gedacht dat we inderdaad met 3 à 4 partijen dit hier zouden brengen. Ik had nooit gedacht dat ik hier de enige zou zijn, maar soit. Wat ik wel apprecieer en wat ik fijn vind aan uw antwoord, is dat u overleg gaat plegen met de buurt. Wat ik ook een positief element vind, is dat de plannen die er inderdaad al ten dele voorbereid waren, dat die op dit moment niet zullen doorgaan. Ik begrijp het zo, dat u dan als de resultaten van de studie klaar zijn eind november, dat u dan in december met de buurt gaat samenzitten. Dan zou ik ook willen voorstellen om dat in december op de commissie mobiliteit te brengen of januari, ik weet niet, maar dat we er toch een opvolging kunnen hebben van dit dossier.

Zodanig dat dat in zijn, ja, hier in de gemeenteraad ook verder kan bekeken worden en dat we daar ook de buurt bij kunnen betrekken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Mijnheer Merckx, kort.

MERCKX: Ja, kort ook nog een bezorgdheid. Dus in Nieuwkerken, het zwaar verkeer dat dus weer toeneemt. Ook als de drukte op de autostrades toeneemt het einde van corona, neemt het druk verkeer ook weer toe door ons dorp. En meer specifiek ook in de Peperstraat is er toch ook een bezorgdheid, dat het nieuw aangelegde industrieterrein of het industrieterrein in Sint-Gillis, daar aan de Sint-Niklaasstraat, dat daar ook de ontsluiting via Nieuwkerken een stukje zou verlopen hé. De ligging van dat industrieterrein is voor mij een beetje onbegrijpelijk, zo tussen de dorpen in, niet direct naar de E34. En dat noopt toch eens een herevaluatie ook van ja, hoe ons zwaar vrachtverkeer door het Waasland heen rijdt hé. Ja, bestemmingsverkeer is dan toegelaten, maar dat gaat in dit geval toch ook nog altijd problemen geven naar Nieuwkerken toe mogelijks.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Merckx. Goed, dan zijn we gekomen aan de besloten zitting en wil ik het publiek verzoeken om de zaal te verlaten. Dank u wel voor jullie aanwezigheid.

---ooOoo---